

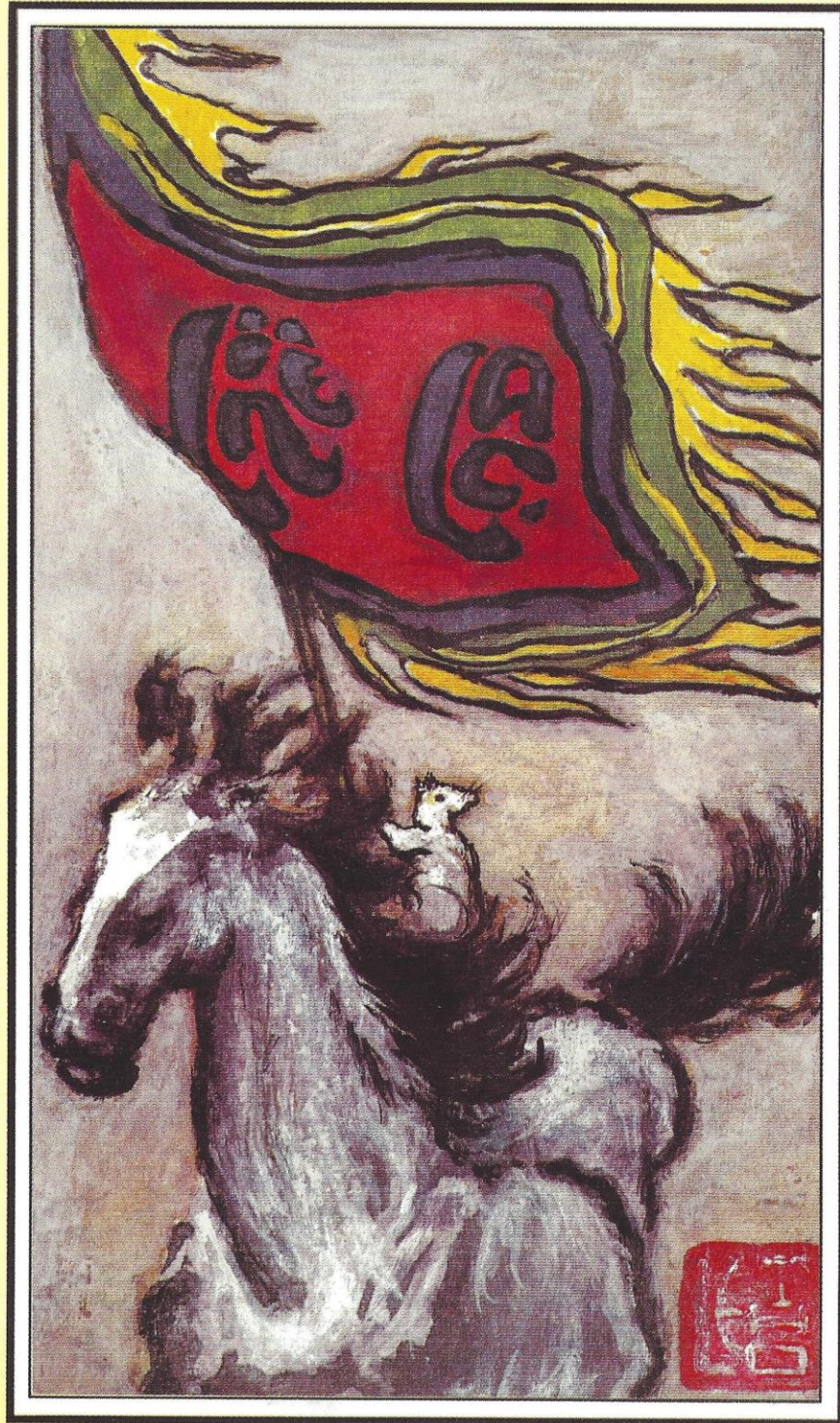
Liên Lạc

TIẾNG NÓI CỦA HƯỚNG DẠO TRƯỞNG NIÊN

Nhóm 'Tinh Thần B.D.' thực hiện

Liên Lạc

*Phát cờ Liên Lạc
Chuột đáng tuyên dương*

Bộ mới - Số 17

Phát hành tháng 1-1996

Nguyễn Trung Tuong

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA HỘI HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

BAN SÁNG LẬP

Trần Văn Thao
Phan Như Ngân
Lê Văn Ba

BAN PHỤ TRÁCH

Nguyễn Văn Tinh
Nguyễn Trung Thoai
Mai Xuân Tý (Con)
Lê Thọ

VỚI SỰ CỘNG TÁC

Phạm Văn Thiết
Trần Minh Thường
Hoàng Ngọc Châu
Lê Phúc Hưng
Trần Trung Hợp

và bài vở của Trường và thân hữu gần xa

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoai
6362 Westbury, Montréal
P.Q. H3W-2X3 Canada
ĐT. (514) 739-4000

Chúc Mừng

Năm Mới

BẢN TIN LIÊN LẠC

Hướng Đạo Trưởng Niên

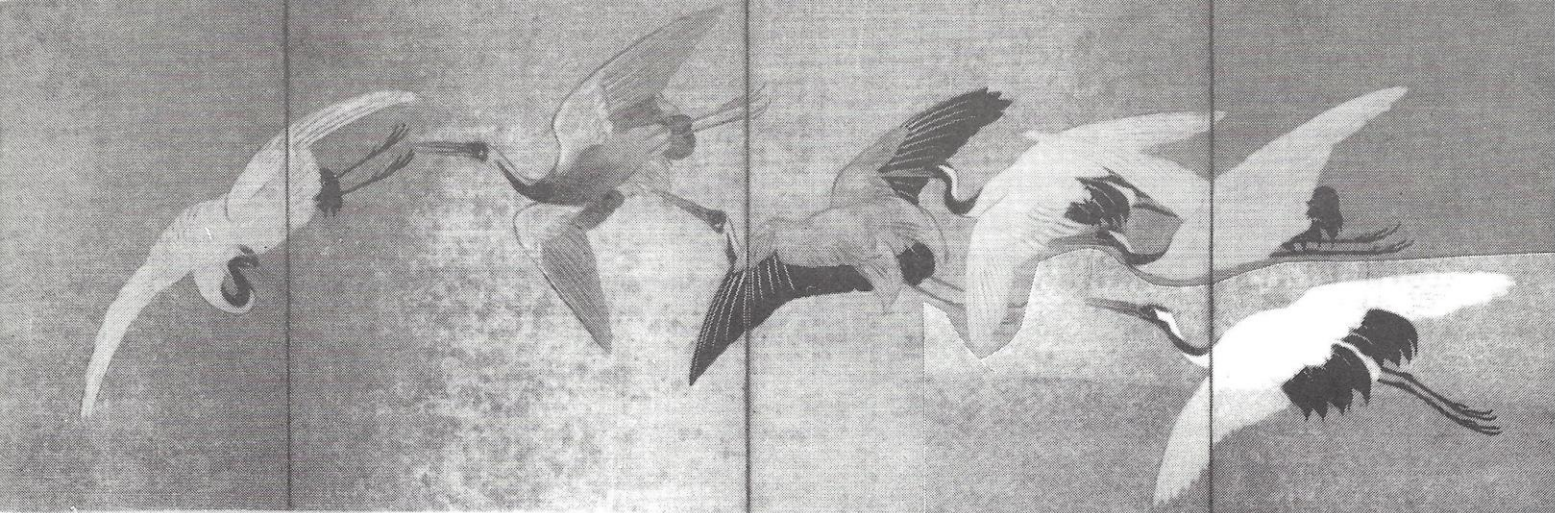
*Nhân dịp Luan Binh Ty 1996
tòan thể Anh Em trong Ban Sáng-Lập,
Ban Phụ-Trách và Ban Kỹ-Thuật
của Bản Tin Liên Lạc*

xin kính chúc

- Quý Trường Cao Niên
- Các Trường, các Ban-đoàn Hướng-Dạo
- Các Anh Chị Em Hướng-Dạo Việt Nam

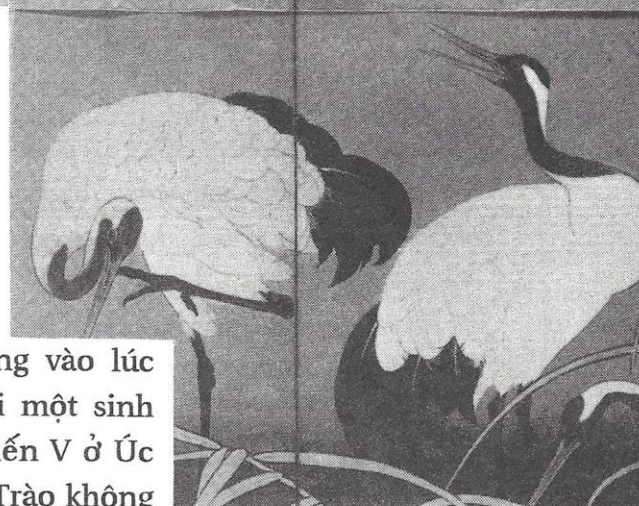

*Trần-Văn-Thao, Nguyễn-Văn-Tinh, Lê-Thọ,
Nguyễn-Trung-Thoai, Phạm-Văn-Thiết, Trần-Minh-Thường,
Hoàng-Ngọc-Châu, Trần-Trung-Hợp*

Mấy hàng đầu năm

Bản tin Liên Lạc số 17 này tới tay quý trường vào lúc chúng ta bước qua một năm mới cùng một lúc với một sinh hoạt mang rất nhiều ý nghĩa: Trại Họp Bạn Thăng Tiến V ở Úc Châu. Lại thêm một lần, các anh chị em trong Phong Trào không ngại xa xôi gặng tới gặp nhau cho thỏa nỗi mong nhớ, tăng thêm tình thân trong đại gia đình Hướng Đạo, trao đổi kinh nghiệm, sửa soạn cho những bước đường mới.

Chúng ta, những anh chị em Hướng Đạo Trường Niên vô cùng phấn khởi thấy rằng sau 20 năm xa quê hương, Phong Trào được giữ vững và đang tiếp tục phát triển. Nhớ tới câu “tương lai là bây giờ” (trại họp bạn thế giới tại Hòa Lan 1995), chúng ta không tránh khỏi suy tư, nghĩ tới sự đóng góp của mình cho Phong Trào trong hiện tại: không những chỉ giữ vững tinh thần B.P. chúng ta còn làm được gì? Chúng ta mong được biết kinh-nghiệm của những anh chị em còn sinh hoạt với các em trẻ. Nhưng dầu không còn đi họp, không mang ba lô đi trại, thiết tưởng rằng một số lớn vẫn còn một kho tàng quý giá về những kinh-nghiệm sống ngoài đời, không đem chia sẻ với các thế hệ đàn em rất là uổng phí. Liên Lạc, tiếng nói của Hướng Đạo Trường Niên mong đợi dịp phổ biến những kinh nghiệm đó.

Ban Phụ Trách Liên Lạc

**Thư chúc Giáng-sinh, Tết Bính-Tý và Trại Họa Bạn
Thăng-tiến V (Sydney) của Tr. Nguyễn-văn-Thơ
Cố-vấn Hội-Đồng Trung-Uơng H.Đ.V.N.**

*(Liên-Lạc vừa nhận được bức thư dưới đây do Tr. Nguyễn-văn-Thơ gửi đến
Các Trường và anh chị em HDSV. N., vậy chúng tôi xin đăng nguyên-văn).*

Houston, ngày 10 tháng 12 năm 1995

Thưa Quý Trường,

Các anh chị em Hướng-đạo-sinh thân mến,

Nhân dịp lễ Giáng-sinh và Tết Bính-Tý, chúng tôi xin chân-thành gửi đến Quý Trường và anh chị em những lời chúc mừng tốt đẹp nhất của một mùa lễ trọng-dại và và một năm mới thật An-Lành Hạnh-Phúc.

Đã đến ngày Hội Lớn của anh chị em H.Đ.V.N., chúng tôi muốn nói đến Trại Họa Bạn Thăng-tiến 5 tại Úc-Châu, đó là một một truyền-thống rất tốt đẹp mà chúng tôi được vui sướng tham-dự gần 15 năm nay.

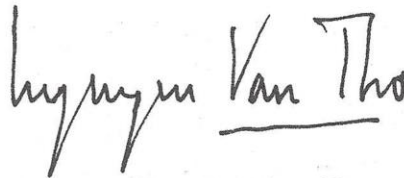
Kỳ Họa Bạn này, vì lý-do sức-khoẻ nên Chúng tôi rất tiếc không đến chung vui với Quý Trường và anh chị em được, nơi xa xôi này, chúng tôi xin thân-ái chúc Trại-Họa Bạn được thành-công mỹ-mãn, siết chặt giây thân-ái giữa anh chị em chúng ta thêm bền chặt, học hỏi và trao đổi thật nhiều kinh-nghiệm lẫn nhau.

Chúng tôi có theo dõi công-cuộc chuẩn-bị Ngày Hội Lớn này, chúng tôi vô-cùng khâm-phục sự nỗ-lực của Ban Tổ-chức, trong đó toàn-thể anh chị em H.Đ.P. Úc-châu đã rất xứng-dung nhận sự ngưỡng-mộ của các trại-sinh về tham-dự.

Cũng nhân kỳ Đại-Hội-Đồng, lá phiếu bầu năm nay, Chúng tôi xin tái-nhiệm Ban Thường-vụ hiện tại, vì trong thời-gian qua, mặc dù gặp những khó khăn, các Trường trong B.T.V. đã chứng tỏ sự cố gắng không ngừng để Giữ Vững Phong-trào chúng ta, đặc-biệt là tạo được sự tin-lưỡng của Văn-phòng Hướng-Đạo Thế-giới.

Thêm lần nữa, chúng tôi thân chúc Quý Trường và anh chị em được nhiều sức khoẻ, Quý-quyển an-khang và - qua không-gian - xin siết chặt bàn tay trái các trại-sinh về tham-dự Trại Họa Bạn.

Rất thân-ái,

Nguyễn-Văn-Thơ
và Nguyệt-Minh

Nhớ Xuân

Trung và Hoa (*)

"Gió vô tình thổi lạnh mùa Xuân,
Mưa vẫn rơi đường phố thấm nhuần;
Cảnh tượng khơi lòng người lữ khách.
Nhớ ngày tươi đẹp của đầu Xuân,
Xuân xuân nhộn nhịp nào đâu khác.
Chỉ khác lòng người không có Xuân,
Xuân đến Xuân đi chìm quá khứ,
Xuân về gợi cảm những băng khuâng."

Chúc Xuân

Trung và Hoa

*Nước non mong mỗi chuyển màn
Khổ hận chôn vui đã mấy Xuân?
Mặc thế anh hào an ẩn dật,
Không vay chẳng nợ lạc thanh bần.
Thị phi kham nhẫn môn huyền diệu,
An ủi vài lời nhấn cố nhân.
Vận hội tương lai đều sẽ gặp,
Thanh bình lộ dạng có xa gần.*

(*) TRUNG là tên của Trương Lâm-Chánh-Trung
(nguyên Đạo Trường Đạo Kỳ-Hòa, Chợ Lớn)
HOA là tên Chị TRUNG.
Hai bài thơ này trích trong tập Thơ Trung Hoa.

MỪNG VUI "CỨU THẾ" CHÀO ĐỜI
" BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI LÒNG NGAY"

PHẠM QUÂN KHANH

12/1991.

Không gian sáng rực tuyết rơi,
Nơi nơi nhộn nhịp đất trời chờ mong.
Mừng vui sưởi ấm trong lòng,
Hân hoan mừng Chúa hài đồng triều thiên.
Từ đây hạnh phúc triền miên,
Ngôi hai nhập thế kết liên đất trời.
Vinh danh "Cứu thế" muôn nơi,
Mừng thay nhân loại thoát rời tội mê.
Từ đây tìm được lối về,
Từ đây nhân loại tràn trề hân hoan.

Minh riêng "Cứu thế" đa đoan,
Minh riêng Đức Mẹ can tràng dứt tung.
Để cho nhân thế từng bừng,
Khải hoàn thoát ách xích xiềng tối tăm.

Đêm đông tăm tối bao năm,
Ngóng vì sao lạ ngàn năm đợi chờ.
Bết-lem vinh hiển sống sờ,
Ngôi Trời giáng thế nào ngờ nơi đây.
Lừng vang huyền diệu trời mây,
Đêm nay khai mở vui vầy quang vinh.
Mở đầu nhân loại bình minh,
Thoát xiềng vu-nghiễn thế tình hủ hê.
Tiếng kèn mục tử vọng về,
Chiên lừa sưởi ấm cận kề bên nôi.

Mừng vui "Cứu thế" chào đời,
" Bình an dưới thế cho người lòng ngay".

Luật Hưởng-Đạo & Lời Hứa

Phan Thanh Hy

Luật Hưởng Đạo và Lời Hứa là những phương-tiện trong sự giáo-dục của Phong-Trào.

HỨA sẽ tuân theo Mười (10) điều-luật là cần thiết để sự giáo-dục này có kết-quả tốt.

Những thắc mắc là ở chỗ vì sao người Hưởng-Đạo cần phải tuyên-hứa tôn trọng luật, khi mà tánh cách cốt-yếu của mọi điều-luật đặt sự Bất Buộc. Có nghĩa là Không Tuyên Hứa, chúng ta vẫn phải theo bản điều-luật khi nhập-đoàn.

Thoạt-tiên thấy có một sự MÂU-THUẦN hay ít nhất một sự THỪA-TRỪ.

✱

Tôi xin nhắc lại là bất-cứ một điều-luật nào, sau khi được thảo-luận, kết-đúc và công-bố, PHẢI được thi-hành đối với mọi công-dân sống trong xứ, kể cả ngoại-kiểu. Không thể khiếu-nại là không hay biết, theo nguyên-tắc là KHÔNG THỂ AI được coi như là KHÔNG BIẾT LUẬT.

Một ví-dụ trong sự lưu-thông. Một kiểu-dân ANH, cầm lái xe ở Anh-Quốc là nơi dành ưu-tiên bên trái, khi chạy trên xứ Pháp, phải nhường ưu-tiên cho xe bên phải. Bằng không sẽ bị Cảnh-sát bắt giữ. Người lái xe không thể phản-đối là khi đến phi-trường Charles de Gaule y không có tuyên-hứa tuân theo luật-lệ lưu-thông của Pháp.

Có những sự vi-phạm luật-lệ đưa đến việc trục-xuất.

Cũng như khi vào đoàn, các Hưởng-Đạo-Sinh không thể không biết là phải nghe theo bản điều-luật.

Tuy nhiên, không nên quan-trọng hóa vấn-đề đối với người Hưởng-Đạo.

Vì MƯỜI điều-luật không có chi là bí-hiểm, khó-khăn, đặc-biệt.

Mục-dích chỉ là sự phát-triển toàn vẹn con người, đem lại hạnh-phúc cho mình và chung quanh.

Đối với bản thân : trọng danh-dự, trọng kỷ-luật, trung-tín, vui tươi, cần-kiệm và liêm-khiết, trong sạch trong tư-tưởng, lời nói và việc làm.

Đối với chung quanh : tôn-trọng thiên-nhiên, giúp-ích, bạn của mọi người, lễ-độ và hào-hiệp.

Các bạn có thấy không ? Đó cũng là lời khuyên nhủ cho thanh-niên, có thể nói cho mọi người trong xã-hội. Một sự mong-ước để cải-thiện đời sống cá-nhân và cộng-đồng.

Nhưng đừng quá lạc-quan, cho rằng trong mỗi người Hưởng-Đạo đều có những hạt giống tốt, một khoảng đất tốt thuận tiện cho sự phát-triển các tánh tốt, đã được ghi lại trong bản điều-luật.

Đối với một số người, những điều-luật có thể trái với bản-tính của họ, mà họ cho là tốt.

Sinh ra trong một gia-đình giàu, có người không biết được những thiếu-thốn, sự đói-khó của người nghèo. Quy lỗi cho họ là không chịu tìm kiếm việc làm. Làm sao có thể nghĩ đến việc giúp-ích được ?

Không cần lễ-độ với những ai thua kém hơn, vui cười với những bạn bè chỉ biết phiến-toái mình. Không cần phải cần-kiệm khi mà tiền làm ra xài không hết ! Trọng danh-dự trong một xã-hội mà phần lớn, lừa gạt để thành công ? Chỉ là một sai-lầm, đem đến thất-bại !

Có rất nhiều người có ý-niệm rằng đời sống trong Hưởng-Đạo khác hẳn với đời sống hàng ngày làm bằng những thực-tế phũ-phàng. Buộc họ phải thay đổi tánh tình khi không còn mang đồng-phục nữa. Hình-ảnh một Hưởng-Đạo-Sinh kiểu-mẫu mà lại là một người chồng, người vợ, người anh "cau-có" không phải chỉ có trong sự tưởng-tượng bi-quan.

✱

Từ-bỏ cái đã có, chấp-nhận cái mới, không phải là dễ.

Con người thường phán-xét sai đối với mình. Cái TA : phải là hay là đúng ! Mà khi biết được mình đã sai-lầm, sửa sai cũng không là dễ.

Những hạt giống xấu đang ngự-trị trong tiềm-tàng của cái TA, đáng ghét, chi-phối hành-động của mình từ lâu. Mọi sự đoạn-tuyệt đều phải "trầy da, tróc vẩy, đứt ruột". HY-SINH mới đứt-khoát được. Nhưng phải hy-sinh mà không hối-tiếc. Vì hối-tiếc thường cám-dỗ trở lại đường cũ.

Cho nên cần thiết là phải hiểu rõ lý-do phải đứt-khoát, ý-thức phát-nguyện hy-sinh. Khi ấy, sẽ không còn luyến-tiếc đã hy-sinh. Vậy không nên bị phỉnh-phờ bởi một sự NHỎ SỌ vội-vàng.

Khác nào một người mẹ bắt buộc con phải nuốt một miếng ăn, nó không thích, để rồi nó sẽ tìm chỗ văng, móc họng, ói ra.

Đó không phải là phương-pháp Hưởng-Đạo.

Trao đổi ý-kiến giữa người Trưởng và người Tân-sinh, để em tự-do bàn-cãi, thảo-luận, người Trưởng đừng tránh-né những lời phản-biện, mà nên khuyến-khích để tìm hiểu tất cả phản-ứng. Trưởng chỉ quyết-định cho Tân-sinh tuyên-hứa, là khi nào không còn có sự thắc-mắc, khi mà người trước mặt mình, hoàn toàn đồng-ý với những khuyến-cáo được ghi trong bản điều-luật.

Mọi sự biến-chuyển đến trong em, một sự CHUYỂN-HÓA làm cho em vui-vẻ cam-kết sẽ tuân theo luật.

Từ đó, tánh cách BẮT BUỘC của điều-luật thay đổi thực-chất. Tân-sinh sẽ không bị ràng buộc bởi tánh-cách của điều-luật mà bởi chính lời cam kết của mình.

Bởi chính mình : đó là sự khác-biệt huyền-diệu.

Khi mình đã tự RÀNG BUỘC vào một cái gì có tánh-cách RÀNG BUỘC, mặc dầu sự RÀNG BUỘC vẫn có.

✽

Đối với người Hưởng-Đạo, điều-luật không còn là lý-thuyết xa-vời. Nó đi sát bản-chất em, vì bản-chất em đã thay đổi. Mười điều-luật là thực-tế sẽ hiệu-nghiệm hơn.

Lúc trước khó hiểu, “khó tiêu”, 10 điều-luật, nay có thể coi như là những lời nhắc-nhủ.

Giáo-dục Hưởng-Đạo, qua sự tự-nguyện cam-kết, biểu-lộ trong lời hứa, sẽ có một tánh cách DÂN CHỦ. Mong-ước của giáo-dục đó là cải-hóa con người, chớ không phải để được mù-quáng tuân theo.

Mọi điều-luật, dầu là sự phát-minh đẹp-đẽ của lý-trí đi nữa, chỉ tồn tại khi nào được vui-vẻ nghe theo.

Nên nhìn nhận là con người phải hy-sinh một phần TỰ-DO của mình khi phải từ-bỏ những cái không tốt của mình, nhưng đã làm cho mình thoải-mái, sung-sướng. Để đổi lại cái tự-do đó, người ấy đã tự-do chấp nhận những cái tốt khác mà lúc trước coi như là bắt-buộc.

Ý-nghĩa của lời Tuyên-Hứa nằm trong mục-đích này.

Viết tại Pháp tháng 10 năm 1995
Phan Thanh Hy

LUẬT và LỜI HỨA

HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

Ba (3) Lời Hứa

LỜI I : LÀM TRỌN TÍN-NGŨNG TÂM-LINH
TRUNG THÀNH TỔ-QUỐC CỦA MINH NHỚ CHO

LỜI II : GIÚP NGƯỜI GIÀ-TRẺ, ĐÓI NO ...
BẤT KỲ MỌI LÚC, CHỚ SO TÍNH GI

LỜI III : GIỮ MƯỜI ĐIỀU-LUẬT ĐÃ GHI
TUÂN-HÀNH NGHIÊM-CHÍNH, HƯỚNG ĐI ĐÚNG ĐƯỜNG.

Mười (10) Điều Luật

01 : HƯỚNG-ĐẠO : DANH-DỰ LÀM ĐẦU
MỌI NGƯỜI TRỌNG-MẾN, NĂM CHÂU TIN DỪNG

02 : TÔN-GIÁO, TỔ-QUỐC PHẢI TRUNG. . .
CHA-MẸ, CỘNG-SỰ, THỦY-CHUNG MỘT LÒNG

03 : VIỆC THIỆN GIÚP ÍCH . . . CHỜ MONG
HƯỚNG-ĐẠO-SINH SẮP SẴN LÒNG XẢ THÂN

04 : YÊU-THƯƠNG TẤT CẢ TINH-THẦN
ANH-EM ĐỒNG LOẠI, KHÔNG NGẮN-NGẠI CHI

05 : LỄ-ĐỘ, LIÊM-KHIẾT KHẮC GHI
HƯỚNG-ĐẠO-SINH QUYẾT KIÊN-TRÌ TU THÂN

06 : CỎ-CÂY, MUÔN-THÚ CŨNG CẦN
TÌNH THƯƠNG, SỰ SỐNG . . . ĐỖ-ĐẰN CỦA TA

07 : VẶNG LỜI CHA-MẸ, ÔNG-BÀ
ANH-CHI, HUYNH-TRƯỞNG, ẤY LÀ TÔN-TRÌ

08 : BUỒN . . . LO . . . VIỆC KHÓ ĐÔI KHI . . .
VẮN-AN, VỮNG BƯỚC, VUI-TUỔI, NHIỆT TÌNH

09 : CỦA NGƯỜI NHƯ THỂ CỦA MÌNH
TẦN-TIỆN SAU TRƯỚC . . . LÀ NHÌN THẤY XA . . .

10 : VIỆC LÀM, LỜI NÓI CỦA TA . . .
TRONG-SẠCH TU-TƯỞNG . . . MỚI LÀ HƯỚNG-ĐẠO-SINH

nguyenducdzien, alpha : 13
(Xóm Trường Niên Seattle)

TIẾNG TA

LTS.- Nhân năm Bính-Tý, tưởng nhớ đến người có tên là TÝ (Mai-Xuân-Tý), một trong những người đi tiên-phong của Bản Tin và cũng là người khởi xướng để Nhóm Tinh-thần BiPi Montréal tiếp tục ra Bộ Mới, LIÊN-LẠC xin trích đăng một bài do Trương Tý đã viết, được đăng trong Tập-san SẮP SẴN, do HDVN Chi nhánh Canada ấn-hành, cũng số Mùa Xuân 1989 (số 10).

Đừng tưởng tiếng ta là dễ, tiếng ta khó lắm đấy. Cũng vì khó cho nên tiếng ta hay vô cùng. Khi đọc tiếng ta hay nói tiếng ta, cần nhất là phải giữ cho đúng sắc, huyền, hỏi, ngã và cả nặng nữa. Vì có đủ năm dấu nên tiếng ta thật là trầm, bổng, nói nghe như hát, đọc nghe như ru.

Nói, hay là viết tiếng ta, mà bỏ nhầm dấu thì lắm khi bị thiên-hạ cười cho thối mũi. Một tiếng đáng lẽ phải bỏ dấu sắc, mà lại bỏ nhầm dấu nặng thì đang đang hoàng đứng đắn lại hóa ra tục tĩu như nhóp. Cũng như trên một danh-từ đáng lẽ không cần bỏ dấu, hay là đáng lẽ bỏ dấu nặng lại bỏ nhầm dấu huyền thì thật là tai hại, các cụ xem thấy các cụ chửi chết.

Đồng bào ta còn nhiều người chưa nói sõi các dấu sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng thì làm sao dân nước ngoài có thể nói cho đúng năm dấu ấy được, mặc dầu đã có những anh ngoại-quốc sống ở nước ta mấy chục năm, ăn không biết bao nhiêu lít nước mắm, mà vẫn không nói tiếng ta sõi như người mình được. Tỉ như **lồng pào chợ lớn** ta chẳng hạn. Chưa kể đến những danh-từ đặc-biệt của ba miền Trung, Nam, Bắc và các danh-từ địa-phương dùng tại các làng mạc xa xôi, tiếng ta đã có rất nhiều rắc rối trong cách dùng, cách nói, cách viết. Nếu

thêm vào những tiếng mà anh em ta lấy trong các tích này nọ thì tiếng ta lại càng khó hiểu vô cùng. Nhiều khi muốn tra, nhưng lại không có tự-vị. Muốn hỏi, thì mấy khi tìm được những bực đàn anh thông suốt tiếng ta để mà giảng giải. Nếu thêm một ít tiếng lóng nữa, thì nhiều người muốn học tiếng ta lại sinh ra nản chí.

Ấy là chưa kể thêm đến những người giỏi tiếng ta, lâu lâu phởn lên lại còn chơi chữ nữa. Khó ời là khó. Người nào mà đọc sách 'chương' nhiều lại còn thấy những câu của các đồng bào mới (*nghĩa là người Việt gốc Trung-hoa*) dùng trong sách dịch văn Trung-quốc, lại gặp rất nhiều danh-từ Hán-Việt, lại càng khó hiểu thêm đối với những ai «yêu» tiếng ta.

Cho nên khi nghĩ đến tiếng ta, tôi lại sợ, áy náy, không biết các Trưởng và các bậc phụ-huynh còn muốn cho con em mình nói tiếng ta thì làm sao tránh cho các con em mình nói tiếng ta «bồi». Nghe một người nước ngoài nói tiếng ta «bồi» không chướng tai lắm, nhưng nghe người mình mà nói tiếng «ba rọi» cũng hơi buồn buồn.

Đoạn trên là đoạn nói về tiếng ta một cách đứng đắn hoàng hoàng. Nhưng khi xét lại bản-thân, mình thấy rằng mình nói chuyện đang hoàng nghe nhạt nhẽo lắm, vô duyên ghê, nên xin tiếp theo bằng những câu chuyện vui trong tiếng ta.

Có hai anh nọ, khi phởn phơ, kéo nhau vào tiệm nước. Khi người hầu bàn ra hỏi hai anh uống gì, thì một trong hai anh nói là: «*cho chúng tôi hai ly bất hiếu*». Anh hầu bàn vốn là người Bắc, không hiểu cái ly là cái gì, và cũng không hiểu loại nước «*bất hiếu*» là loại nào. Anh ta chỉ biết gãi đầu gãi tai mà không biết gỡ rối cách nào. Một trong hai anh khách, thấy vậy thương hại và gỡ rối dùm: «*Anh bạn tôi, tính hay đùa, và hay nói lái. Thực ra, câu nói của anh ấy như thế này: Bất hiếu là đánh cha, đánh cha nói lái là đá chanh, vậy anh cho chúng tôi hai cốc nước đá chanh*».

Có lắm khi đi nghe ca nhạc, gặp cảnh các ca-sĩ miền Nam, muốn ca giọng Bắc cho hay (*không biết giọng Bắc có hay thật không*) thật là như dấm vào tai, khi nghe ca như thế này: «*Tôi Báng*

Đườn Tơ .. ». Cũng có nhiều người Bắc nói chữ N là chữ L và chữ L là chữ N. Nghe lắm khi cũng phải nhe răng cười khi. Anh Bắc nọ mời anh Bắc kia: «*Bác xơi thuốc nào*» (ngụ ý mời bác xơi thuốc lào). Anh Bắc kia hiểu nhầm là ông bạn hỏi mình dùng thuốc nào, bèn đáp lại: «*Tôi hút thuốc Sa Nem*» (Salem).

Phần lớn người miền Nam thì nói chữ V giọng như chữ D, cho nên khi ông Bắc nọ nghe bà Nam kia nói là: «*Khi nào rảnh mời anh Hai dô trong giường tôi chơi*», thì đương nhiên là ông Bắc ngạc nhiên lắm. Ngạc nhiên cho đến khi bà Nam nói tiếp là: «*Tôi có cái vườn cao su lớn lắm*».

Có một bà Bắc tâm-sự với một bà Nam: «*Ngoài tôi, vào dịp Tết, rét lắm*». Bà Nam bèn hỏi rằng: «*Vậy hả, chị có phải uống Quinine không?*». Một bà muốn nói là lạnh, một bà lại hiểu là sốt rét.

Có một anh Hướng-đạo đạp xe đạp đi chơi, bỗng nhiên xe bị hư cái «*roue libre*». Anh đem xe đến một anh chữa xe đạp ở vỉa hè trên một con đường ở Saigon. Theo tấm bảng nhỏ treo ở gốc cây «*Chữa xe đạp*» thì đương nhiên anh thợ là người miền Bắc. Anh Hướng-đạo không để ý, dắt xe vào và nói: «*Anh làm ơn thay cho tôi «con chó*». Anh thợ sửa xe gặt đầu, anh Hướng-đạo ra đi. Một giờ sau, anh Hướng-đạo trở lại lấy xe, Anh thợ bảo rằng: «*Anh bảo tôi thay «con chó» mà tôi tìm mãi không thấy «con chó» ở đâu*». Anh Hướng-đạo bèn chỉ vào cái «*roue libre*» mà nói rằng: «*Nó nằm trong này này*». Anh thợ bèn nói: «*Ơi giờ ơi! «Con cá» mà anh lại gọi là «con chó» thì ông nội ai biết đâu mà chữa*».

Anh Hướng-đạo tức quá, bèn đem xe đến chỗ khác chữa. Lần này anh tin là anh có kinh-nghiệm, nên anh nói rõ ràng là nhờ anh thợ thay «*con cá*». Nhưng đến khi anh đến lấy xe thì lại bị anh thợ người Nam nói là anh ta không kiếm thấy «*con cá*» đâu, anh Hướng-đạo bèn chỉ chỗ «*con cá*» nó nằm thì anh thợ lại nhảy chồm lên mà rằng: «*Chèng đéc ơi! «Con chó» mà lại kêu là «con cá», thì Thánh chữa cũng không biết được*».

Anh Hướng-đạo bèn dắt xe đến một đầu đường khác, nhờ một anh thợ chữa. Anh cẩn thận lần này nhờ thay «*con cá*» hay «*con chó*» gì đó. Nhưng đến khi anh quay lại lấy xe thì lại bị anh thợ người Trung tuyên-bố là anh ta không tìm thấy «*con chó*» hay «*con cá*» ở mô cả. Anh Hướng-đạo bèn

chỉ chỗ «*con chó*» hay «*con cá*» nó nằm, thì anh thợ lại kinh ngạc mà la lên rằng: «*Chu choa! «Con cóc» mà gọi là «con cá», «con chó» thì người ta biết mô mà chữa*».

Mỗi khi đưa một anh thợ sửa một cái máy ảnh, hoặc nhờ một người chữa một cái ô, vá một cái áo, ta thường hỏi họ tính bao nhiêu tiền. Tiếng «*tính*» có nghĩa là mình phải trả bao nhiêu. Cũng có khi hỏi «*mấy đồng hay mấy chục hay mấy trăm đấy?*» thế nhưng cũng có nhiều người bình-dân lại dùng chữ «*ăn*» thay cho những động-từ trên. Nghe chữ «*ăn*» lắm lúc cũng buồn cười, Ví dụ, khi đi bác-sĩ khám bệnh xong, hỏi bác-sĩ «*ăn*» bao nhiêu thì cũng ngồ ngộ.

Mấy chuyện trên đây đổ ai dịch sang tiếng nước khác cho trọn nghĩa được.

Chuyện vui về tiếng ta còn nhiều lắm, nhưng có những chuyện vui mà chỉ các em bốn năm mươi sắp lên mới nghe được, hiểu được mà thôi, vì vậy không nên chép vào đây.

Xét đi xét lại thì tiếng nước ta hay lắm, phong-phú lắm. Miền Bắc, miền Trung thì văn thơ thừa thãi, sách truyện cũng nhiều, nhưng miền Nam thì lại có rất nhiều danh-từ tiện lợi. Thí dụ như ngoài Bắc, tiếng «*đồ*» chỉ dùng để chỉ thầy dạy chữ nho hay một vài vật-dụng hay đồ chơi mà thôi, trong khi ấy thì «*đồ*» trong Nam hay vô cùng, dùng vào trường-hợp nào cũng được: An đồ, uống đồ, giặt đồ, cầm đồ, phơi đồ, trái đồ, cất đồ, rửa đồ v.v. và đồ ăn, đồ chơi, đồ nguội, đồ xào, đồ chua, đồ ngọt v.v. Nhiều lắm, kể ra phải cần một nghìn trang giấy mới đủ.

Vậy thì những ai muốn giỏi tiếng ta thì hãy học học «*đồ*» trước đã.

MAI-XUÂN-TÝ

Chúng ta sang bước thứ năm !

Tính số lại. Liên-lạc (Bộ mới) ra đời được 17 số, cứ mỗi năm phát-hành 4 số, như vậy là đã bước sang năm thứ năm. Trong bốn năm qua, cũng có nhiều chuyện đáng nói, vui cũng có, không vui cũng có, xin ghi lại đây để cùng nhau san-sớt (Đến đây ta phải bán buồn mua vui).

Trước hết là hình-thức tờ báo. Số đầu tiên, anh em chúng tôi phỏng theo các bậc Đền Anh (A. Thao, A. Ba và A. Ngân) mà làm, số trang rất khiêm-nhượng, hình-thức mộc-mạc, độc-giả lưa thưa (tờ liễu buồn mành), tiền nong thì như « ao thu lạnh lẽo nước trong veo ». Nhưng sau đó, nhờ Thập phương thương tình nên bài vở nhiều vô số kể, độc-giả ngày càng đông vui. Do đó, số trang báo phải là 36 trang (100gr.) và số Tết phải gấp đôi (200gr) để được hưởng giá đặc-biệt của Bưu-diện. Trang bì thì từ nay trở đi đã thay đổi, hình bì ngày Tết phải nhiều màu sắc hơn. Trong phiên họp ngày 14-10-95 để bàn về số Tết, Anh Sư-Tử đưa ra mẫu hình bì với nhiều màu sắc, ai cũng đồng ý là đẹp và có ý-nghĩa. Nhưng khi tính tiền còn lại trong Kho Bạc mà nếu tiêu như ri thì sau số này e phải đăng « Cáo-Phó » cho Liên-Lạc. Vì in bì nhiều màu phải thêm nhiều tiền, số trang gấp đôi thì tiền in gấp đôi, tiền cước-phí gửi cũng phải gấp đôi. Sau một hồi lâu thảo-luận (khá gay cấn) và đồng ý với nhau rằng đã chơi thì chơi cho đẹp (Sư-tử và Cáo khoái mục này nhất), liền mở cuộc lạc-quyên tại chỗ. Ngựa xin góp 100\$. Sư-Tử tặng 100\$, Cáo 50\$, Anh Hương 50\$, Chị MX Tý 50\$, Cụ Cương đề-nghị trích quỹ Xóm Ottawa ủng-hộ 100\$, A. Phú (nhà in) sẽ phụ giúp thêm trong việc in ấn. Tất cả đồng ý, rửa là xong ! Sau khi họp, điện-thoại vấn-an Mèo (tức Năm Thiết, dang bệnh nặng, bệnh cũ tái phát, uống hơn 100 thang thuốc Bắc, nay đã khá), Mèo vừa rên vừa rầy Ngựa : Sao các cậu gạt tớ ra ngoài, các cậu chơi xấu, không được, cho tớ đóng thêm 50\$ cùng với anh em. Đến đây, Ngựa nhớ bài hát Hội-Nghị Diên-Hồng của Lưu-Hữu-Phước có câu :

Thế nước yếu lấy gì lo chiến chinh ? - Hy-sinh !

Thế liễu thân cho sông núi ruồn năm lừng uy .

Gặp trường-hợp nguy-nạn của L.L., xin đổi lại là :

Thế hết địa lấy gì có báo đây ? - Ra tay !

Và cùng lo cho Liên-Lạc ngày càng hay.

Trong anh em chúng tôi, có anh Thiên-Nga là đặc-biệt hơn cả, đã bát-tuần rồi mà ngày nào cũng chạy quanh lo việc thiên-hạ, mê com-piu-tơ hơn mê gái ! Không biết bằng cách nào mà anh Thiên-nga ngoại-giao được với bà Bưu-diện mà mỗi kỳ gửi báo đi khắp nơi, Liên-lạc tiết-kiệm được hột xu, vì miễn tất cả mọi thứ thuế lại còn trừ thêm 5% nữa mới lạ. Có lần Ngựa thắp-tùng ông anh này đến bưu-diện, bà Bưu-diện vừa nhìn Ngựa và nói : Ngựa là đây phải không ? Chết cha rồi ! tài thật, làm sao mà bà này biết được hè ? Té ra, anh Thiên-Nga mỗi kỳ báo, đều có biểu bà 1 số, và sau khi nghe Ngựa nói qua nói lại (giọng Huế) và bà sực nhớ lại trong mục mã thư do Ngựa phụ-trách, cho nên bà đoán trúng phóc !

Và cũng từ ngày Thiên-nga mê máy com-piu-tơ, đã ngang nhiên dành job của rất nhiều người. Anh Cáo ở Ottawa nhiều lần gọi giây nói quát Ngựa : " Anh cúp việc của tôi nhiều quá, sao không thấy gửi bài lên cho tôi đánh máy ? Tôi đang thất-nghiệp vì anh đây nè ! Liệu đó, rồi ai trả lương cho tôi đây, hơn nữa, tôi mới có thêm người phụ việc nữa đây nè : Cụ Phúc già (A. Nguyễn-đức-Phúc) đăng-ký làm thầy cò, dò bài tôi đã đánh máy xong". Lại nữa, Mèo tức là Colonel Thiết xi-net Ngựa : Tại sao đạo này Cậu không giao việc gì cho tớ cả, đừng tưởng là tớ bệnh mà lơ tở, nếu vậy thì rút tên tớ ra khỏi ban hợp-tác Liên-lạc.. Ngựa tôi bèn (thả giọng trầm) năn nỉ : Đạo này hoàn-cầu đều ảnh-hưởng đến nạn kinh-tế suy-thoái, này xem các chú LP.Hưng, TT.Hợp, HN.Châu đều được nghỉ dài hạn không lương cả (mặc dù trước đây các chú này đã góp công không nhỏ cho Liên-lạc). Từ từ rồi tính (nói hoãn binh, chứ sức mảy mà tính được), khi nào giàu, Liên-lạc sẽ ra hàng tháng.

Ngay tình mà nói, trong suốt thời-gian qua, không có anh Cáo (Ottawa) thì cũng không biết xoay xở vào đâu, vất vả vô cùng. Anh Cáo đã nhiều lần bao sân việc đánh máy tờ báo từ A đến Z, anh này tánh lại ưa cái Đẹp nên trình bày các trang báo thật sáng sủa. Cũng vì mê cái Đẹp nên năm ngoái đã vác tấm hình bì Tết Ất-Hợi do anh Sư-Tử vừa trình bày xong, đem qua Mỹ để cùng với người con trai lo lựa màu sắc tươi sáng để in cho xong, đem về để kịp in vào dịp Tết. và ... tặng không cho Liên-lạc.

Còn một vị nữa, rất ít nói, chỉ lo làm việc., đó là anh Sư-Tử. Người này lo trình bày tờ bìa, khi thì Trại Hợp Bản, khi thì hình Trưởng Khắc, khi thì hình con Gà trống để tưởng nhớ đến Tr. Gà Hùng biện v.v..... Công việc thường-xuyên của anh Sư-tử là cắt xén , rọi lớn, thu nhỏ các mục tin ,trang-trí và sắp đặt các bài vở cho gọn, làm sao cho vừa đúng số trang cố định của một tờ báo. Đặc-điểm của ông anh này là hay cười, nhất là mỗi khi tờ báo vừa hoàn-thành .

« Thư-từ là thật, truyện là giả ». Trong mục Thư Bạn, Ngựa tôi đã trích đăng một số thư, có nhiều bạn cho là mục « Thư Quốc-tế », lại có người phán rằng : khỏi phải viết thư cho ai mà cũng có thư để đọc mà biết tin của nhau (Nghe sương không ?) Niềm vui của chúng tôi là khi có bài đăng lên, có nhiều người đáp lại. Tưởng cũng nên nêu ra một hiện-tượng lạ, là báo Liên-lạc được sự chú ý của phái nữ nhiều hơn phái nam, và phần đông các Bà Chị 'đọc kỹ' hơn các đấng mày râu, có lẽ nhờ vậy mà Liên-Lạc có cơ THỌ lâu dài. Sói Con Đã Già, tức nhà văn Trà-Lũ viết (xem xem Khổng-Tử viết vậy) :'' Từ khi thế-gian này có sử sách thì toàn thấy liền ông làm vua. Kết quả là thế giới bây giờ loạn xà ngầu, từ kinh-tế, chính trị đến môi-sinh. Bây giờ là lúc phải chuyển-quyền, phải bàn giao sổ sách lại cho phái nữ. Kinh Dịch nói Âm Dương tức là âm trước dương sau, chứ có nói dương âm bao giờ. Tiếng Việt mình cũng nói vợ chồng, vợ ở trước, ở trên, chồng ở sau ở dưới. Như vậy mới mưa thuận gió hoà, thế giới mới bằng an''. Đó là lời của nhà văn Trà-Lũ ... dạy. Ngựa tôi mừng thầm trong bụng và tự cho là mình đã đi đúng đường, do đó mà đã kéo Liên-Lạc chạy phon phon rất thuận ... ý Trời.

Cũng có độc-giả nhắn về : Đã có Thư tín rồi mà còn thêm mục Mã thư làm chi ? Xin thưa : Thư tín là trích thư độc-giả và trả lời, còn Mã thư thì chỉ được phép trả lời mà thôi (nếu trái lời dặn, có thể bị vác chiếu ra Toà, hoặc người ta cầm roi mây vừa nhíp nhíp vừa dọa : Được rồi, để đó, tính sau Chắc cũng có một số bạn không vui vì bài mình gửi đi thì nhiều, nhưng đăng trên báo thì ít. Nhưng Bạn ơi ! Chúng ta đã có lần đồng ý với nhau rằng :*Đây chỉ là một trò chơi, cái quan trọng là mọi người đều cùng chơi* . Tuy nhiên việc lựa chọn bài đăng xin dành ưu-tiên cho những bài có liên-quan đến Hưởng-đạo trước, nhằm chủ-đích GIỮ CHẶT MỐI GIẤY giữa anh chị em chúng ta.

Trong hơn 4 năm « Cùng Chơi » với nhau, chúng tôi kiểm-điểm lại (Vì Ngựa bị móp mép nghề-nghiệp sau hơn 20 năm làm thống-kê các thư-viện Trường Đại-học Montréal) , chúng tôi đã nhận được các loại, xin liệt kê sau đây :

- * 564 thư-từ nhận được, gửi từ khắp nơi, qua Bưuđiện
- * 218 bài gửi đăng
- * 76 bài thơ
- * 21 tấm hình

- * 26 lời đề-nghị và 1 lời khuyên
- * 1 lần khiển-trách và 2 lần « dọa »
- * Một số lời khen (không biết là khen thật hay là khen ... ngoại-giao ! và xin tự cho là khen thật cho sướng).
- * Và vô số chi-phiếu, bưu-phiếu và bạc mặt .

Nếu vạn bất đắc dĩ, Liên-lạc không đến tay bạn đọc được (thường báo ra đầu tháng 1, 4, 7, 10), xin cứ suy-luận vào 1 trong 3 trường-hợp như sau :

- a) Thay địa-chỉ mà không báo cho chúng tôi biết.
- b) Không muốn nhận báo nữa, trả lại nơi gửi.
- c) Sau khi L.L. đã gửi 4 số *Độc Thư* mà người nhận không báo cho biết là « Đã nhận được báo » thì chúng tôi xin được xem như không còn muốn nhận nữa và đành xóa tên trong danh-sách vậy.

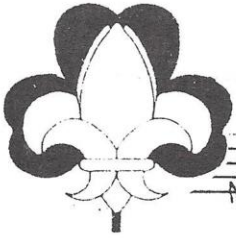
Nhân bước sang năm thứ 5 của Bản tin Liên-lạc, anh em chúng tôi xin thành-thật cảm ơn các bậc Đàn Anh, Đàn Chị, các Trưởng, các Thân-hữu độc-giả đã thương mến bản tin, đã giới-thiệu, vun xới, nâng-niêu bản tin để có được như ngày hôm nay. Chúng tôi rất mong muốn nhận thêm nhiều khuyến-cáo, chỉ-trích để tự xét lại, suy-ngẫm và sửa sai. Có được sự *Liên-lạc hai chiều* và *mật thiết* như vậy, nhất định bản tin Liên-lạc của tất cả chúng ta sẽ có cơ khởi sắc hơn nữa.

Sắp đến Giáng-sinh,Đầu năm dương-lịch 1996, Tết Bính-Tý, toàn-thể anh chị em chúng tôi xin kính chúc tất cả những ai đọc lời chúc này *Muốn Chi Được Nấy* .

Lời chúc này linh-thiêng lắm, nói thiệt đó !

Liên-Lạc

Họp Bạn Thăng-Tiến V (Sydney)

Nhạc: Lê Hữu Nhạc Lời: Nguyễn Công Thước
Chân tâm toàn-thể Hội đồng Sinh Việt Nam

Hành-phúc

Họp mặt tại Syd-ney Hội đồng Sinh Việt Nam giờ này là huy-lai, Hội đồng Sinh Việt Nam, Tương-lai ta, quyết gây ngay hôm nay, Tương-lai ta, quyết gây ngay hôm nay, Nào tử-do, nào hạnh-phúc Nguyễn tử tôn giống bao anh-hùng, Cùng suy-tử, cùng theo-phúc, Cùng nắn chèo chèo trãi vẫy-rừng, Họp mặt tại Syd-ney, Hội đồng Sinh Việt Nam giờ này là huy-lai, Hội đồng Sinh Việt Nam.

Thông Báo

Ban Điều Hành Trại Thăng Tiến V hân hạnh thông báo thêm một số chi tiết mới như sau :

- 1. Ghi danh :** Các cá nhân, đơn vị, phái đoàn ... muốn tham dự trại Thăng Tiến V đều cần điền đầy đủ chi tiết trên Phiếu Ghi Danh và gửi về Ban Điều Hành. Riêng các đơn vị, phái đoàn cần lập thêm danh sách các thành viên trong phái đoàn với các chi tiết: tên họ, tuổi, ngành sinh hoạt (Ấu, Thiếu, Thanh, Tráng, Trưởng, Cựu HDS, Thân Hữu ...) để giúp Ban Điều Hành tiện sắp xếp việc ăn ở và sinh hoạt.
- 2. Lễ khai mạc :** Để đánh dấu 65 năm HDVN, rất đông quan khách đã nhận được lời mời tham dự lễ khai mạc và đại hội văn nghệ dân tộc, trong số đó có Bộ Tổng Ủy Viên Liên Hội HD Quốc Gia Úc và các Bộ Tổng Ủy Viên Các Tiểu Bang, Các Trưởng Chủ Tịch HD Thế Giới và Giám Đốc Vùng Á châu/Thái Bình Dương, Đại Diện Các Tôn Giáo và Đoàn Thể VN..., đặc biệt có Toàn Quyền (Đại Diện Nữ Hoàng tại New South Wales) cùng Thủ Hiến và Lãnh Tụ Đối Lập. Để nâng cao uy tín của Phong Trào, các HDS đều cần có đồng phục chính tề, mỗi đơn vị cần có cờ (với dấu cờ) và bài giới thiệu về quá trình của đơn vị trong lúc diễn hành khai mạc.
- 3. Dưa đón các trại sinh ở xa :** Để tránh khỏi phải chờ đợi, các trại sinh cần dưa đón xin thông báo trước và chính xác giờ đến và giờ đi. Ban Điều Hành sẽ cử người dưa đón các trại sinh có hẹn trước. Nếu đến Sydney mà không được đón tại phi trường, bến xe ... như đã hẹn, xin điện thoại cho Tiểu Ban Tiếp Đón.
- 4. Dụng cụ trại, ẩm thực :** Các đơn vị cần mang theo đầy đủ dụng cụ trại. Bếp dùng hơi đốt (gas) rất cần vì gần như chắc chắn là sẽ có lệnh cấm lửa toàn diện (total fire ban). Mỗi ngày, Tiểu Ban Cung Ứng Thực Phẩm sẽ nhận phiếu đặt hàng từ các đơn vị và giao hàng sau đó. Các đơn vị cũng có thể tự đi chợ. Trại có tủ lạnh để chứa thực phẩm còn thừa. Câu Lạc Bộ sẽ cung cấp thức ăn, uống cho trại sinh không tiện tự nấu.
- 5. Hội Nghị Trưởng :** Là cơ hội để các trưởng thảo luận về những vấn đề thiết yếu cho sinh hoạt của HDVN. Kết quả 'Kế Hoạch Một Năm Đầy Mạnh Sinh Hoạt' sẽ được các đơn vị trình bày, như đã loan báo trước. Rất mong được đón nhận các đề tài do các trưởng đề nghị. Nội dung thảo luận sẽ được công bố trong bản tin 11.95.
- 6. Sinh hoạt chuyên biệt :** Các trại sinh muốn tham gia hoạt động dưới nước (bơi thuyền, đi thuyền buồm, bơi lội ...) cần có quần áo tắm và giầy đi nước hoặc giầy bố nhẹ để bảo vệ bàn chân. Các trại sinh muốn tham gia thám hiểm hang động (caving), xuống núi bằng dây (abseiling), thám du ... cần có giầy đi rừng tốt. Riêng việc thám hiểm hang động còn cần có đèn bấn (đèn pile) tốt với pile dự phòng.
- 7. Đại Hội Văn Nghệ Dân Tộc :** Xin vui lòng thông báo trước cho Ban Điều Hành về đề tài, nội dung và thời lượng cần cho mỗi tiết mục dự trừ đóng góp. Vì thời giờ có hạn, Ban Điều Hành sẽ thảo luận với các đơn vị trình diễn về nội dung và thời lượng, nếu cần thiết.
- 8. Liên Lạc :** Để thông báo tin tức mau chóng, có thể liên lạc với Ban Điều Hành Trại qua Email :
vnscout@ozemail.com.au (Người nhận : Nguyễn Văn Thuật) hoặc
ahntung@pharmacy.su.oz.au (Người nhận : Nguyễn Anh Tùng)

Dưới đây là các mobile phones của Ban Điều Hành Trại, hoạt động liên tục kể từ 1.11.95. Ngoài nước Úc, xin thêm số 61 trước ghi gọi các số điện thoại này :

Tiểu Ban Tiếp Đón :

Tr. Bùi Ngọc Tường 0419 243 869

Tr. Dương Thế Hồng 0416 011 158

Anh Trần Văn Phước 015 493 593

Tổng Quát :

Tr. Đặng Trung Chính 0414 726 022

Tr. Nguyễn Văn Thuật 019 997 207

Ban Điều Hành Trại hoan nghênh mọi sự đóng góp của tất cả Quý Vị, Quý Trưởng và Anh Chị Em để giúp cho trại Thăng Tiến V đạt được kết quả như ý. Mọi ý kiến và hỗ trợ xin gửi về Văn Phòng Ban Điều Hành.

DỰ CUỘC CHƠI

*

Lời BP: " Đoàn thể có hạnh phúc nhất
là đoàn thể có kỷ luật nhất"

*"Cuộc chơi thêm hứng thú
Nhờ kỷ luật nghiêm minh.
Người chơi thêm phần khời,
Nhờ cùng chơi ngay tình
Sinh hoạt trong Hương Đạo,
Là tham dự cuộc chơi.
Một cuộc chơi lành mạnh.
Ảnh hưởng cả một đời.
Cuộc chơi có mục đích,
Có nề nếp, kỷ cương,
Vui tươi và sinh động,
Vòng tay quảng bốn phương.
Người xung phong nhập cuộc,
Mang danh Hương Đạo Sinh.
Luôn đề cao "Danh dự"
Giữ nề nếp sống quang minh.
Mỗi người biết tự trọng,
Nhập cuộc chơi đang hoàng.
Phần mình thâu lợi ích,
Phong trào càng vẻ vang.
Muốn được hưởng hạnh phúc,
Trong đoàn thể kỷ cương.
Hãy chơi cho ngay chính,
Theo lẽ nghĩa luân thường..."*

TUẤN VIỆT

LIÊN-LẠC xin giới-thiệu : Chi Lâm-Tô-Bông
(khuê-danh là Hồ-Thị Tiểu-Sinh), tên rừng là
Việt Nước vui-vẻ, cựu Bầy-trưởng ở Phan-Thiết
hiện là "Ngôi Sao Đang lên" của Vòm Trời
Hương-Đạo Trưởng-niên Canada.

Chuyên trị : Dạy nấu ăn. Làm thơ. Dẫn các trẻ
tật nguyên đi giải-trí. Người không bao giờ biết
từ-chối việc gì đối với Hương-đạo, kể cả việc
tham-dự Trại Hẹn Bạn xa xôi như . . . Úc-châu

Vịnh Báo **LIÊN LẠC**

"Liên - Lạc" ban hành Úc Mỹ Âu
Đan tin Hương-đạo khắp năm châu,
Nối tình huynh đệ càng tôn chỉ,
Tương trợ, dìu nhau bắc nhịp cầu,
Cáo - Ngựa, chu toàn tin khẩn cấp
Thiên Nga - Sư Tử : việc dài lâu
Tinh thần "Cụ Cố" ① ghi tâm khảm
Bách Hợp vườn hoa đượm đủ màu

Việt Nước Vui Vẻ

① Baden Powell

L'avenir est déjà là

A. G. E. C. S.
 Associazione Guide
 Esploratori
 Cattolici Sammarinesi

Scouts
 Canada

18th World Jamboree
 Holland 1995

18th World Jamboree
 Mondial Holland 1995

UTS DE CHILE

ENSTEIN

PFINDER

Holland 1995

1995

World Jamboree Ho.

18th W
 Hollan

Hình chụp trước Đài Tưởng-niệm Trại Hợp Bạn H.D. Thế-giới (Hỏa-Lan, 1995)
 Từ trái sang : Cha Xuyên, Bồ Lược, Cự Thạch, Tr. Đào, Chú Cường, Cậ Phan.
 (Hình của Cáo Lãng-tử tặng báo Liên-Lạc).

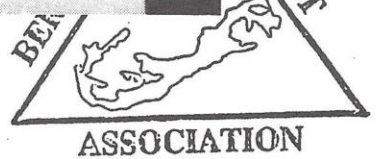
WELTJAMBOREE 1995

ÖSTERREICHISCHE
 KONTINGENTLEITUNG

World Organization
 of the Scout Movement

Organisation Mondiale
 du Mouvement Scout

Trần Văn Lược

Nghiêm Văn Thạch

Vinh Đào

Nguyễn Xuyên

Vũ Công Cường

Bùi Năng Phan
 Cáo Lãng tử

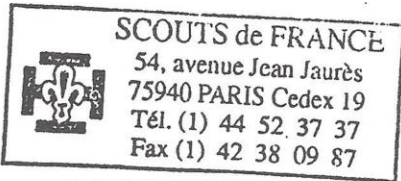
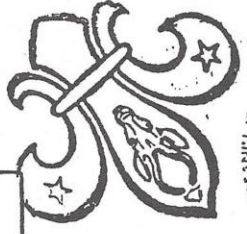
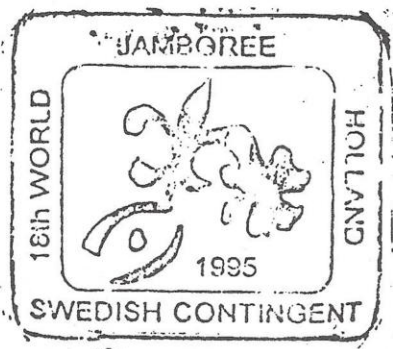
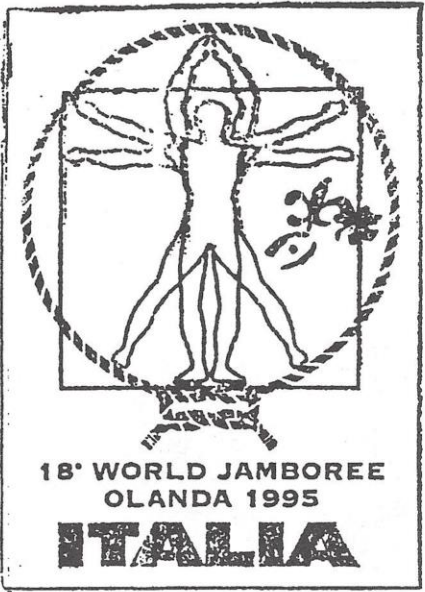
Trần Đức Thành

ASOCIACION DE GUIAS Y SCOUTS DE CHILE

18th World Jamboree Mondial
Dronen Faveland
Holland 1995

Tổng Thư ký Văn Phòng Thế giới tiếp Ban Thường vụ HĐTU

- Ngày 17 tháng 3, 1995 Tiến sĩ Jacques Moreillon, Tổng Thư ký Văn Phòng Hướng Đạo Thế giới đã tiếp các Trưởng Vinh Đào và Mai Quốc Tuấn trong Ban Thường Vụ HĐTU/HĐVN. Cuộc tiếp xúc xảy ra tại Geneva, trong Văn Phòng của Tổng Thư ký Tổ chức Thế giới, bắt đầu từ 11 giờ và kết thúc lúc 3 giờ chiều. Tr. Jean Cassaigneau, Giám Đốc các Công tác đặc biệt của VPTG, cũng có mặt trong cuộc tiếp xúc này.

Nhân dịp này, Tr. Vinh Đào thay mặt cho HĐVN tại hải ngoại đã trao tặng VPTG một bức tranh thêu rồng và phượng, có hàng chữ "Hướng Đạo một ngày, Hướng Đạo mãi mãi", thêu chỉ đỏ và xanh lá cây trên nền vàng. Tr. Jacques Moreillon rất hoan hỉ đón nhận món quà, và bức tranh được tực khắc treo tại chỗ danh dự của Văn Phòng thế giới, bên cạnh bức tượng đồng bán thân của B.P.

Thỏa ước giữa Phủ Cao ủy Tỵ nạn LHQ và Tổ chức HĐTG

- Ngày 3 tháng 8, 1995 T.S. Jacques Moreillon, Tổng Thư ký VPTG đã ký một Thỏa ước về vấn đề tỵ nạn với Bà Sudako Ogata, Cao Ủy Tỵ nạn của Tổ chức Liên Hiệp Quốc. Lễ ký kết diễn ra tại Dronten, Hòa Lan, nhân kỳ Trại Hẹn bạn HĐTG đang diễn ra tại đó.

Thỏa ước trù liệu sự hợp tác giữa LHQ và Tổ chức HĐTG trong việc khuyến khích và huy động các đơn vị HĐ giúp đỡ người tỵ nạn, kể cả việc phát động và giúp đỡ các sinh hoạt HĐ trong các trại tỵ nạn.

Thỏa ước này, một phần là do kết quả của những vận động liên tiếp của Ban Thường vụ HĐTU/HĐVN với Tổ chức HĐTG, nhằm lưu ý Văn phòng Thế giới và các Hội HĐ địa phương về tình trạng cực kỳ khó khăn và cần được giúp đỡ của các đơn vị HĐVN tại các trại tỵ nạn vùng Đông Nam Á. Việc vận động dư luận quốc tế này cũng được sự tiếp tay rất đặc lực của một số đơn vị và Liên đoàn HĐVN, nhất là tại Hoa kỳ và các đơn vị vùng Washington D.C., trong thời gian gần đây đã quỳên góp tiền, gửi tặng phẩm và thư từ thăm hỏi, khuyến khích tinh thần các đơn vị HĐVN tỵ nạn trong vùng Đông Nam Á.

TIN HỌP BẠN THẾ-GIỚI

Sau Hội-nghị Hướng-Đạo Thế-Giới lần thứ 33 tại Bangkok (Thái-lan) vào năm 1993, Hội-nghị HĐTG lần thứ 34 sẽ họp tại OSLO (Norway) từ 8 đến 12 tháng 7 năm 1996. Mỗi Hội H.Đ. hội-viên được yêu-cầu gửi một phái-đoàn 6 người và một số quan-sát-viên đến tham-dự.

Chủ-đề của Hội-nghị là « Nhìn rộng hơn » (Looking Winder) lấy từ ý B.P. đã từng diễn đạt.

Một Hội-luận giới TRẺ Thế-giới lần thứ 6 sẽ được khai-diễn tại Moss (Norway) từ ngày 3 đến ngày 5-7-96, trước khi khai-mạc Hội-nghị HĐTG lần thứ 34.

(Tin của H.Đ.T.Ú-H.Đ.V.N.)

Một số Trưởng đang phác-họa sơ qua những nét hình của Hướng-dạo Trưởng-niên tại Câu-Lạc-Bộ Trai Hóp Ban Le Breuil (Pháp, 1993)

	NOM NAME	TRAN VAN
	PRENOM SURNAME	THAO
	ADRESSE PERSONNELLE PERSONAL ADDRESS	Tonkin (In Cochine)

L'adresse du Camp du Jamboree est :
JAMBOREE (Seine-et-Oise) FRANCE.

Pour accéder au Camp, prendre à la gare de PARIS-SAINT-LAZARE le train pour ROSNY-SUR-SEINE

L'adresse à PARIS de « l'Association du Jamboree » est :
6, Rue Ampère, PARIS (17°)
Tél. WAGram 45-50 et 43-81

The address of the Jamboree camp is :
JAMBOREE (Seine-et-Oise) FRANCE.

To reach the Camp, you must take the train to ROSNY-SUR-SEINE at PARIS ST.-LAZARE.

The address in PARIS of the « ASSOCIATION DU JAMBOREE » is :
6, Rue Ampère, PARIS (17°)
Tél. WAGram 45-50 and 43-81

TÔI ĐI DỰ HỌP BAN THẾ GIỚI KỶ VI tại Pháp năm 1947

Hồi Ký của Trần Văn Thao

Nhập dẫn .-

Năm 1947, Bắc-Việt đang có tranh chấp kịch liệt :

- Tranh chấp giữa Pháp và Việt Nam. Pháp muốn đặt lại đô-hộ lên nước Việt-Nam như trước, trong khi người Việt Nam ta lại muốn nhân cơ hội, dành lại độc-lập;
- Tranh chấp giữa những người Quốc-Cộng Việt Nam với nhau, đảng Cộng-Sản muốn chiếm trọn quyền trong nước để xây dựng một nước Việt Nam Cộng Sản, trái lại, vì nhân dân, đảng phái Quốc Gia thì không muốn cho Tổ-Quốc bị xích hóa.

Do đó, mà sau cuộc đụng độ Việt-Pháp, ngày 19-12-1946, ở Bắc Việt nhất là Hà Nội, Pháp đã chiếm giữ các tỉnh lớn, còn chính phủ Lâm Thời Việt Minh và đa số dân chúng Việt Nam thì tản cư ra hậu phương. Cuộc tản cư của dân chúng đã kéo sụp đổ Hội Hướng Đạo Bắc-Kỳ và còn gây gậy tình trạng bất ổn cho Hội Hướng Đạo Trung-Kỳ nữa. Như vậy, mặc nhiên Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương bị tan rã, trừ Nam-Kỳ mà lực lượng quân sự Pháp vẫn còn hùng hậu, việc cai trị vẫn gần được như xưa, nhất là ở những tỉnh lớn (trừ những vùng lảng chiến).

Cũng năm 1947, nước Pháp được Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới ủy nhiệm tổ chức Họp Ban Thế Giới kỳ VI, mệnh danh là Họp Bạn Hoà Bình (Jamboree de la Paix), sau 10 năm, không có Họp Ban Thế Giới Hướng Đạo vì thế chiến thứ II giữa Đông Minh và Trục đã làm gián đoạn.

Vì tình trạng Hướng Đạo, như đã kể trên, mà trong cuộc Họp Bạn Hướng Đạo kỳ này, Bắc-Kỳ và Trung-Kỳ, mỗi xứ chỉ có một Trưởng tham dự với tư cách cá nhân : Trần Văn Thao ở Bắc và Tôn Thất Thiện ở Trung. Trừ Nam-Kỳ còn Hội Hướng Đạo, nói là nằm trong Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương, do hai Trưởng Plouin (S.D.F.) và Fortunel (E.D.F.) duy trì. Họ đã thành lập "Phái đoàn Hướng Đạo Đông Dương" đi dự Họp Bạn Thế Giới. Phái đoàn gồm có :

- 1 Đội Thiếu S.D.F. do trưởng Marc cầm đầu;
- 1 Đội Thiếu E.D.F. do Trưởng Ange điều khiển;

- 2 Đội : 1 Thiếu, 1 Tráng Việt Nam do Trưởng Trần Thắng Càng điều dật và một đội hỗn hợp cả Tráng lẫn Thiếu người Mên do Trưởng Tổng Ủy Viên Tep-Im điều khiển. Hai Trưởng Trần Văn Thao và Tôn Thất Thiện cùng đi chung với Phái Đoàn do Trưởng Griffon, giáo sư Pháp văn ở Cao-Mên làm Trưởng Phái Đoàn.

Hành trình đi.-

Tôi, lời người viết, đáp máy bay Cosara từ Hanoi vào Saigon, trước ngày khởi hành đi Pháp một tuần lễ để trình diện Hội Hướng Đạo Nam-Kỳ, ghi danh và nhận chỉ thị trong khi đi phó hội; gặp Cha Tuyên Úy và các Trưởng Đạo Bến Nghé gặp các Trưởng và anh em đồng hành. Tôi cũng không bỏ lỡ cơ hội đi thăm phố phường Saigon, nó có được 36 phố phường như Hà Nội của tôi không, mà xem chừng nó rộng lớn hơn Hà Nội của tôi nhiều.

Ngày 10 tháng 7 năm 1947, lúc 10H30 sáng, chúng tôi hành trang lên tàu Félix Rousselle đậu ở bến Nhà-Bè để đi Pháp. Trên tàu lúc ấy đã chật ních, từ hạng nhất cho đến hạng ba, các phòng đều đầy hành khách, hầu hết là gia đình công tư chức Pháp hồi hương. Anh em Hướng Đạo đành dùng phòng du bay, một phòng lớn, đem giăng võng lên ngủ, ngày gỡ võng xuống, xếp lại lấy chỗ sinh hoạt.

Tàu nhổ neo, chạy được mấy ngày, thì Hướng Đạo được thuyền trưởng mời dự Lễ Mừng Chiến Thắng 14 Juillet của Pháp : Chào cờ Pháp, Lễ Tôn-giáo, thuyết trình về Chiến Thắng, tiệc Champagne, cả ngày ăn uống ngon lành, tối lại có Khiêu Vũ và chiếu bóng.

Tàu Félix Rousselle cũng là tàu đi bé, nhưng cỡ nhỏ, lại còn dành máy secours nên chạy chậm, chưa kể thỉnh thoảng lại phải chạy vòng vo tam quốc để né tránh những cơn bão, cơn giông, đến được bến Marseille cũng mất 21 ngày đêm. Trong thời gian ấy, chúng tôi chỉ thấy trời với bể, thỉnh thoảng mới gặp một chiếc tàu đi ngược chiều; duy có những đàn cá bay thì trông thấy hàng ngày và cũng là món giải trí duy nhất của chúng tôi.

Trong cuộc hành trình từ Saigon đến Marseille, đáng kể nhất là say sóng và thăm cảng Djibouti thuộc Phi-Châu:

a/ Những ngày bể động, sóng lớn, nhiều hành khách trên tàu bị say sóng, ngất ngư, nôn-mửa đến mặt xanh mặt vàng. Trong anh em Hường Đạo, người bị nặng nhất là Trương Tôn Thất Thiện, mặt anh xanh tái, mắt anh nhắm nghiền, lúc nào cũng muốn nôn-ọc. Anh không chịu ăn, nên chúng tôi phải đổi phần ăn của anh lấy mấy trái cam, bóc ra cho anh mút nước và vục anh lên Pont tàu nhằm cho thoáng khí và thoải mái; nhờ có gió mát, không khí tốt anh đỡ mệt nhiều. Một số mấy anh khác của Hường Đạo Mên, đi lấy cơm, bị sóng vật té nhào, bánh và thức ăn đổ cả xuống bể cho cá ăn. Có điều lạ là khi nào bể yên trở lại, sóng không lồng lộn lên thì mọi người, kể cả những người đang say-sóng, đều tỉnh cả lại, khỏe mạnh như không có gì vừa xảy ra vậy.

b/ Djibouti, một cảng khá lớn của Phi-Châu, nằm bên bờ Thái Bình Dương, trước khi tàu đi vào Kênh đào Suez, thì nóng oi là nóng, cái nóng, cái nóng bất hủ, làm mọi không thiết ăn mà chỉ khát nước cả ngày. Nhiều hành khách đàn ông, cõi trần, người đầy mụn đỏ như bị Ban của. Nhà bếp dành cho anh em Hường Đạo mỗi ngày hai cây nước đá để uống cho đỡ nóng khát.

Ngồi trên tàu lâu ngày, tù cặng, anh em Hường Đạo, mặc cho trời nóng cũng vội-vã lên bờ đổi gió và thưởng thức cơm cà-ri dè, nước bạc-hà và ngâm phở phường, khuya mới về tàu.

Riêng anh Thiện và tôi, lại được mời đi chơi và ăn ngủ một cách bất ngờ, bí-mật lạ lùng và đặc biệt: "Tàu vừa đậu lại ở ngoài khơi, thì có một Thanh Niên da đen, ăn mặc chững chạc, lên tàu tìm đích danh Thiện và Thao dẫn xuống xuống máy lên bờ đi bát phở. Anh bạn người Djibouti nói : được lệnh đón hai người đi chơi cho biết cảng Djibouti. Khoảng 8 giờ tối, anh đưa chúng tôi về một ngôi nhà khá lớn để giới thiệu với một người Pháp, rồi cáo từ ra về. Ông Tây này đã đứng tuổi, lịch thiệp và sống độc thân. Ông tiến đến bắt tay chúng tôi rất thân mật và vui vẻ : Ông xưng danh rồi mời chúng tôi uống nước đá lạnh, tắm rửa rồi ăn cơm và ngủ lại. Trong khi ăn, ông hỏi về gia cảnh của chúng tôi, công ăn việc làm, hoạt động Hường Đạo, rồi hỏi qua về tình hình chính trị trong nước trước khi đi. Anh Thiện nói qua về Trung-Kỳ, tôi nói về Bắc. Chúng tôi trò chuyện mãi hơn 11 giờ khuya mới đi ngủ, và ngủ thẳng một giấc cho đến 7 giờ, anh bồi den đánh thức dậy, tắm rửa, ăn sáng rồi chuẩn bị về tàu. Trước khi lên xe, ông Tây còn tặng chúng tôi mỗi người một phong bì tiền, nói để tiêu vật; nhưng chúng tôi cảm ơn

và từ chối. Trên đường ra tàu, ông không quên dừng lại trước tiệm bán thuốc lá, mua tặng mỗi người chúng tôi 500 điếu thuốc Craven A, để sang Pháp làm quà. Xưởng máy đưa chúng ra tận tàu đậu ngoài khơi, rồi ông ta mới từ giã, trở lại bờ.

Sau khi chia tay với người Pháp, chúng tôi vẫn thản nhiên như đó là "gặp bạn quen của gia đình mời ăn ngủ nhân dịp chúng tôi qua đây, nơi ông ta đang làm việc". Nhưng trong thâm tâm chúng tôi đoán chắc người Pháp ấy là nhân viên An Ninh Djibouti đã được đồng hương ở Hà Nội và Huế điện trước cho biết sẽ có hai Hường Đạo Sinh Bắc và Trung-Kỳ đi qua và lên bờ thăm thành phố. Cần làm mọi cách cầm chân chúng tôi, khỏi đi tuyên truyền cho Cộng sản hay chỉ trích chính sách thuộc địa của nước Pháp, nhất là xử đối sao cho chúng tôi có ấn tượng tốt về dân tộc Pháp.

Qua Kênh Đào Suez, bỏ Le Caire và từ Port Said, chúng tôi bắt đầu lên đênh trên Địa Trung Hải rồi vào Hải cảng Marseille, nằm trên bờ Vịnh Du Lion, thuộc hải phận Pháp.

Trên Lãnh Thổ Pháp Quốc.-

Tàu cập bến từ tờ mờ sáng. Hành khách đang lục tục lên bộ, chỉ còn lại một số ít hành khách và anh em Hường Đạo được báo là : " Cứ sẵn sàng đợi để làm thủ tục nhập cảnh đã". 10 giờ sáng, mọi thủ tục đã xong; chúng tôi được cấp những loại tem mua bánh mì, giày mũ, quần áo trong thời gian sống trên đất Pháp, vì từ sau thế-chiến, một số nhu yếu phẩm cho cá nhân người dân phải hạn chế như bánh mì, sữa, chuối chỉ người già và trẻ em mới được mua. Nhưng người Pháp cũng khá tế nhị, họ vẫn dành cho những người mới đến hay sống tạm thời ở Pháp được ăn uống tương đối đầy đủ hơn người dân trong nước, nghĩa là được ăn nhiều gấp rưỡi người dân Pháp.

Đại-diện Hường Đạo Pháp đã đến đón đưa chúng tôi về nơi tạm trú Marseille và trao cho chúng tôi giấy nhập trại Họng Bạ sau một tuần lễ ở đây. Chúng tôi được đưa ra ga đi chuyến xe lửa đêm Marseille-Paris, hạng có chỗ ngồi để 8 giờ sáng hôm sau thì tới ga Lyon ở Paris. Tại đây đã có nhân viên ban Tiếp Tân đón về trạm tạm trú Paris, đường Ampère hộ Paris 17, trước khi vào ở Versailles chờ nhập trại Moisson.

Thời gian tiền Họng Bạ, ở Paris, tuy chỉ có mười ngày, nhưng là những ngày hiếm nhất của chúng tôi. Tổng số nhân viên đi phổ hội, kể cả Trưởng là 47 người, chia ra 7 Trưởng, 12 Tráng sinh và 28 thiếu-sinh, thì già nửa hay 2/3 sẽ ở lại Pháp để học. Họ cần có thời gian đi tiếp xúc để chuẩn bị cho sự học hành

Ngay sau khi Trại HỌp Bạn chấm dứt, ấy là không kể tất cả đều phải nghiên cứu cách đi xe điện ngầm (Métro), học bản đồ các đường xá, trục lưu thông, ga xe điện, đường đi đến các cửa hàng bách hóa lớn như : Au Printemps, Au Louvre, La Fayette . . . , nhà thờ Notre Dame, nhà thờ Sacré Coeur . . .

Riêng tôi, còn được Trưởng Vũ Ngọc Tân, Bác-sĩ Thú-Y, đang phụ trách một trại Bò Sữa ở khu Marly Le Roi, gần Paris, đến đưa đi chơi bằng chiếc mô-tô của anh, vào các buổi chiều. Một hôm, anh đến và vui vẻ nói : "Hôm nay anh em mình đến tiệm Hoàn Sơn ở đường Mr. Le Prince, ăn cơm Việt Nam một bữa". Cả tháng nay, không có hột cơm nào trong bụng, quả tôi thèm cơm, thèm nước mắm thật sự. Bữa cơm thanh đạm : Canh chua cá lóc, tôm rang mặn, bông cải xào thịt bò. Chỉ có vậy mà tôi cho là thịnh soạn lắm rồi. Duy có cơm thì mỗi người chỉ được ăn có một chén; chúng tôi ăn vã thức ăn cũng không đỡ thèm cơm. Phần nà "thiếu cơm" với ông chủ tiệm, thì ông cười nói : "Ở nước Pháp bây giờ là thế đó, nhưng với hai anh, để tiệm tặng thêm mỗi anh một miếng cháo".

Thời gian tạm trú ở đường Ampère đi qua mau chóng, mau đến nỗi ngày vào Versailles đã đến, mà ai cũng xúng xốt, còn tiếc rẻ, sao không chậm lại vài ngày ? ?

Thế là chúng tôi đã ở Versailles được hai ngày.

Từ ngày đến Pháp, chúng tôi như một Liên Đoàn Hướng Đạo đi trại bay, chỉ khác một điều là : không có sinh hoạt tuần túy Hướng Đạo, trừ một vài lần họp, mà anh em chỉ làm những việc đầu đầu.

Bỗng một chiều có lệnh tập họp để trình diện với Trưởng Phái đoàn : Trưởng Griffon. Dĩ không, từ Saigon đến Paris, chúng tôi chỉ "Văn Kỳ Thanh, Bát Kiến Kỳ Hình", nay mới được giáp mặt người Hùng. Trưởng, vẻ người chất phác, đầy đà nhưng tầm thước, tuổi khoảng trên dưới 50, lanh lẹ, vui vẻ, rõ là một Trưởng Hướng Đạo. Bất đầu là một chào giới thiệu và bắt tay thân mật, tiếp theo là lời Trưởng : "Tôi xin lỗi anh em, vì sự vắng mặt của tôi quá lâu, bởi tôi tin là người Hướng Đạo biết tự trọng, nhất là đã có đến 6 Trưởng luôn ở cạnh anh em, nên tôi yên chí . . .". Sau đó là một buổi họp;

I.- Phân Phối : Thẻ Nhập Trại - Khăn quàng màu lơ nhạt viền nâu - các phù hiệu - Luật của Trại và một cuốn PALBA (Pense à la bonne action = Hãy nhớ việc thiện hàng ngày) cho mỗi người.

II Phân Công : 1-Tiểu Trại Trưởng Đông Dương: Trưởng Griffon = Phụ Trách Tổng Quát.

2- Nội Vụ : Trưởng Marc = Điều Hành Tiểu Trại.

Phụ Tá 3- Ngoại Vụ : Trưởng Thao = Tiếp khách và Tôn Giáo

4- = Tr. Cang

5-Tr. Đơn vị = Tr. Ange Phụ trách sinh

6- =Tr. Tep Im hoạt đơn vị

7- Công Tác = Tr. Thiện = Phụ trách Tráng Sinh Đông Dương biệt phái tham gia công-tác chung của Trại HỌp Bạn với các Tráng-Sinh khác.

III.- Chuẩn Bị Nhập Trại : Trước khi bế mạc cuộc họp, Trưởng Griffon dặn : " Anh em phải sẵn sàng. Hẹn sẽ gặp lại nhau sáng Thứ Năm tới cùng Nhập Trại".

Đúng hẹn, sáng thứ Năm chúng tôi đã sẵn sàng chờ lệnh của Ban Tổ Chức - từ trạm Versailles ra ga St Lazare, lên xe lửa đi Rosny sur Seine vào Trại. Cứ nhíp đó suốt ngày, mà vẫn còn nhiều đơn vị tiến đến. Phỏng đoán, chúng tôi tính phải có ba, bốn chục ngàn Hướng Đạo Sinh dự Trại. Chuyến xe lửa nào cũng kéo nhiều wagons đầy người, toàn dân quần cụt của các dân tộc, với màu da khác nhau. Nhưng thỉnh thoảng mới điểm một vài đơn vị Nữ mặc đồng phục hoặc màu kaki Hướng Đạo, hoặc bleu marine, hoặc xiêm bleu marine, áo chemise trắng.

Khoảng 45 phút hành trình, xe ngừng lại ở một ga nhỏ, kiến trúc đặc biệt Hướng Đạo, đó là Gare Rosny, riêng của Trại HỌp Bạn Hoà Bình Hướng Đạo Thế Giới vậy. Xống xe, xếp hàng dọc theo hông trái của xe, chúng tôi chờ gọi tên nhập trại. Còn cái xe chở chúng tôi, cũng vội vã trở lui St Lazare, để tiếp tục công tác chuyên chở.

Quang cảnh toàn khu vực, chỗ nào cũng nhộn nhíp; kẻ đi, người lại, ai cũng bận rộn, thêm tiếng loa kêu gọi oang-oang. Anh em Ban Trại-tự, lúc nào cũng vội vã, họ không đi như thường mà chạy cho kịp nhíp độ công việc hướng dẫn cả rừng người ùn ùn kéo đến.

Mười phút trôi qua, loa phóng thanh gọi "Đông Dương nhập trại" Hai Tráng-sinh hướng dẫn chúng tôi theo cổng chính, qua khu Tổng Chỉ Huy Trại, Khu sinh-hoạt và khán đài qua nhiều Tiểu Trại các nước, vòng qua bên kia tay trái thì đến Tiểu Trại Đông Dương. Các Tráng-sinh còn dặn dò Marc và Griffon những chi tiết gì nữa rồi mới trở lại ga xe lửa.

Chúng tôi quay vào xây dựng Tiểu Trại Đông Dương, mãi miết đến nỗi hai giờ chiều mới ăn trưa.

Nhưng tối hôm đó, cả Tiểu Trại đã được họp dưới mái "bạt" xanh, nơi dành để tiếp khách đến thăm Tiểu trại.

Sáng hôm sau, Tiểu Trại chỉ còn một vài chi tiết cuối cùng để làm, nên các Tráng-sinh được lệnh theo Trưởng Tôn Thất Thiện sang công tác bên Trại "Tráng Sinh Trại Hạp Bạn", ăn ở bên ấy luôn.

Nhân cơ hội, chúng tôi thấy thành thơi mà quan sát khu vực cắm trại và sinh hoạt của toàn Trại Hạp Bạn. Theo chỗ chúng tôi biết thì : Đây là Khu rừng Rosny sur Seine, rộng cả ngàn mẫu, có một đầu, gối lên sông Seine, mà ban Tổ chức lợi dụng thành lập "Trại Hướng Đạo Hải Đoàn Quốc Tế do Trưởng Raymond Schlemmer chỉ huy. Chính phủ Pháp đã cho một Trung đoàn Công Binh khai phá lấy mấy trăm mẫu làm nơi tổ chức Trại Hạp Bạn. Khu vực khai phá hình chữ nhật, nhưng Trại Hạp Bạn thì hao hao giống hình móng lừa : Nằm ngang ở đầu ngoài là Ga xe lửa, khu vực thương mại, an-ninh trật-tự. Bên trong là khu Tổng Chỉ Huy Trại, khu Sinh Hoạt, Khán đài, biểu diễn . . . chung quanh cái vòng móng lừa, đầu và cuối nối liền với Khu Tổng Chỉ Huy, có các Tiểu Trại nằm rải rác hết cả bên tay phải. Sát bên trái, toàn Khu Tiểu Trại, từ đầu đến cuối có một đường xe lửa chạy quanh. Khu đất trống ở giữa móng lừa là nhà bếp, phòng tắm, giặt, vệ-sinh . . .

Ngày Khai Mạc Trại Hạp Bạn - Moisson hôm nay tung bùng trong trang hoàng toàn trại : Cờ nước Pháp, Cờ Hướng Đạo Pháp, Cờ Quốc Gia và Hướng Đạo các nước được chung khắp khu vực Tổng Chỉ Huy Trại. Cờ Quốc gia và Hướng Đạo các nước, cờ đoàn, cờ đội cũng được đem trang hoàng khắp khu vực Tiểu Trại. Trại-sinh các cấp, từ cấp chỉ huy đến cấp điều hành, kể cả đoàn sinh các Tiểu Trại đều sạch sẽ bánh bao, quần áo xếp nếp, để đón chào Chủ Nhân Ông của nước Pháp : Tổng Thống Vincent Auriol đến khai mạc Trại Hạp Bạn và Bộ Tham Mưu của ông, Trưởng Hướng Đạo Quốc Tế và Quốc Gia trên thế giới, Quan khách trong nước và ngoại-quốc, Ngoại Giao Đoàn, Thân Hữu, Phụ Huynh và Đại-diện các cơ quan đoàn thể . . . tham dự lễ Khánh Thành.

Sau phần nghi lễ chính thức, quan khách lên cả đoàn xe lửa có trang hoàng cờ Hướng Đạo, cờ nước Pháp và các nước để đi duyệt gần nửa triệu nam nữ Hướng Đạo Sinh thế giới, đứng theo Tiểu Trại dọc tay phải đường xe lửa, dàn chào. Cụ Tổng Thống tầm vóc to lớn, mập mạp, đầu đội nón ni bóp nhọn của Hướng Đạo, nhưng đầu cụ thì to, mà nón thì nhỏ, nên nó chỉ chụp được chút đỉnh đầu. Mấy ngón tay chuối mẩn của cụ, chưa từng chào kiểu Hướng Đạo bao giờ, nay phải

sử dụng đến động tác, làm cho cụ lúng túng, có khi cụ bỏ chào và quơ tay lên không, có vẻ lạ lùng hơn. Nói chung, quan khách đều có phần ngạc nhiên, có phần hưởng ứng và cảm tình với tư cách đứng đắn và đông đảo của Hướng Đạo Sinh, ăn mặc đồng phục, vui vẻ trong lễ độ đứng dàn chào bên đường xe lửa.

Lễ Khai Mạc chấm dứt - Phái đoàn Phủ Tổng Thống ra về, nhưng đa số quan khách còn ở lại thăm trại. Những buổi họp các cấp của Bộ Tổng Chỉ Huy bắt đầu làm việc. Vất vả nhất có Ban Tiếp Tế thực phẩm : phát ra hàng ngày mà cũng được cung cấp đều đặn. Cái kho rau, thịt và đồ tươi, đồ hộp đủ thứ dài hàng cây số. SỮA tươi, bơ, fromage nước Pháp chưa sản xuất kịp nên không có, trừ có nước Mỹ đem sang để nhờ phân phối cho trại-sinh Mỹ suốt kỳ trại.

Khu thương mại cũng như khu Tiểu Trại tràn ngập là người; phụ huynh, hướng-đạo-sinh, thân hữu. Nhà bếp khói bay nghi ngút, nhưng các tiệm ăn vẫn đông khách tung bùng.

Hàng ngày từ 6:30 sáng đến 12:30 đêm, cái thành phố Moisson của tuổi trẻ, ồn ào, mỗi y-kỳ phận hoạt động không ngừng : Ngủ dậy, thể-dục buổi sáng, rửa mặt, thay quần áo, chào cờ, ăn sáng, chờ tờ Hạp Bạn Nhật Báo của Trại ra lò đem tin tức mới nhất của Trại cho mọi người.

Sau chào cờ, Hướng-đạo-sinh có tín ngưỡng còn dự Lễ nghi Tôn-giáo, đa số là Công giáo và Tin Lành có các Cha Tuyên Úy đi theo. Tôi phụ trách lễ nghi tôn giáo của Đông Dương, nhưng Tiểu Trại không có Tuyên Úy mà cũng không có bàn thờ, mỗi buổi sáng, cùng dăm anh đoàn-sinh Bến Nghé, chúng tôi đi lễ Công giáo ở một Tiểu Trại Hoa-Kỳ gần nhất và còn được khẩn khoản mời ở lại ăn điểm tâm nữa. Bàn ăn của họ là một khoảng đất khá rộng, ở giữa là cái bàn ăn tròn cũng là đất, chung quanh cái bàn ăn, đào một cái hố để chân, lấy đất bồi cho mặt bàn cao hơn, giữa bàn ăn tròn, có cái cần trục, treo vừa tầm ngực mỗi người, một cái khay tròn trên để các đĩa thực phẩm. Đầu bếp kéo cái khay đến trước từng thực khách, bắt đầu là các Trưởng, khách được mời rời lần lượt đến các đoàn sinh, để họ tự lấy thực phẩm trong khay cho vào đĩa mình. Ăn uống xong của một Tiểu Trại đông đoàn-sinh cũng mất khá nhiều thì giờ.

Một Cuộc Hội Kiến Tại Hải Đoàn Hướng Đạo- Một giờ trưa thứ Năm của tuần lễ Hạp Bạn, bỗng một xe Jeep của căn cứ Hải Đoàn Hướng Đạo Quốc Tế đến tìm trao cho tôi danh thiếp của Trưởng R. Schlemmer mời đến ăn bữa ăn trưa với cụ và gặp một số Trưởng có tuổi, có tài đang phục vụ Hướng Đạo và

Dân Tộc. Tôi vội vã lên xe đến căn cứ Hải Đoàn trên bờ sông Seine gặp Cụ già và vợ chồng Schlemmer con. Cụ giới thiệu tôi với Cử tọa rồi giới thiệu cử tọa với tôi, trong đó có bà Chauvet, đã từng ở Việt Nam, phục vụ trong ngành Ấu, hai Trưởng Guy de la Rigaudie và Pierre Joubert (họa sĩ) thường thấy hình trên báo S.D.F. và 4, 5 Trưởng lạ khác, đã từng Cộng tác với Chính phủ Vichy trong hậu thế chiến vừa qua. Tôi được đề nghị nói trước về tình hình Hướng Đạo Đông Dương :

a/- Tình hình tranh chấp giữa Pháp Nam và Quốc Cộng.

b/- Ảnh hưởng chính trị kéo sụp đổ Hội Hướng Đạo Bắc Kỳ, sợ lây sớm đến Hội Trung Kỳ, chỉ còn Hội Hướng Đạo Nam Kỳ cũng không biết ra sao trong tương lai. Hai Hội Mên và Lào, chắc cũng không hơn gì Hướng Đạo Trung Bắc. Như vậy mặc nhiên Liên Hội Hướng Đạo Đông Dương sẽ tan vỡ.

c/- Trại Trường Bạch Mã, chắc chắn cũng bị ảnh hưởng của sự tan vỡ của các hội. Trưởng Hoàng Đạo Thúy, chắc chắn đang ở hậu phương Hà Nội, còn Trưởng Tạ Quang Bửu không biết ở Huế hay ở đâu, không nghe tin tức gì.

Ông Già Schlemmer tỏ ý chán nản, thất vọng. Cụ cứ lác đác quày quay rồi thở dài, bảo tôi : "Thao trước đây đã sống nhiều năm với trẻ mồ côi Việt Nam, nay chắc thích thú được nghe mồ côi lớn, mồ côi nhỏ, mồ côi nam, mồ côi nữ của nước Pháp sau cuộc chiến vừa qua". Tôi cảm ơn và mong được biết nhiều về lãnh vực ấy

Chúng tôi cũng không có thì giờ để bàn tán thảo luận thêm. Ông Raymond Schlemmer và bà Chauvet có vẻ luyến tiếc nền Hướng Đạo Đông Dương. Họ nói nhiều, nhắc nhở lại những Trưởng, những đơn vị, những công tác họ đã được biết và tham gia. Tuổi già có lẽ là thế cả : quyến luyến nhiều với kỷ niệm xa xưa. Vợ chồng Christian thường nói đến các cuộc trại Hạp Bạn họ đã được tham dự, nhưng tất cả, chẳng ai biết, rồi đây tương lai Đông Dương nó sẽ ra sao ? Hướng Đạo Đông Dương, nhất là Hướng Đạo Việt Nam nó sẽ thế nào ?

Buổi họp giải tán. Tôi trở lại Tiểu Trại Đông Dương thì đã lên đèn. Tuy nhiên, khu vực Hạp Bạn vẫn tung bừng nhộn nhịp, nhất là Khu Thương Mại càng tới khuya càng đông khách : Hướng-đạo-sinh vẫn còn mua bán thăm viếng trao đổi kỷ niệm, mời nhau ăn uống, khách khứa om xòm.

Tôi, ngoại vụ của Tiểu Trại, Liên lạc với Tổng Hành Dinh đã có Trưởng Griffon phụ trách, còn ngoại vụ của nội bộ Tiểu Trại chỉ có tiếp khách. Vấn đề này của Hướng Đạo Đông Dương thì thật nghèo nàn.

Gần 10 ngày nay, Hướng Đạo Đông Dương chỉ được mời đi thăm, đi ăn, dự lửa trại, dự trò chơi, v.v... mà chẳng phải mời ai bao giờ. Ngoài một số nhỏ người Việt Nam, bà con của trại-sinh Đông Dương đến thăm thì chủ khách họ lo cho nhau, không can thiệp đến Trưởng Ban. Thao tôi thật là nhàn, có chăng chỉ cần có nụ cười bật thiệp, tư thế vui vẻ hồn nhiên, kèm theo mấy tiếng chào và cái bắt tay thật xã giao, thế là quá đủ.

Còn khách của riêng tôi, ngoài Trưởng Vũ Ngọc Tân ra, chẳng có ai ở cái góc trời Tây này cả.

Tôi chỉ được nghe, anh Trần Văn Khắc hình như thời gian này đang ở Pháp chữa bệnh và anh chị Ngô Thế Tân cũng đang ở Pháp, nhưng không thấy ai vào trại.

Anh em Hướng Đạo Đông Dương không có được ủy nhiệm giữ vai trò nào để biểu diễn. Thật ra, các sinh hoạt như biểu diễn thám du, nhảy dù, Hướng Đạo Sinh Pháp đã chuẩn bị sẵn sàng, Hướng Đạo sinh khách chỉ cần có mặt để thưởng thức. Nói thế có nghĩa là Hướng Đạo Đông Dương bất tài, vô dụng cả sao ? Không, tôi xin cải chính: "Trong những buổi sinh hoạt được mời đến các Tiểu Trại, Hướng Đạo Đông Dương cũng nổi như cồn, để tiếng khen ở bất kỳ Tiểu Trại nào mà Đông Dương tham dự và tiếng tăm cho những Tiểu Trại mà Đông Dương không được mời : Bằng hai bài hát, đối với Việt Nam thì coi là tầm thường, nhưng anh chị em Hướng Đạo ngoại quốc dễ dàng cùng hát, cùng tham dự - chính cái dễ dàng cùng chung vui ấy làm cho họ nhớ đời, bởi họ chỉ đáp, còn người hát sô-lô đã đắm đuối cả rồi. Đó là : 1- Con chim cu và

2- Đèo Cao

Tôi xin đơn cử ra đây để anh chị em, ai quên thì nhớ lại :

Bài Con Chim Cu

-Con chim xanh :	Cú cu ...
-Con chim vàng :	Cú cu ...
-Ngày chim cu hỡi !	Cú cu, Cú cu (êm dịu)
Mày phương nào tới,	Cú cu, Cú cu ...
Mày nói, nghe qua (xướng 1 gam)	Cú cu ...
Chúng ta cho bánh quà	
Này chim cu hỡi	Cú cu, Cú cu ...
Mùa Xuân đem tới	Cú cu, Cú cu ...
Cùng tiếng chim Cu (xướng 1 gam)	Cú cu, Cu cu
Gió Xuân bay vù (thong thả)	Cù ... Cu (êm dịu và kéo dài)

Bài Đèo Cao

Đèo cao !	Giờ ta (quả quyết)
-----------	--------------------

Thì mặc Đèo Cao !
Nhưng lòng yêu nước !
Còn cao hơn đèo !

Anh em !
Hăng hái hò reo !
Vượt sông vượt núi !
Vượt bao nhiêu đèo !

Giờ - ta
Giờ - tá
Giờ - tà, giờ tà là hò
giờ - ta . . . (kéo dài)
Giờ - ta
Giờ - ta
Giờ - tá
Giờ - tà, giờ-tà là
hò giờ - ta. Giờ - ta
. . . (kéo dài)

Mới đây mà Trại Họp Bạn đã đến ngày bế mạc. Tiểu Trại đã có một số nhỏ lều. Khu thương mại cũng đã có nhà buôn đóng cửa. Nhưng với đa số Hướng Đạo Sinh thiết tình còn luyến tiếc "không khí thân mật, tình huynh đệ bao la của trại, tiếc công xây dựng trại, nhất là Hướng Đạo Sinh ở phương xa, phải qua bao Đại Dương đến Moisson, chung sống với Đại Gia Đình Hướng Đạo Thế Giới vốn vẹn được có một tuần lễ hay mười ngày. Nhưng có hợp phải có tan, đời là thế ! Biết làm sao hơn được ! ! !

Bài hát Tạm Biệt Việt Nam đã nói lên điều đó
:
Mây gió mây tan hợp
Nào có ra gì cái cuộc phân kỳ
Còn Trời, còn Non Sông
Còn người, còn đoàn viên
Ta nắm tay từ biệt
Dù có ra về, nhưng lòng dạn lòng, dạn lòng
Đừng quên, quên Lời Tuyên Thệ, quên nghĩa làm Người.

Lễ bế mạc Trại Họp Bạn Hướng Đạo Thế Giới đã cử hành với nhà chức trách địa phương và Bộ Tổng Chỉ Huy Trại. Dân nhạc cử bài Tạm Biệt Quốc Tế, có Hướng Đạo Sinh hát theo. Hết bài Tạm Biệt - không giống như bài hát ấy vào đêm 31-12 mỗi năm, mà dân chúng hoan hô ầm ĩ - hôm nay, bài hát xong, mọi người đều yên lặng tan hàng, như mang một tâm sự buồn, tiếc, nhất là bài hát xong lại rơi ngay vào quãng yên lặng, làm cho không khí thêm nao nùng. Riêng tôi, thềm nhủ trong tâm tư :

-Rời tay nhau chớ lâu nhé !
-Tình anh em chớ quên nhé !
-Lòng anh em nhớ nhau tuy xa mà hoá ra gần.

Trở về Khu Tiểu Trại, anh chị em các nước cũng đang thu xếp rỗ lều và thu dọn chỗ mình cắm trại. Qua Tiểu Trại Hoa-Kỳ, trái lại họ đang bày biện dụng cụ cắm trại gọi bán lấy một phần tiền giá thị trường.

Thứ gì không bán được, họ cho không để, từ Trường đến đoàn-sinh chỉ xách cái túi quần áo riêng lên máy bay cho tiện.

Sau cuộc Họp Bạn Hướng Đạo Sinh Quốc Tế còn tổ chức những lớp ôn tập Bằng Rừng cho Trường và Tráng-sinh các nước tình nguyện theo học. Ngoài ra một số Hướng Đạo Sinh ngoại quốc còn được gia đình Hướng Đạo Sinh Pháp mời về nhà chung sống 1 tuần lễ hay 10 ngày tại tư gia họ.

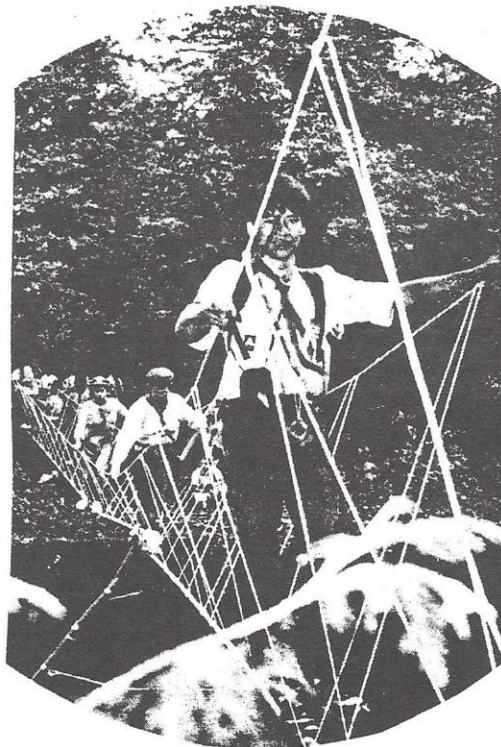
Tôi có đi dự lớp ôn tập Bằng Rừng và được gia đình ông Tòa Jarry mời đến Normandie ở chơi một tuần lễ.

Phái đoàn Hướng Đạo Đông Dương chỉ còn lại 11 người trở về Việt Nam, chỉ có tôi là Trường, phải chịu trách nhiệm. Một buổi sáng tháng 11-1947, chúng tôi được gọi đi Marseille và trở về Việt Nam bằng tàu Pasteur, ngồi hạng Nhất, ngủ phòng hạng Nhất, bù cho lượt đi ngủ võng trên tàu Felix Rousselle. Tàu chạy 10 ngày tới Nhà Bè. Tôi cùng anh em bị gậy lên bờ về nhà. Một tuần lễ sau, tôi cũng về Bắc bằng máy bay Cosara, đáp xuống sân bay Gia-Lâm.

Cảm ơn Thượng Đế, tôi đã đi đến nơi về đến chốn.

Trần Văn Thao

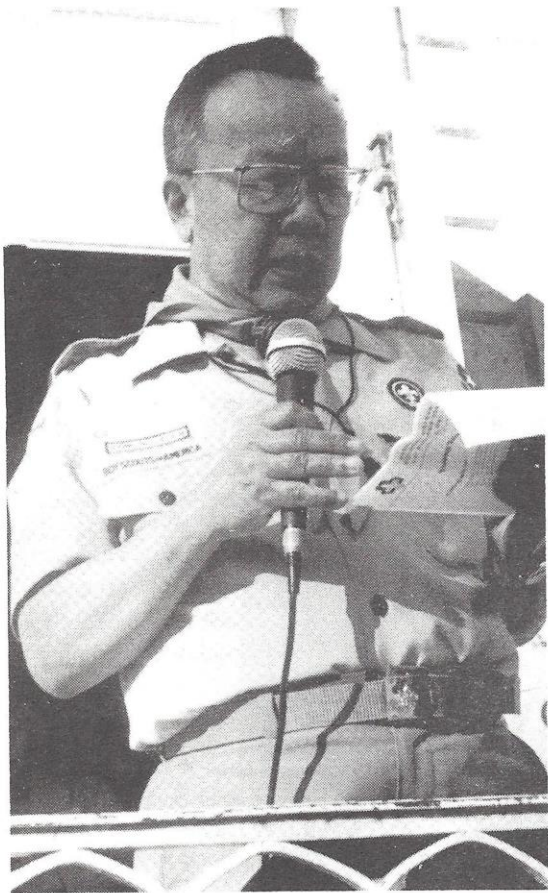

Khoá Huấn-luyện Dự Trưởng tại Hòa-Lan (1995) Kể từ trái : đứng có Cha Xuyên, ngôi có Trưởng Phán. Trưởng Vĩnh-Đào (Chủ-tịch HĐTU) thì đứng phía tay phải. Những Trưởng và Dự-Trưởng khác được sắp vào hàng Đinh Lê Trần Lý chưa quen

Khóc H.L. Dự-bị Thiếu tại Portland mùa hè năm 1995 do Trưởng Bùi-Văn-Giải làm Trại-Trưởng (Tức là Ruà Vô-Tư, đứng giữa, đội mũ H.Đ.) . Nhìn những khoá-sinh mang khăn quàng đỏ với đồng-phục chính-tề, có HLV.-VN và BSA đông-đủ . Thèm !

Trưởng Nguyễn-Văn-Thơ đọc diễn-văn »Trao Đuốc « lại cho Ban Thường-vụ mới trong kỳ Trại Họp Bạn Thăng Tiến IV (Le Breuil, 1993)

Cổng Trại Thăng-Tiến III ở San Jose (1990)
(Đứng trước cổng : Ngựa CK)

Một kỷ-niệm Trại Thăng-Tiến 4 (Le Breuil, Pháp 1993) : Người đứng là Tr. Vinh-Đào , Tân Chủ-tịch H.Đ. T.U. đang phác-họa về đường lối sinh-hoạt của Tân Ban Thường-Vụ.. Từ phải qua trái : Tr. Khanh đang bóp mồm và miệng để nghĩ kế-hoạch gây quỹ, trong khi đó, Tr. Hai nhìn sang, cười và nói : Được lãnh lương, có sướng không ?Đứng giữa 2 chú này là « Ngôi sao đang lên » lo lắng giúp cho Ban Thường-vụ mới và tương-lai Trại Họp Bạn sắp đến ở Sydney. Ngồi cần móng tay vô tư-lự là Ông Trùm Orlando H.N.Châu. Tr. NV Thơ mang kính đen và suy tư : Từ nay Ta đã nhẹ gánh ! Bên cạnh là Cựu Hội-Trưởng P.T.HY đang suy nghĩ về một triết-thuyết mới cho Tráng-sinh. Đứng nữ-lưu ngồi bên cạnh là dương-kim Tư-Lệnh Chi-nhánh HD. Canada Chị D.K.Sơn, và sau hết, người đội берет đỏ là tác-giả "Vui Hoài Ngàn Năm" Bạch Thu-Hà.

Ngựa đang « réo » các Vị di họp trễ, hoặc
lãng-trí, hoặc đi ... lạc đường (và vô số những
lý-do khác được nêu ra rất ư là hợp lý)
Tiệc tùng khởi điểm danh,
Họp hành cần kiểm diện !

Cuộc gặp gỡ định kỳ của Xóm HẾTN Mộng-
Lệ-an (Từ trái sang : Tr. Lân, Ngựa, Tr.
Thưởng, Tr. Thiết và Niên-trưởng Vĩnh.)

Kỷ-niệm Trại Thăng-Tiến I ở Jambville
(Pháp 1985). Một số Trưởng rất quen đã
chụp chung :

Hàng đứng : Từ trái qua : Vy, Thoại, Các
Trưởng : M. Liệu, Chung, N. Minh, Thơ,
Khanh, HD Âu, Râu (!), Phán, (!), Phu,
Tỷ, Thạch và Trác..

Hàng ngồi : chỉ biết Tr. Thiệp và Kim.
Trong số các Trưởng có trong hình, Tr.
Mai-xuân-Tỷ là đẹp trai hơn cả : Mũ
képi đỏ, áo hoa đỏ, miệng cười như
hoa nở. Anh Tỷ ơi ! Bây giờ anh ở mô ?

ÚC-CHÂU : Mọi người đều vui : Từ trái qua : Tr. Ngọc lo sắp đặt tổ-chức buổi trao giải thưởng, hai Bác Cường trúng giải an-ủi một nồi cơm điện đem nấu cơm cho cả nhà ăn cũng không hết. Bà Chị : Chị Trúc người chạy đôn chạy đáo lo đi bán vé số, góp phần sắp đặt các giải, 2 tráng-sinh Trị và Sương đều có đóng góp trong việc Tổ-chức. (Ảnh do Sói Yêu Rừng tặng cho Liên-Lạc).

Xóm Trưởng-niên Montréal lên Đình Làng Ottawa dự lễ tế Cụ Chủ-tịch Danh-dự (Ngày Trần-văn-Khắc : 1-7-95). Từ trái sang : Các Trưởng : Lân, Thiết, Phúc ,Tý (bà) , Kim, Thọ, Phương-Thu, Thường, Quan lớn Tỉnh, Cụ Cương và Tr. Hương.

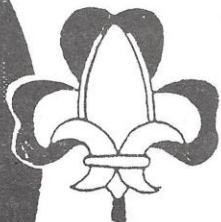

Một buổi sinh hoạt định-kỳ (hàng tháng) của Xóm Trưởng-niên Ottawa, có ăn nhậu theo lối KAMA (2 bàn) . Từ trái sang : Minh-Phúc, Hùng, Chị Thúy-Lan, Cụ Cáo Đỏ mặt, Cụ Phúc Già, Ngựa (sao lại lọt vô đây !), Cụ Cương và Tr. Phú.

HUỠNG ĐẠO

TRƯỜNG NIÊN

LÀNG TRƯỜNG NIÊN ÂU CHÂU ĐÃ THÀNH HÌNH

Trưởng Nghiêm-Văn-Thạch, Thứ-chỉ Làng Bách Hợp cho biết :

Theo sự chuẩn bị từ trước, ngày 16 và 17.9.95, đã có cuộc họp để suy cử Trưởng đảm trách các Xóm Trường Niên ở Bỉ, Hòa-Lan, Đức và Pháp.

Sau đây là các Trưởng nhận đứng ra thành lập và liên lạc với Trung Ương :

1. **Bỉ** : L.M.NGUYỄN-XUYÊN, 2 Place Deganque 6142 Leenes, BELGIQUE

2. **Hòa-Lan** : Tr. VŨ-CÔNG-CƯỜNG
Gazenwelde 23,

Houten 9393, CK -PAYS-BAS, (Holland).

3. **Đức** : Tr. TRẦN-TIẾN-CHIẾN, Floschgasse 26/2 D- 7218 Trossingen 1 - RFA - GERMANY

4. **Tại Pháp**, ít nhất sẽ có 2 xóm, một ở khu-vực Paris và phụ-cận, một ở Lyon và phụ cận. Trưởng NGUYỄN-THÀNH-CUNG đã nhận làm Trùm Xóm Paris, chân thư-ký và liên lạc (mở xóm) sẽ được thông báo khi có sự thỏa thuận của các thành viên.

Tại Lyon, Tr. S.H. TRẦN-CÔNG-LAO phụ trách triệu tập buổi họp tổ-chức Xóm và sẽ có thông-báo về trách-vụ cùng địa-chỉ liên lạc.

5. Tr.NGUYỄN-ĐỨC-CHUNG đã theo đường bộ ghé Paris để tới dự họp ngày 16 và 17/9, nhưng gặp trở ngại về chiếu khán nhập-cảnh Pháp (thể-lệ mới, sau các vụ Khủng bố của Hồi Giáo qua khích) và phải quay về. Tuy không dự họp, chắc Tr. Nguyễn-Đức-Chung đã đồng ý tham gia và sẽ lập xóm Anh-Quốc. Tr. Chung sẽ xác-nhận trực-tiếp (về Làng B.H.) về công tác tổ-chức cùng địa-chỉ liên lạc.

6. Xóm Na-Uy (Tr.PHAN-VĂN-ĐÔNG) sẽ tiến hành sau.

Ngoài ra, Xóm Đức-quốc (Tr. Chiếu) sẽ liên lạc với Tr.NGUYỄN-ANH-KIM (bật tin 2 năm nay) để nối lại mối giây và làm thời có thể tham-gia hệ-thống Trường Niên ở Đức, nếu ở Thụy-Sĩ không có các thành-viên khác.

Tin đặc biệt : Tr. BÒ LÉM sẽ phụ trách Xóm Nam-Hải.

Nhân dịp này Làng Bách Hợp, Liên Xóm Canada và Bản Tin Liên Lạc chúc các xóm Âu-Châu thành công để đìu-dắt các xóm xa xôi cùng tiến

Mong

*Trầm-tư lay-lắc trái già
Sợ e gió thoảng phải xa lìa cành
Những mong canh ngọt com lành
Cho chồi nảy lộc, cho cành đơm hoa
Thoảng trong cung điệu ê-a . . .
Vẳng nghe tiếng nấc . . . Thiết-tha một thời . !
Đêm trong rừng tịch trao lời . . .
Tâm tình bên lửa đốt khơi cõi lòng
Dư-âm còn mãi chờ-mong
Lời ca thôi thúc thong dong lên đàng
Trường-niên nhập cuộc : Xóm, làng
Chung lo hậu-sự chẳng màng danh chi
Cung thương điệu-nhớ khắc ghi
Phong-Trào "Giao-Tráng"...lời Bi-Pi truyền...
Lời ca chan-chứa vô-biên
Rải trong sương-gió mọi miền lên ngời . . .*

Kính ái tặng các Trưởng-Niên đang
dấn thân vào Xóm, Làng.

Seattle 3/95

NGUYỄN ĐỨC DIỆN : ∞ 13

XÓM TRƯỞNG-NIÊN SACRAMENTO RA ĐỜI

=====

Tại Sacramento, Thủ phủ của tiểu-bang Cali, trong buổi họp định-kỳ tháng 10-1995, Các Trưởng, Phụ-huynh và thân-hữu của Hội-Đông Huynh-trưởng HĐVN Sacramento và Liên-Đoàn HDVN Lạc-Việt đã thảo-luận và đi đến kết quả thành-lập XÓM TRƯỞNG-NIÊN HĐVN SACRAMENTO.

Một Ban Đại-diện Lâm-Thời được bầu lên gồm có :

* Xóm-Trưởng : Tr. Đặng-Long, Ủy-viên Hội-đồng Huynh-trưởng HĐVN Sacramento, Tráng-Phó Lê-Lai.

* Thơ-Lại (Thư-ký) : Tr. Đào-Loan, thuộc Thiếu-Đoàn Quang-Trung (Phụ-huynh của 2 thiếu-sinh).

* Thủ-quỹ : Tr. Hằng Schlosstein, nguyên Chủ-tịch H.Đ. Đoàn, Thiếu-đoàn Quang-trung.

Địa-chỉ liên-lạc tạm thời : P.O.Box 6611211, Sacramento, CA. 95866, USA.

- Tr. N.X.Mộng vì đang đảm nhận nhiều công-việc trong H.Đ. Huynh-trưởng của Liên-Đoàn và 2 Hội Nam và Nữ HĐ Hoa-kỳ nên chỉ nhận nhiệm-vụ Phụ-tá Xóm-Trưởng, và Tr. Đặng-Long mời Tr. Mộng làm Cố-vấn cho Xóm HĐ Trưởng-niên Sacramento.

- Các Trưởng, Thân-hữu hiện-diện cũng như Ban Đại-diện Lâm-thời của Xóm đề-nghi bổ-sung Điều-lệ sinh-hoạt của Xóm, phát-triển hội-viên và xúc-tiến bầu Ban Đại-diện chính-thức của Xóm trong thời-hạn 6 tháng, kể từ ngày thành-lập Xóm.

- Xin các Trưởng và các Thân-hữu dựa vào Bản Điều-lệ của Làng Bách-Hợp (Trung-Ương) và của Làng Trưởng-niên Bắc Ca-li để soạn-thảo Bản Nội-lệ áp-dụng cho Cho Xóm Sacramento. Trong lúc chờ đợi để có điều-kiện tuổi, mời các thân-hữu cà các anh chị em HDS gia nhập Xóm. Xin đề-nghi Xóm chúng ta quy-dịnh tuổi gia-nhập Xóm T.N. là 21 tuổi trở lên (Lý-do : HDS Hoa-kỳ không có ngành Tráng và lúc đến 21 tuổi phải ghi danh là TRƯỞNG. . Xin phổ-biến việc thành-lập HĐ Trưởng-niên Xóm Sacramento, để :

Xin mời các Trưởng, các anh chị em HDS và các Thân-hữu quan-tâm đến Phong-trào HĐ từ 21 tuổi trở lên đang định-cư tại Sacramento và vùng phụ-cận, hãy gia-nhập Xóm Trưởng-niên để kết tình tương-thân tương-trợ giữa các Hội-viên trong Gia-đình HDVN và để hỗ trợ cho các đơn-vị HDVN đang sinh-hoạt.

Thân-ái kính chào đoàn-kết và xây-dựng trong tinh-thần Hưởng-Đạo.

T.M. Hội-đồng Huynh-Trưởng HĐVN Sacramento và Xóm Trưởng-niên HĐVN Sacramento.

Xóm-Trưởng : Đặng-Long

TM Hội-đồng Huynh-trưởng : Nguyễn-Xuân-Mộng

LIÊN-LẠC : Hoan-hô Xóm T.N. Sacramento. Có bàn tay của Anh Chị Mộng xen vào thì việc gì mà không xong. Như Anh biết, bản dự-thảo Điều-lệ vội vàng ra đời kỳ Họp Bạn Le Breuil, cần phải tu-chỉnh nhiều. Trong Kỳ Trại Thăng-tiến 5 này, sẽ đem ra bàn kỹ hơn, nhờ sự có mặt của nhiều vị Kỳ-lão và Chức-sắc trong Đại Gia-đình Bách-Hợp. Chúc Xóm Sacramento thành-công và sinh-hoạt mạnh.

Tin tức Orlando.

Cốc, cốc, cốc....

Từ ngày trưởng Thiên Nga Cần Mẫn Hoàng Ngọc Châu đi trại California lấy bằng về, hướng đạo Orlando coi mời hoạt động mạnh. Trong vòng mấy tháng trưởng Châu đã thành lập được một trướng đoàn và buổi lễ ra mắt đã được tổ chức vào một ngày đẹp trời nắng ấm tại Orlando (16/7/95). Phụ tá cho trưởng Thiên Nga là trưởng Lê Hoàn Tâm (Lạc đà

nghe bỏ túi nên đem theo hai cây đàn mandolin để giúp vui.

Phần đầu chương trình là lễ ra mắt Trướng đoàn với trưởng Ron Gagner Ủy viên ngành thanh thuộc Hội Hướng đạo Hoa kỳ (BSA). Sau đó là phần giới thiệu trướng đoàn với quan khách. Buổi lễ tiến hành nửa chừng thì trưởng Đại đưa trưởng Thoại và phu nhân đến. Trưởng Thoại cho biết không phải HĐ không đúng giờ nhưng vì “lạc đường”. Cuộc chào hỏi người khách phương xa xảy ra bên ngoài trong lúc

Trướng đoàn Âu lạc.

kiên nhẫn). Cái hên cho trướng đoàn Âu lạc (tên trướng đoàn của trưởng Châu) là trong dịp này lại có Trưởng Thoại (Ngựa CK) từ Canada và trưởng Trung từ Boca Raton cùng quý phu nhân về dự. Cũng nhân cuộc họp mặt bất ngờ này trưởng Đại, Tiên chỉ Hướng đạo Trưởng niên thuộc làng Florida cũng đặt thư mời các cụ (không phải “cụ”) trong làng về dự.

Tổ chức xôm tụ như thế nên cuộc họp mặt được dự tính sẽ rất đông. Các bà lo cơm nước tươm tất và dồi dào. Trưởng Đại còn dự tính cả chương trình văn

trưởng Gagner nói chuyện với trướng đoàn và trao giấy chứng nhận trướng đoàn vào BSA. Sau đó các trưởng và quan khách chào mừng trướng đoàn. Trưởng Trung cho một màn đốt pháo rất hùng dũng. Dù pháo Việt đốt ở Mỹ nổ không đều nhưng cũng có tiếng vang. Phần ca do trưởng Phụng hướng dẫn. Sau đó trướng đoàn được phép ra sinh hoạt riêng còn các trưởng vào nhà mát hàn huyên. Bây giờ mới có thì giờ nhìn lại thành phần tham dự. Thì ra thư mời, theo trưởng Đại, gửi đi rất nhiều nhưng người đến chẳng bao nhiêu khiến tiên chỉ Đại rất buồn và thất vọng.

Phần thứ hai của chương trình, cũng là “phần chính”, đó là ăn trưa. Thức ăn nhiều và ngon. Chỉ tội ít người thưởng thức nên phiền các bà phải “mang đi rồi lại mang về”.

Phần ba chương trình dành cho HĐ trưởng niên do lời mời của trưởng Đại. Trong phần này trưởng Đại trình làng vì hoàn cảnh gia đình nên không thể tiếp tục chức vụ Xã trưởng do anh em giao phó. Trưởng Đại dự tính sẽ có cuộc bầu lại hôm nay, nhưng nhìn quanh túc số không đủ. Sau khi trao đổi ý kiến với các niên trưởng Thoại và Trung, các anh chị rút ra quyết định là tạm thời giao công việc làng xã cho các vị khác trong ban tiên chỉ và một buổi họp mặt khác sẽ được tổ chức để đề cử vị Tiên chỉ mới. Thật là “Trò chơi cũng lắm công phu”.

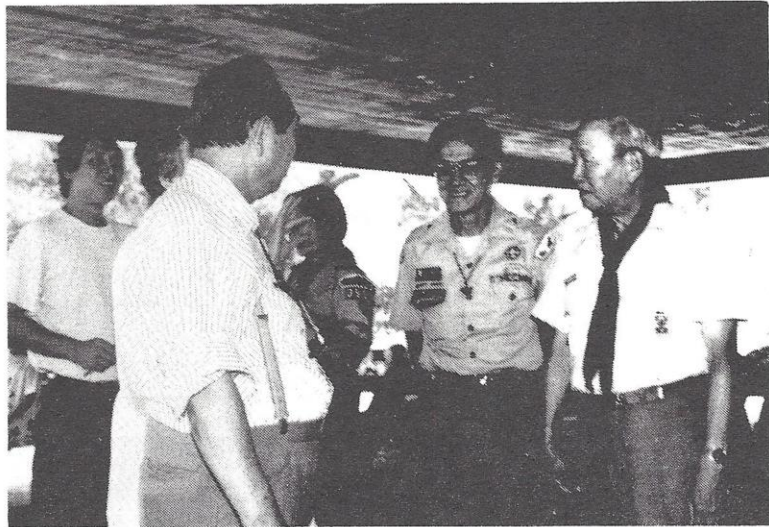
Buồn thay ! Buồn thay ! Không biết làng xóm các nơi khác có chuyện gì vui hơn để báo cáo với anh chị em không.

Chỉ có bấy nhiêu xin trình làng.

Cốc, cốc, cốc. (Mở tạm)

Thiên Nga Cần Mẫn

Ngựa phát biểu

Trao nhận chứng chỉ

XÓM H.Đ. TRƯỜNG-NIÊN OKLAHOMA CITY - USA.

CỐC ! CỐC ! CỐC !!! Trình Làng Xóm :
1. Hộ hàng « Bách-Hợp OKC » đã qui-tụ bộ-tộc cả
thầy được gần hai chục nhân mạng, gồm đủ loại
:Tóc Đen, Tóc Trắng, già trẻ, Nam nữ, còn tinh-
thần "Nhớ Rừng", tất cả đều một lòng :

"TRỞ VỀ RỪNG"

2. Bộ-tộc đã cử "Báo già PHÁT trầm lặng" làm
Tộc-trưởng , đảm trách xây dựng tinh-thần RỪNG
cho Bộ tộc. Dân Rừng có mặt thường-xuyên, bám
sát Rừng gồm: LINH (Cò trắng thẩn), TRƯỜNG
(Sơn miêu), CUỒNG (Bồ Câu) ,muà XUÂN mới,
và một lô cựu huynh-trưởng HDVN. Rao truyền tin
tức là MỖ HOÃN.

3. TRƯỜNG "Sơn miêu" báo tin dân rừng
N.V.Luân (Trưởng HDVN tại quê nhà) đang bị
bệnh hiểm nghèo không săn mỗi được, đành nằm
bẹp trong hang, mắt mờ, chân liệt, mệt mỏi vô
cùng.

Xóm Trường-niên OKC. đã cấp tốc gửi về tặng Tr.
N.V.Luân một trăm M.K. (\$100 US), gọi là chia sẻ
nỗi niềm ... Zôta ... Chúc Bạn Rừng mau hồi-phục.

4. Dân Làng OKC. thành tâm kính mời các vị
tham-gia "Hội-dồng Mạnh-Thường-Quân" đứng ra
bảo-trợ, tiếp sức cho dân đi rừng OKC có đủ lông
đủ cánh hầu bay tung tăng chăm sóc « Bầy ,Đàn »

- "MỖ" Hoãn và Linh "Cò trắng thẩn"

..... Vui ghê ! ... đã có một số Mạnh-Thường-Quân
giơ tay và gật đầu. Danh-sách H.Đ. Bảo-Trợ
HDVN - OKC sẽ trình làng một ngày gần đây thôi .

Liên-Lạc :

Nhân dịp vui này, thay mặt Làng Bách-Hợp, các
Làng các Xóm Trường-niên đã có, xin gửi lời chào
mừng "TÂN XÓM OKC" và xin mời cùng tham-
gia cuộc chơi chung. Hoan-hô Dân Rừng OKC City!

Gia-tộc "BÁCH-HỢP" HDVN

Oklahoma city -6/95-

- Từ trái sang phải, các Trưởng:
Hoãn Long Linh Học Phát Xuân Quang Cường

Đời Phiêu dạt

Ta như giông tố tan rồi hợp
 Trời dạt còn hơn sóng đại dương.
 Lặn đạn bên trời chung một lúa,
 Say càng chua xót, tỉnh càng thương.
 Tháng năm xa mãi thời hoa mộng,
 Tóc bạc thêm nhiều với tuyết sương.
 Đất lạ tạm dung, đời lủ thú,
 Còn gì ngoài tuổi hận mệnh mang.
 Tuổi già ví tục thân tơ mỏng,
 Cuộc sống trăm con gió bão cuồng.
 Ôi! Bạn tri âm chiêu đã xế,
 Phù sinh thương tiếc, giấc tàn canh!

Tâm sự người biệt xứ

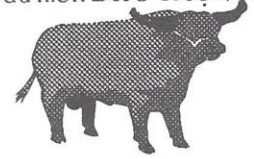
Ôi! Khi quê hương địa ngục tù,
 Nào ai còn mắt, giữa sa mù
 Ra đi từ buổi tàn xuân đó,
 Không một tin nhà, chẳng cánh thư.
 Biển biệt thời gian mòn mỏi đợi,
 Rồi bởi tâm sự tuyết dang tơi.
 Một năm chỉ có mười hai tháng,
 Hai mươi năm trời sống bơ vơ.
 Chấp nhận cuộc đời hai số kiếp,
 Dành cho giông tố phủ phàng đưa.
 Dầu thai lặn nửa trên trần thế,
 Kéo nốt thời gian kiếp sống nhờ
 Đổi ngược họ tên cha mẹ dạt,
 Sống như con trẻ nói ngu ngơ.
 Chôn sâu đi vắng vào tro bụi,
 Thân phận không bằng đĩa mản phu.
 Canh bạc chưa chơi mà hết vốn,
 Còn nước đánh phải đành thua.
 Muốn với nước mắt khi tàn mộng,
 Nghi tico vô cùng chữ Tự Do.

Thiên-Nga

Xem Thơ Đoán Người

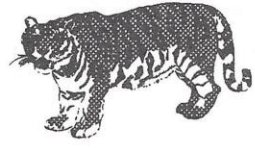
Vịt Nước Vui Vẻ

1- Trâu hiền ĐÀO TRỌNG CƯƠNG :

Họ tôi liên tưởng vườn ĐÀO
 Nghĩa tên khí phách thuộc trào nọ gia
 Xưa kia Kiến Trúc "Xì gà"
 Danh truyền công tử hào hoa thúở nào.

2- HỔ Tận Tâm NGUYỄN ĐỨC PHÚC

Có Đức không sức mà ăn
 Hùm beo khâm phục, quỷ thần phải kinh
 Ấy nhờ điển Phước uy linh
 Anh em Tận Lực hết mình giúp nhau

Trưởng "Vịt Nước Vui Vẻ" có dặt
 cho tôi mấy vần-thơ, tư xét hợp với tôi, và để tư
 giới thiệu thêm, cũng như để cảm ơn tác-giả, tôi
 xin cũng mạo-muội có ít vần sau đây :

TỰ THUẬT

(Bổ túc 4 vần đã nhận được)

Đa tạ "Vịt Tiềm" tặng vần thơ,
 Do Anh Cáo Đổ (mặt) mớm lời thơ.
 Nghề riêng năm giáp thôi theo đuổi,
 Ba giáp xì-gà . . . một giấc mơ !
 Hành nghiệp, tìm vui, không phân cách,
 Gla-đinh sử sự vẹn đường tơ,
 Các bạn cố-giao nay đâu cả ?
 Để lại Trâu Hiền đón nhận thơ.

TRÂU HIỀN
Đào-Trọng Cương
 Xóm Ottawa 07 - 11 - 1995

Nói Chuyện Với Các Bạn Tráng Sinh

**

Vừa rồi, tại Noble Park, nơi tôi ở, có một bà cụ vừa ăn mừng sinh nhật 100 tuổi. Trông bà vẫn hồng hào, khỏe mạnh và vui vẻ. Được hỏi làm thế nào mà bà sống được lâu như vậy, thì bà cười và nói rằng: "*Bí quyết trường thọ của tôi là làm việc nhiều và sống trong sạch*". Nguyên văn như sau: "The secret of my longevity is hard work and good clean living".

Mới nghe qua thì tưởng rằng nghệ thuật sống khỏe và sống lâu quá đơn giản, nhưng nghĩ cho kỹ thì sự việc không đơn giản như ta tưởng mà là cả một phương pháp tu luyện bản thân đòi hỏi nơi con người một ý-chí bền vững và một sự phấn đấu nội tâm liên tục.

Đã sống thì phải làm việc, hoặc nói một cách khác phải làm việc để mà sống. Trong lứa tuổi còn cấp sách đến trường, các thanh thiếu nhi phải dồn tâm trí vào việc học, đó cũng là một cách làm việc, làm việc bằng trí óc. Khi rời ghế nhà trường để thực sự bước vào đời thì phải kiếm công việc làm để sinh sống, hoặc lao động bằng trí óc như nhân viên văn phòng, nhân viên ngân hàng, bác sĩ, luật sư, kỹ sư, nhà văn, nhà báo, v.v..., hoặc lao động bằng chân tay như các công nhân xí nghiệp, các nông dân, v.v..

Là người biết tự trọng, nhất là anh chị em hướng đạo, khi đã trưởng thành, đã tốt nghiệp trung học hoặc đại học, nhất thiết không chịu ngồi bó tay sống nhờ trợ cấp của người khác, không để mang tiếng ăn bám xã-hội. Ăn không ngồi rồi sẽ sinh ra nhiều thói hư tật xấu. Người xưa đã nói: "*Nhàn cư vi bất thiện*" và tiếng Anh cũng có câu: "*Idleness is the root of all evils*". Nhàn rỗi quá không chịu làm việc sẽ dễ bị lôi cuốn vào vòng tội lỗi, như trộm cướp, rượu chè, cờ bạc, hút xách, v.v...

Câu nói của cụ bà 100 tuổi nêu trên đã khiến tôi nhớ đến điều luật thứ 10 của hướng đạo Việt Nam là "Hướng đạo sinh trong sạch từ tư tưởng, lời nói đến việc làm".

Điều luật ấy có thể làm kim chỉ nam cho cuộc sống hằng ngày của người hướng đạo. Thật vậy, chúng ta phải đề phòng những ý nghĩ xấu phát sinh trong đầu óc chúng ta, phải kịp thời dập tắt những ý nghĩ ấy, nếu không thì chúng ta sẽ dần dần biến thành hành động khi gặp được môi trường thuận lợi và sẽ dẫn đến tội lỗi.

Vì thế cho nên chúng ta phải thận trọng trong việc chọn lựa những sách báo và những phim ảnh có nội dung lành mạnh và xây dựng để đọc hoặc để xem ngõ hầu tránh được những ý nghĩ xấu có thể dẫn đến những hành động xấu.

Những chuyện cướp của, giết người, bắt cóc trẻ con, hãm hiếp phụ nữ, v.v... xảy ra hằng ngày phần lớn là do ảnh hưởng của sách báo và phim ảnh.

Ngoài ra, chúng ta cũng phải cẩn thận khi chọn bạn để cùng chơi cùng học. Câu nói của người xưa: "*Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng*" là một lời cảnh cáo. Những người bạn xấu thường gieo rắc vào đầu óc chúng ta những tư tưởng xấu, trái lại những người bạn tốt thường giúp ta những tư tưởng tốt. Do đó mà sự kết thân với bạn hữu sẽ ảnh hưởng rất nhiều đến hành động của chúng ta. Tổ tiên chúng ta có câu: "*Ở bầu thì tròn, ở ống thì dài*", còn người Tây Phương thì nói: "*Tell me who you frequent, I will tell you who you are*". (Hãy nói cho tôi biết anh thường giao du với ai, tôi sẽ nói cho anh biết là anh thuộc hạng người nào). Những câu nói trên đã nói lên cái tầm quan trọng của việc kết bè kết bạn.

Người đã cố giữ cho tư tưởng trong sạch thì đương nhiên cũng giữ cho lời nói được trong sạch, nghĩa là không có chuyện mở miệng ra là văng tục, chửi thề như một số thanh thiếu niên mà người ta gọi là mất dạy. Họ cũng sẽ không bao giờ thốt ra những lời nguyên rủa, những lời nói độc địa, trù ẻo, hoặc mỉa mai, đâm thọc nhằm mục đích làm hại người khác. Đã có rất nhiều trường hợp những lời nói xúc phạm đến danh dự của kẻ khác gây nên những hậu quả tai hại, hoặc những lời vu cáo ác độc, đổi trắng thay đen, khiến cho nhiều người bị tù tội hoặc chết oan ức vô cùng. Quả thật là lời nói độc hại lắm khi còn nguy hiểm hơn là những lát dao đâm vào người ta. "A venomous speech is worse than a stab in the heart".

Khi đã giữ cho tư tưởng và lời nói được trong sạch thì chắc chắn hành động của chúng ta cũng sẽ trong sạch, nghĩa là không có những hành động xấu, những hành động tội lỗi, từ những việc nhỏ như vất rác, xịt sơn bừa bãi, ăn cắp vặt ở các siêu thị, mở sách xem khi làm bài thi v.v... đến những việc lớn như cướp của, hiếp dâm, giết người, v.v... Ham mê cờ bạc, nghiện rượu, nghiện thuốc, gian dối, vô lễ, hà hiếp kẻ cô thế. v.v...

Các bạn tráng sinh thân mến,

Các bạn đang tự rèn luyện và đang được hướng dẫn để bước dần vào nghề trưởng. Trong tương lai các bạn có thể sẽ nắm các đơn vị từ ấu đoàn, thiếu đoàn, thanh đoàn rồi lên đến tráng đoàn. Muốn thành công, điều khiển có nghệ thuật chưa đủ. Các bạn còn phải làm gương cho các em noi theo. Những câu chuyện dưới cờ hoặc trong các giờ tĩnh tâm nếu chỉ

GIÀ LÀ GÌ ?

THANH VIÊM sưu tầm

Già là gì ?

Tình thương và sự Quan Hoài có già không ?

Chân và Mũi có già không ?

Đức Tin và Cầu Nguyện có già không ?

Hy Vọng và Trí Tuệ có già không ?

Nếu tất cả điều này là già

Thì xin hãy gọi tôi là già

Vì già là đẹp.

Bảo Nhất

DIỄN Ý TRONG MÁI CÂU LỤC BÁT

Già là đẹp

GIÀ LÀ CHI VẬY ? HỒI AI
TÌNH THƯƠNG VÀ SỰ QUAN HOÀI, GIÀ KHÔNG ?
LỄ CHÂN, ĐẸP MẮT, ĐẸP LÒNG,
TÍN TÂM, CẦU NGUYỆN GIÀ KHÔNG ? HỒI NGƯỜI
LẠI THÊM HY VỌNG Ở ĐỜI,
LẠI THÊM TRÍ TUỆ SÁNG NGỜI, GIÀ KHÔNG ?
NẾU BẢO ĐIỀU ẤY ĐỀU CÙNG
LÀ GIÀ HẾT CẢ, THÌ MONG RẰNG LÀ
TÔI ĐÂY ĐƯỢC GỌI LÀ GIÀ,
VÌ GIÀ LÀ ĐẸP, ĐẸP LÀ CAO NIÊN ...

Bảo Nhất (lục y)

Đã gọi là già thì tất nhiên phải có những điểm sau đây :

- Tình thương yêu được mở rộng.
- Sự quan hoài tức là sự lo lắng chăm nom cho người khác được gia tăng.
- Biết trọng sự thực, biết nhận thức vẻ đẹp.
- Đức tin và cầu nguyện là điều thuộc phạm vi tôn giáo và cần nhớ hai điều này ta không sợ già, không sợ chết và ta sống được an vui trong cảnh già.
- Hy vọng trong tuổi già. Hy vọng nơi con cháu gìn giữ nếp sống tinh thần tốt đẹp, giữ thể quân bình tình cảm và lý trí. Thành công trong cuộc sống. Hy vọng nơi mình : Mong được thăng tiến về tinh thần, mong rằng sau khi trút bỏ xác thân này, sẽ được "lên lớp", sẽ sống một cuộc đời khác tốt đẹp hơn ...

là những lời khuyên suông thì chỉ có tác dụng yếu nơi các em mà thôi vì lẽ các em thường thích thấy hơn là nghe. Nói hay mà làm dở thì tai hại vô cùng. Tâm lý của các em là muốn thấy ở nơi người trưởng của mình hình ảnh một thần tượng để bắt chước, để noi theo đó mà hành động. Vì vậy cho nên khi các bạn đã tự tâm chọn lựa cho mình một hướng đi, tiến dần đến một người trưởng đơn vị, thì đương nhiên các bạn phải tu luyện, phải tự gò bó mình trong khuôn mẫu, tự tạo cho mình một tác phong và một nhân cách cao thượng bằng một cuộc sống trong sạch, trong sạch từ tư tưởng, từ lời nói đến việc làm, một cuộc sống tự lực cánh sinh dựa trên sức lao động trí óc và chân tay của bản thân mình.

Các bạn nên nhớ rằng: làm trưởng hướng đạo không có quyền lợi, chỉ có trách nhiệm và hy sinh.

Tục ngữ Việt Nam có câu: "Đói cho sạch, rách cho thơm" Vậy bất cứ ở hoàn cảnh nào chúng ta cũng phải cố gắng giữ cho cuộc sống được trong sạch.

Thân ái chúc bạn thăng tiến và thành công.

HEANY Scout Park, 22-9-95

HOÀNG HỘI

f.- Trí tuệ : Trong tuổi già ta sẽ sáng suốt hơn, hiểu lẽ sống (Sống để làm gì ? sống thế nào ?) và lẽ chết (Chết là gì ? chết rồi sẽ đi về đâu ?) Tuổi già phải là tuổi giác ngộ, phải là tuổi hiểu biết cao cả hơn những điều hiểu biết thông thường nơi thế tục ...

Như vậy tuổi già không phải là ĐẸP, thì là gì ?

Liên Lạc : Thưa Ông Anh trẻ-trung Lê-Nguyên-Bách, có đúng như lời Tr. Thanh Viêm ghi như rứa không ? Thăng Em (cà chớn) này, từ nay trở đi, không dám động đến chữ "GIÀ", dù có cao đẹp như mây bay của Tr. Viêm ghi lại, Ngựa C.K. này "hãi" lắm rồi, Ông Anh ơi !

Cuộc hội-ngộ kỳ thú với **Hồ Rụng Rặng**

Trường Võ-văn-Hơn.

Liên-lạc : Một buổi sáng đầu mùa hè, nắng Montréal thật đẹp, như đã hẹn trước, chúng tôi đến thăm Trường V.V.Hơn tại nhà, vì nghe Trường vừa bị đau chân (83 tuổi), xe-dịch khó khăn. Chúng tôi gồm có Tr. Thiên-Nga Nguyễn-văn Tỉnh và ... Ngựa chịu khó. Đúng giờ hẹn, chúng tôi vào nhà, người con trai ra mở cửa, vào nhà đã thấy một chiếc bàn trên đó có bình hoa, ấm trà, 2 đĩa bánh mứt và 2 chén nước sắn sàng, Trường Hồ Rụng rặng với dáng người to lớn, giọng nói rồn rặng (đúng là Hồ thật!) niềm nở bắt tay trái anh em chúng tôi và tươi cười mời ngồi, trước mỗi ghế ngồi có 1 phong bì ghi rõ tên họ và tên rừng của Thiên-Nga và Ngựa thật chu đáo.

Thiên-Nga : Thưa Anh, như Anh đã đồng ý, hôm nay anh em chúng tôi đến thăm Anh và dẫn Anh Thoại, tức là Anh Ngựa chịu khó đến để tiếp chuyện cùng Anh và cũng để cảm ơn Anh về những bài thơ mà Anh gửi cho Bản Tin Liên-Lạc, có lẽ nhiệm-vụ của Em đến đây cũng tạm xong, vậy xin để Anh Thoại và Anh trao đổi tâm-tình, tình đây là tình Hướng-dạo .

(Tất cả 3 người cùng cười to).

Ngựa C.K. : Thưa Anh, Em biết là Anh không khỏe, vì mới bị trật chân, lèm đến thăm Anh, chúc Anh sớm bình-phục, thay mặt cho Nhóm thực-hiện Bản Tin Liên-Lạc mà Anh cũng có theo dõi mấy lâu, chỉ xin Anh cho anh chị em Hướng-dạo đọc-giã được biết vài nét về cuộc đời Hướng-dạo của Anh.

Hồ R.R. : (Cười thật dài) Chà ! Đệ muốn chi đây ? Tôi nay đã 83 tuổi rồi, qua định-cư ở Montréal năm 1982, đến giờ phút này tôi thấy rất vui sướng, tôi cũng mong Đệ đừng trách tôi không đi họp Trường-niên, vì trong nhà có tiện-nội sức-khỏe rất kém cần phải có tôi luôn bên cạnh, không bỏ đi đâu lâu được, đó là giữ Tình-nghĩa vợ chồng. Bây giờ Chú Ngựa muốn hỏi tôi gì đây, tôi xin trả lời theo trí nhớ của tôi, biết chi nói này., xin đừng trách chi Lão Sói này nghe.

Ngựa C.K. : Xin Anh cho biết nguyên-do gì mà Anh biết và gia-nhập vào Phong-trào H.Đ. ?

Hồ R.R. : Hãy khoan ! Để nhớ lại đã . Hôm đó là ngày phát phần thưởng toàn Tỉnh, tôi đại-diện cho các học-sinh được lãnh giải đứng ra đọc diễn-văn cảm ơn quan-khách, các Thầy Cô và Phụ-huynh, dưới sự chủ-tọa của Ông Công-sứ Tỉnh. Sau buổi lễ, Ông Công-sứ khen ngợi tôi và chở tôi cùng đi xe hơi với Ông , về Dinh Công-sứ, Ông dẫn tôi vào thư-viện nhà Ông, tìm qua mấy hàng sách, rút ra một cuốn sách nhỏ, đóng bìa da, chữ vàng, đó là cuốn "Le Livre de la jungle" để cho tôi và dặn tôi đọc kỹ. Sách do một văn-hào người Anh là Rudyard Kipling viết, tôi liền đọc một mạch, thấy thích-thú quá, cho nên sau này tôi thích Sói hơn. Là một cuốn sách gồm nhiều truyện ngắn, lấy chuyện Mowly một đứa trẻ đã sống trong một bầy sói từ lúc thơ-ấu cho đến lúc lớn. Văn viết rất hấp-dẫn và thích-hợp với trí tưởng-tượng của tuổi trẻ. Sau này khi tôi đến tuổi trưởng-thành, gia-nhập Hướng-dạo, tôi chỉ muốn đào-tạo để trở thành một Bầy-Trưởng.

Ngựa CK. : Thưa Anh, trong đời Hướng-Đạo, sung-sướng và cảm-dộng hơn cả là ngày được tuyên lời hứa, Em có qua thời-kỳ đó, mỗi khi nhớ lại làm sao mà quên được, Anh có thể kể lại cho anh em khác được biết không ? Đành rằng mỗi thời-kỳ mỗi khác, giai-đoạn của Anh là thời-kỳ mới tổ-chức trong miền Nam, có lẽ phỏng theo các nơi khác, hoặc của Scout de France hoặc các Trường có theo các Khóa Bạch-Mã, có đôi nơi châm-chế ít nhiều, tuy nhiên, căn-bản vẫn chỉ là một, trường-hợp Anh tuyên-hứa ra sao ?

Hồ R.R. : Sau một thời-gian sinh-hoạt và huấn-luyện, Anh Châu-Trưởng Hậu-Giang Nguyễn-Văn-Trinh và anh Đoàn-trưởng Nguyễn-văn-Hỷ (cả 2 Trường này đều có B.R. Bạch-Mã) hướng-dẫn chúng tôi làm lễ

Tuyên Lời Hứa. Lời hứa ấy chúng tôi đã long-trọng hứa trước 2 Trưởng nói trên, với sự chứng-kiến của các Trưởng khác trong Châu Hậu-Giang và đông đủ tất cả các H.Đ.S. trong Tỉnh.

Lời hứa như sau : Chúng tôi thấy Phong-trào H.Đ.V.N. lấy tiêu-chuẩn của Huân-tước Baden Powell rất phù-hợp với ước-vọng của Thanh-niên Việt-Nam. Chúng tôi người trai thế-hệ, sinh ra và lớn lên nhờ :

- Ôn Vua xây-dựng Quốc-gia mới được vinh-dự làm Người Việt-Nam, giòng giống Lạc-Hồng.

- Ôn Nước là đồng-bào gồm sĩ, nông, công, thương, binh mới được ấm no, khôn lớn, học-hành và được bảo-vệ đời sống.

- Ôn Nhà là có được Cha Mẹ sanh-thành dưỡng-dục.

Chúng tôi xin hứa : Trước sự chứng-kiến của Trưởng :

Châu-Trưởng và các Trưởng hiện-diện, Chúng tôi hứa :

* Trung-thành với Tổ-Quốc

* Giúp-Ích mọi người

* Tuân theo Luật Hưởng-Đạo.

Sau khi Anh Châu-Trưởng chấp-nhận lời hứa, bắt tay trái thật chặt và tươi cười nói với tôi : Félicitations et bonne chance. Tôi đi vòng quanh, lần lượt bắt tay trái các Trưởng khác với niềm hân-hiện vô biên.

Ngựa CK. : Thưa Anh, Hưởng-đạo V.N. và các nơi khác cũng vậy, lời hứa bây giờ không dài dòng (và Kim-Dung) như vậy, nhưng có thêm khoản « Trung-thành với Tín-ngưỡng Tâm-linh ». À mà sao tên rừng của Anh là Hồ Rụng Răng, vì coi Bầy mà dữ như Cọp thì các em đâu dám đến gần, mà dạo điều-khiển Bầy thì Anh hãy còn rất trẻ, răng phải đều và đẹp, sao lại rụng răng, chắc là có lý-do nào đó ?

HỒ R.R. : Thời-kỳ tôi còn học Trung-học và ở nội-trú (Cần-Thơ), tôi có sức mạnh và to con, tôi cũng đã được ông Huấn-luyện-viên cử tôi lên Saigon dự-thi Lực-sĩ ném tạ trong dịp thi đua Thể-thao toàn Vùng. Hơn nữa Ông Giám-Thị Trưởng cất cử tôi điều-khiển Toán Học-sinh dự-thí (toàn là quĩ-sứ cả), vì tôi có sức mạnh, ăn nói to lớn nên chúng nể sợ, từ đó trong Trường (và cả ngoài đời) ai cũng gọi tôi là Cọp cả, các anh trong Đoàn ai cũng đều biết. Còn tại sao lại có 2 chữ Rụng Răng trong đó ? Là bởi vì tôi thích trẻ em, xin được làm Bầy Trưởng. Mà Bầy-Trưởng mà dữ như Cọp thì có ma nào dám chơi. Do đó, tôi thường nói: tôi tuy là Cọp, nhưng rất hiền, không có gì đáng sợ cả, vì đã ... rụng hết cả răng rồi ! Mà hiền thật ! Vì vậy mấy Anh mới cho tôi tên rừng là Hồ Rụng Răng để dễ dàng chiêu-dụ các em gia-nhập Bầy !

Có một sự-kiện rất đặc-biệt mà tôi cần nói với Đệ là trong Hưởng-đạo mới thực-sự là Huynh-đệ một nhà, vì Trưởng phụ-tá cho tôi coi Bầy là anh Hà-Khắc-Roãn, người miền Bắc, vào làm việc trong Nam, người nhiều sáng-kiến, đem đàn cho các em trong Bầy hát, các em rất mến anh Roãn, chúng tôi coi nhau như anh em một nhà, không có gì mà không hỏi ý-kiến nhau và hết sức tin-cần nhau.

Ngựa CK. : Trong sinh-hoạt H.Đ., ca hát là tạo sự vui chung, quên mệt nhọc cùng chơi, tổ lòng đồng-đội, nay Anh cũng đã trên bát-tuần, chắc anh cũng còn nhớ năm ba câu những bài hát mà anh thích hát dạo ấy, nếu không làm một trí anh thì xin anh hát cho vài bài hay vài câu cũng được, gọi là để nhớ lại một thời đã qua....

HỒ R.R. : Bài ca thì cũng có nhiều, nhưng nhớ không hết vào cái tuổi 83 này. Nào là bài ca Tạm-biệt (có lời ca Pháp là Au revoir Scout), bài Muốn nên người cường tráng đời nay (lời Pháp : Si nous voulons être fort) Có một bài ca mà suốt đời tôi không bao giờ tôi quên được là bài "Lên Đàng". Bài ca này hát lúc nào cũng được, Lời ca nung chí-khí thanh-niên, nhắc ta phải sống một đời đáng sống để xứng đáng là Trai Thế-hệ.

Bài ca ấy, tôi còn nhớ, tên bài ca là "Lên Đàng", Đệ có biết bài ấy không (Ngựa đáp có), nếu tôi hát sai thì Đệ nhắc tôi nghe. Bài ca như vậy :

Nào anh em ta cùng nhau xông pha lên đàng

Kiểm nguồn tươi sáng

Ta nguyện đồng lòng điểm tô non sông

Từ nay ra sức anh tài

*Đoàn ta chen vai nể chi chông gai Lên Đàng
Ta người Việt-Nam, nhìn tương-lai huy-hoàng
Đoàn ra bước Lên Đàng, cùng hiên ngang hát vang !*

Thú thật với Đệ, bây giờ hát lại trong lòng còn cảm thấy rung động, làm sống dậy thời trai trẻ xa xưa

Ngựa CK. : Trong cuộc sống HĐ mà lời hứa thứ nhì là "Giúp Ích", Anh nghĩ sao về lời hứa này, và riêng Anh, trong Đoàn, trong suốt chiều dài cuộc đời của Anh, có một số việc thiện nào làm Anh khó quên nhất ?

Hổ RR. : Câu hỏi khó dữ đa ! Để từ từ nhớ lại đã. Thời-kỳ kinh-tế khủng-hoảng (1939-45), vùng tôi ở, mỗi gia luá chỉ 25 xu mà dân không có tiền để mua, rất nhiều người bán hàn cơ-cực thiếu thốn khổ sở. Anh em trong tỉnh họp nhau lại tìm cách gây quỹ để giúp đỡ kẻ nghèo khó. Hổ RR. đưa ra dự-án trình-diễn văn-nghệ, đặc-biệt là ca nhạc và thoại-kịch vì tương-đối dễ tập dượt. Kế-hoạch này được toàn thể anh em HĐ. ủng-thuận và bắt tay ngay vào việc làm, Nhờ phần đông các Trưởng trong Châu là thành-phần trí-thức trung-lưu nên việc soạn thảo kịch bản cũng như thực-hiện các vai trò trên sân-khấu tương-đối ít khó khăn. Để giới-thiệu dự-án này, chúng tôi tổ-chức một buổi lửa trại ra mắt tại sân quần vợt thị-xã để trình bày việc làm của chúng tôi với chính-quyền, thân-hào nhân-sĩ và đồng-bào trong Tỉnh. Một số lớn kịch-bản do Hổ RR. tự biên tự diễn và hoá-trang rất khéo, rất thành-công về kỹ-thuật cũng như kết quả tài-chánh thu được.

Ngựa CK. : Anh có nhớ màn kịch nào hấp-dẫn không ? kể cho em nghe với để đem qua Úc-châu trình-diễn ở Trại Họp-Bạn TT. 5, chắc là sẽ được hoan-nghênh lắm, nào Anh kể đi .

Hổ RR. : Không được đâu Đệ ơi ! Mỗi thời một khác, hồi đó các thoại-kịch sau đây đã được nhiều người ưa thích như : Tiết-giang đoạt ngọc, Hai tên lưu-manh đi hội-chợ, Mèo mỹ-nhân, Quan Tư-Đồ xem tướng Đổng-Trác, Vợ chồng cũ v.v... Khi trình-diễn trong Tỉnh được hoan-nghênh nhiệt-liệt, thu khá bộn tiền, anh em bàn tính đi trình-diễn những nơi xa xôi như các Tỉnh, Quận lân-cận. Đặc-biệt nhất là tuồng "Vợ chồng cũ" được xây dựng trong chủ-đề "Tình yêu và Hạnh-Phúc" được hoan-nghênh nhiệt-liệt, được yêu-cầu tái trình-diễn nhiều lần. Đào kép đều do anh em HĐ. hoá-trang và thực-hiện, không thua chi nghệ-sĩ nhà nghề.

Ngựa CK. : Thưa Anh, khi thu được tài-chánh khả-quan, anh em HĐ đã xử-dụng số tiền ấy như thế nào ?

Hổ RR. : Thuở ấy, như trên tôi đã nói, kinh-tế tuột giốc thê thảm, ăn còn không đủ, lấy đâu có áo quần mà mặc, phần thì không làm ra tiền, phần thì vải vóc khan hiếm. Anh em trong Đoàn liền hướng về các làng xóm xa xôi nghèo khó để lập danh-sách những người thật sự thiếu thốn cần phải giúp-đỡ. Anh Châu-trưởng Trinh thương-lượng với Hợp-tác-xã buôn bán vải trong Tỉnh, Đoàn trình danh-sách đồng-bào nghèo khó đã được kiểm-kê đệ nạp Chính-quyền xét cấp quota mua vải. Nhờ quý Bà Chị (vợ của các Trưởng), các cô giáo Trường Nữ và các nữ-sinh lớp nhất đem cắt may thành quần áo (phần nhiều là quần cụt và áo bà ba), rồi đem về tận nơi phân phát cho những người có tên trong danh-sách mà Đoàn đã lập trước đây. Tiền hát thu được bao nhiêu, đem xử-dụng vào hết vào công-tác này. Tôi cho đó là một dự-án của tập-thể HĐ. trong tỉnh làm, thực-hiện đầy đủ lời hứa HĐ. "Giúp Ích" mà tôi đã tham-gia nồng-nhiệt với tất cả tuổi thanh-xuân.

Ngựa CK. : Sau thời-gian này, nhiều biến-cố thời-cuộc xảy ra, Đoàn có những công-tác gì khác không Anh ?

Hổ RR. : Sau ngày 09-3-45 Nhật đảo-chánh Pháp, giao cho người Việt đảm-nhận công-việc hành-chánh và ra đời Đoàn Thanh-Niên Tiên-Phong để lo về an-ninh trật-tự. Lúc đầu Hổ RR. được giao-phó làm TTK. của tổ-chức, rồi những biến-chuyển được dồn-dập xảy đến cho nên Đoàn HĐ. tạm ngưng hoạt-động. Tuy nhiên mỗi Trưởng HĐ. lãnh trách-nhiệm một đội TNTP đem đèn vác tầm vông vạt nhọn đi tuần-tiểu khắp thị-xã. Khi Việt-minh công-khai ra mặt dành chính-quyền Nam-Bộ, HĐ cũng chịu chung số-phận với các đoàn-thể

khác mà miễn cưỡng tham-gia vào đoàn Thanh-niên cứu-quốc . Khi Đoàn TNCQ nầy thành-hình xong bèn tìm cách tiêu-diệt các tổ-chức khác như TNTP, HĐ. và ghép vào tội tình-nghi, lưng-chừng, trong số nầy, có Trưởng Trinh, Hồ RR và một Trưởng khác bị cách-chức (công-chức trong Tỉnh) và quản-thức tại gia, và cũng kể từ ngày đó Đoàn HĐ. của chúng tôi thật sự ... tan !

Ngựa CK. : Sau khi Đoàn tan rã, sau này Anh còn có cơ-duyên nào mặc đồng-phục HĐ. với anh em không ?

Hồ RR. Sau ngày hồi-cư (1947), tôi trở về Sóc-trăng và được thu-dụng làm việc lại. Tôi được ông Phó Tham-biện người Pháp là cấp chỉ-huy của tôi biết tôi là một Trưởng HĐ củ, hỏi thăm tôi về HĐ VN. trong Tỉnh hứa với tôi sẽ giúp-đỡ tái-lập lại HĐ. Ông nầy còn rất trẻ, vốn là một Chef Scout de France ở Pháp, trong lúc trò chuyện, chính miệng Ông còn nhắc lại : " Scout un jour, Scout toujours". Sau đó, tôi họp một số Trưởng còn lại phân-công : A. Nguyễn-văn-Tự nhận làm Thiếu-trưởng, còn tôi trở về ngành củ là Ấu-trưởng. Đoàn được 35 em, Bầy cũng được 16 em. Tất cả hầu hết là con cháu công-chức trong Tỉnh. Tôi nhớ lúc nầy Đoàn đã làm một công-việc hữu-ích khác, có thể xếp vào việc thiện, vì chúng tôi làm không lấy thù lao (dù sao cũng là bonne action). Anh Tự và tôi dùng những thì giờ rỗi và cuối tuần, tổ-chức kèm cho các em thêm về Luận, Chính-tả và Pháp-văn. Lớp chỉ dành riêng cho những em đã thi rớt kỳ I, học lại để lên Cửn-thơ thi lại kỳ II. Kết-quả đầu tiên rất thú-vị : lớp dạy kèm của Anh Tự và tôi tổ-chức thi đậu đến 27 em (trên tổng-số 32 em). Có được tinh-thần HĐ. anh em chúng tôi mới dám hy-sinh thì giờ và tâm-trí trong thời-gian hơn 2 tháng trời để đem lại niềm hân-hoan của 27 em học-sinh và cả phụ-huynh của các em đó nữa.

Ngựa CK : Bây giờ, qua đến Miền Đất Lạnh nầy, xin anh nói qua về cảm-tưởng của anh, những niềm vui, những tiếc thương quá-khứ, nhịp sống mới nơi quê-hương tạm-đưng nầy .

Hồ RR : Mùa thu năm 1982, tôi qua Canada theo diện đoàn-tự gia-đình, sau 10 năm chúng tôi được Chính-phủ Canada trợ-cấp tiền tuổi già. Ngoài tiền chi-dụng, tôi vẫn giữ tánh cần-kiệm như trước, dành một số tiền nhỏ để giúp-đỡ các tổ-chức từ-thiện Canada, nơi đã và sẽ tiếp-tục đùm bọc tôi trong buổi hoàng-hôn của cuộc đời và cũng tỏ lòng biết ơn quê-hương thứ hai của tôi. Tôi vẫn giữ truyền-thống HĐ. là sẵn-sàng san-sẻ phần nào với những người kém may mắn hơn tôi, cố tâm làm việc thiện để xứng-dáng là đàn em của Cụ BiPi :HĐ một ngày, HĐ suốt đời phải không Đệ ? (Đến đây Hồ RR cười rất lớn và thật dài, sướng thật !)

Ngựa CK : Ngoài xã-hội anh ngon lành như vậy, xin hỏi riêng Anh : trong gia-đình, HĐ có đem lại ảnh-hưởng gì hay ho cho ngừng người hàng ngày sống chung với anh không ?

Hồ RR : Chà Chà ! Đệ hỏi câu nầy làm sao mà trả lời cho hết được, cả cuộc đời mà ! Tôi vẫn tất trong 2 câu ngắn : "Xuất gia công-khanh, nhập gia nô tỳ", có nghĩa là ra ngoài đời làm công-việc gì thì phải làm cho đúng với cương-vị mình, đừng để người ta khinh để. Còn vào trong nhà thì mình hãy làm bất kể việc gì mà mình có thể làm được, dù là việc của người giúp việc của mình cũng không nề hà. Đó là chủ-trương của tôi mà tôi đã ứng-dụng trong suốt đời tôi từ khi còn ở trong nước cho đến khi sống bên này cũng vậy. Khi thấy tôi bắt tay làm thì vợ tôi, các con tôi cũng đều vui vẻ xông vào làm cả thì việc gì mà không xong.

Ngựa CK : Qua Canada rồi, nguyên-do nào làm Anh nhớ lại HĐ.? Bằng cách gì anh nối lại được mối giây đó và do ai mà anh đáp bài thơ "Vui hoài ngàn năm" để hâm nóng tình huynh-đệ HĐ, như Tr. Bạch Thu-Hà?

Hồ RR. : Trong một dịp Hội-chợ Tết, thấp thoáng bóng dáng vài đồng-phục HĐ. lướt qua làm cho tôi nhớ lại thời niên-thiếu của tôi cách đây hơn 60 năm về trước, cùng sinh-hoạt với một số anh em HĐ ngày xưa.... Cũng do một duyên lành, Đệ Thiên-Nga đây đem đến tặng cho tôi một món quà rất quý giá : báo Liên-Lạc. Đọc xong, tôi thích-thú quá, những tâm-tình huynh-đệ trải dài trong 36 trang giấy của mỗi số báo, những kỷ-niệm được nhắc lại, máu HĐ trong người tôi chạy rần rần, quyết ngồi dậy làm mấy bài thơ góp vui với anh em. Thú thật với Đệ, trong lòng cũng xót xa bùi-ngùi khi hồi-tưởng lại những anh em HĐ ngày trước đã có

thời cùng nhau san-sẻ những nỗi vui buồn, nhất là những lúc vận nước đảo-diên. Nào anh Trinh, anh Hỷ, anh Roản, anh Tăng và còn nhiều anh em khác nữa, bây giờ các anh ở đâu, còn sống hay đã mất ! Anh em ơi, dù còn ở trên trần-gian này hay đã ngao-du bên kia thế-giới, xin hãy nhớ đến nhau nhé ! Qua không-gian, Hồ Rụng Răng (Hậu-giang) ngày xưa xin thân-ái siết chặt tay trái các anh quý mến.

Ngựa CK : Cũng đã quá trưa rồi, chắc anh cũng khá mệt trí vì đứá em này, xin phép được thưa anh câu chót : Nay tuổi hạc anh đã cao, ngang lứa tuổi với các Trưởng HD mà em được biết như Tr. Nguyễn Thành-Cung, Tr. Mai-Liệu, Tr. Lê-nguyên-Bách, Tr. Tôn-thất-Đông, Tr. Trần-văn-Đường, Tr. Huỳnh-văn-Diệp và còn nhiều Trưởng khác nữa. Anh đã sống một đời sống an vui và thoải mái, như anh nói đó là nhờ vào phương-pháp giáo-dục HD, vậy trước khi già-từ, anh có gì nhắn nhủ với các đàn em H.Đ. không ?

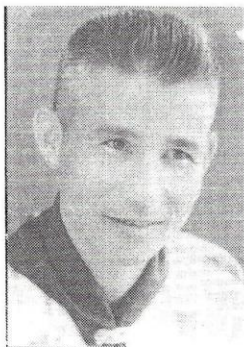
Hồ RR : Thành-thật mà nói, tôi không dám làm thầy đời lên lớp khuyên bảo ai, nhưng căn-cứ vào cuộc sống cá-nhân tôi, với tất cả lòng ngay thẳng của con người HD. tôi xin có đôi lời tâm-sự với anh em :

1. Phải ngay thẳng, thành-thật với chính mình và với người khác.
(Dù ai nói Đông nói Tây, Ta đây vẫn đứng như cây giữa trời)
2. Hãy vui và bằng lòng với số-phận của mình.
3. Muốn người khác làm việc gì, mình phải tự tay làm gương trước.
4. Hãy luôn luôn nghĩ đến làm việc thiện (bonne action)
5. Sau hết là "Tình nghĩa vợ chồng" nên tương kính lẫn nhau, có như vậy mới bền chặt lâu dài được.

Ngựa CK : Xin cảm ơn Trưởng Hồ Rụng Răng đã cho anh em chúng tôi có dịp hội-ngộ với một Trưởng kỳ-cựu Miền Hậu-Giang. Qua cuộc sống thanh-đạm, lời nói và nụ cười hồn-nhiên của Trưởng đã minh-chứng những lời nói của Trưởng trong suốt hơn 2 giờ liền, và trước khi kiếu từ, em xin phép trước là những lời tưởng-thuật lại đây có thể không đúng hoàn-toàn ngôn-từ của Trưởng, cũng như những bài thơ Trưởng ngẫu-hứng làm, nếu (theo ý em) có sai sót chút ít, xin Trưởng cho em được ... tùy-nghị xoá sửa. Được như vậy thì em an-lòng vô cùng, và tụi em xin phép cáo-từ Anh.

Hồ RR : Cái chi chứ cái đó thì cứ tự-nhiên, không có gì phải thắc mắc cả, thôi hai Đệ về và tôi vui sướng được trao-đổi tâm-tình thoải mái, nhắc lại những kỷ-niệm đời HD. của tôi với hai Đệ

Liên-Lạc : Khi rời nhà Hồ R.R., lật 2 phong bì ra xem đều giống nhau, và mỗi phong bì có một bài thơ, thơ như sau : Ngày tao-ngộ (mến tặng 2 Đệ Thiên-Nga và Ngựa C.K.)

Bạch nhật thanh phong đệ viếng nhà
Chỉ tình cá nước : bánh, trà, hoa
Đã-sàng « chịu khó » siêng năng Ngựa
Tâm-đạo «Chuyên-cần » tính Bạch-nga
Niên-trưởng Xóm làng tỉnh Hương-đạo
Khu-đoàn Bảy Đói, nghĩa (A) Ké-la
Hàn-huyền mọi nỗi duyên tao-ngộ
Góp sức vui tươi, ý đậm đà !

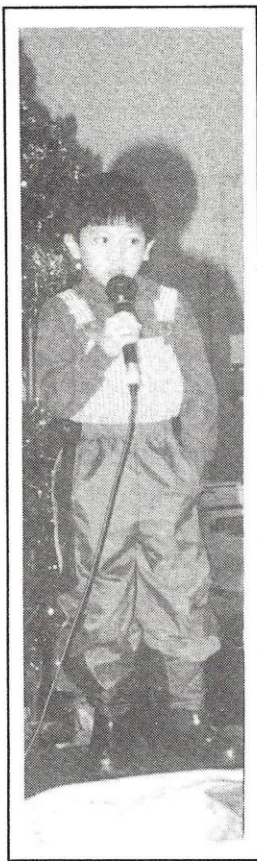

(Hai hình ảnh, một cuộc đời của Võ-Văn-Hơn « Hồ R.R. » mến tặng hai Đệ)

HÁT KARAOKE VÀ HỌC TIẾNG VIỆT

Âu Danh Cấp

Đề bài "Hát Karaoke và học tiếng Việt", chúng tôi không chỉ tương chỉ cần hát Karaoke là học được tiếng Việt. Học được mới chỉ là bước đầu của lớp 1 để chúng ta đi vào tìm hiểu tiếng Việt. Ai cũng biết rằng tiếng Việt dồi dào và thâm thúy.

Phong trào hát Karaoke đã bùng phát mạnh trong thời gian vừa qua. Từ những quán café, nhà hàng đã biết lợi dụng Karaoke để câu khách, kiếm thêm lợi nhuận. Bạn bè thân hữu cuối tuần họp mặt hát karaoke, thêm vui, kết chặt thêm tình bạn. Nhà nhà hầu hết đều có sắm dàn máy Karaoke từ loại máy mắc tiền hát đĩa laser hoặc hát băng nhựa Video. Karaoke dễ hát, mọi người chỉ cần đọc được tiếng Việt là có thể hát được. Hát Karaoke có tiếng nhạc đưa đẩy nhịp nhàng, giữ đúng nhịp, đúng phách, tạo niềm hứng khởi nên Karaoke đã thu hút được quảng đại quần chúng hưởng ứng.

Hát Karaoke cũng là một phương tiện rất tốt của thời đại công nghệ để dạy tiếng Việt cho các cháu

ở hải ngoại này, nếu chúng ta biết sử dụng nó. Hát Karaoke tạo cho các cháu sự thích thú, thoải mái và bạo dạn, nhìn chữ trên màn ảnh TV để hát là các cháu tập đọc tiếng Việt, các cháu nhìn được tận mắt rõ ràng dạng thức tiếng Việt, cách cấu trúc của nó. Tai các cháu nghe được rõ tiếng Việt chuyển qua âm thanh trầm bổng của bài hát từ từ thấm vào nhận thức của các cháu. Hình ảnh thể hiện nội dung bài hát trình chiếu trên màn ảnh, nếu được chọn lựa kỹ càng cũng sẽ ghi lại trong tâm hồn các cháu ấn tượng đẹp về quê hương, dân tộc và con người Việt Nam.

Điều đáng mừng là có những cháu rất nhỏ khi sang định cư tại Canada hay Mỹ còn bập bỡ hay sinh trưởng tại đây, thế mà các cháu đã ca được những bài hát Karaoke bằng tiếng Việt thật dài, phát âm rõ ràng, nhịp điệu đúng cách. Như cháu N. ở Cộng Đoàn Công Giáo Windsor đã hát trọn bài "Ngày Xưa Hoàng Thị" của Phạm Thiên Thư, một bài hát tương đối dài và có nhiều chữ khó phát âm. Cháu Anh Đào (Montréal) đã nhiều lần trình bày những bài ca và ngâm thơ như . . . người lớn, tại Ottawa trong dịp Xóm Trường Niên Ottawa tổ chức lễ Giáng Sinh và Tết Niên (1994), đồng nhi-đồng Đào Trọng Vũ, cháu nội Trường Lão Đào Trọng Cường đã mạnh dạn lên đơn ca những bài ca Chúc Xuân thứ vị. Cháu N chưa bao giờ tới trường để học tiếng Việt trước đây, cháu chỉ học ở nhà với ba mẹ mà thôi. Cháu B.U., 11 tuổi ca bài "Đi Chùa Hương" lời ca và thể cách trình bày không thua gì ca sĩ nhà nghề.

Tuy nhiên để đạt được kết quả thật tốt trong việc giúp các cháu học tiếng Việt qua Karaoke, quý vị phụ huynh cũng cần phải gạn lọc, giám sát và cùng hát, chỉ bảo cho các cháu.

Gạn lọc : Nên chọn những bài hát, băng nhạc dễ hát, chủ đề về quê hương dân tộc, hay nói lên được cái hào hùng của tiền nhân . . . Tránh những bài hát không phù hợp với lứa tuổi măng non của các cháu. Hình ảnh trình chiếu phải phù hợp với nội dung của bài hát, tốt nhất là ghi lên được những hình ảnh đẹp của quê hương. Tuyệt đối phải loại ra những hình ảnh "đám đá" lấy từ những phim Tàu, vì những "pha" này sẽ gây ấn tượng không tốt và nhận thức sai lệch sẽ in vào tâm trí các cháu sau này.

Giám sát : Với lứa tuổi ham vui của các cháu, ca nhạc là điều thích thú, đại đa số các cháu đều mê say. Do vậy quý vị hàng phải để tâm theo dõi. Cho phép các cháu hát Karaoke vào những dịp dã quỳ định, như cuối tuần, họp bạn kỷ niệm sinh nhật . . .

Đừng để Karaoke làm cản trở việc học của các cháu ở trường thường ngày.

Quý vị cũng nên hát Karaoke với các cháu là dịp để chia sẻ niềm vui, thoải mái và tạo không khí thông cảm với các cháu. Khi các cháu hát, quý vị ngồi nghe, cổ vũ, khen ngợi là niềm khích lệ cho các cháu, các cháu sẽ cảm thấy hứng khởi và thích thú để hát. Phụ huynh cũng có dịp sửa lại cho các cháu những chữ phát âm sai hoặc chưa chính, ngoài ra cũng là dịp để cắt nghĩa cho các cháu những chữ khó hoặc những địa danh trong bài hát, điều này sẽ giúp các cháu hiểu rõ thêm về sự phong phú của tiếng Việt, cũng như những hình ảnh đẹp về quê hương. Như trong bài hát “Đi Chùa Hương” quý vị sẽ có dịp giải thích cho các cháu nghe Chùa Hương là động Hương Tích, một kỳ công của Tạo Hóa, một cảnh đẹp của đất nước ta và thế nào là tóc đuôi gà, nón quai thao, giải yếm đào, quần lĩnh, áo the mới . . .

Còn hình ảnh nào đẹp, ấm cúng, và nên thơ hơn là hình ảnh gia đình sum họp ở hải ngoại này. Ngoài trời lạnh giá, tuyết rơi bao phủ trắng xóa, cả gia đình cha mẹ, con cái quây quần bên lò sưởi trong căn phòng họp gia đình vào cuối tuần, sau những ngày làm việc vất vả hoặc học hành cố gắng. Dàn máy Karaoke được bật lên, cả nhà mọi người đều hưởng ứng. Ba hát để hồi tưởng lại quá khứ lúc còn trai trẻ tung hoành ngang dọc, dọc ngang. Má hát để nhớ lại một thời con gái “Phượng Đỏ Sân Trường” hoặc “Lá Ngọc Cành Vàng” hay “Sài Gòn Đẹp Lắm”, con gái hát “Đà Lạt Chiều Mưa”, em bé hát “Giòng An Giang” hoặc “Đi Chùa Hương”. Cả nhà đều hả hả cảm nhận được một niềm vui, nguồn an ủi, ấm cúng dạt dào.

Karaoke đã mang niềm vui đến cho mọi người, Karaoke cũng tạo điều kiện cho mọi người hát được, Karaoke giúp các cháu ở hải ngoại dễ dàng học tiếng Việt bằng cách hát bài ca bằng tiếng mẹ đẻ của mình. Quý vị đã khẳng định rằng “Tiếng Việt còn thì nước ta còn”. Vâng, điều nhận thức ấy đúng khi mà con cái quý vị còn nói được tiếng Việt thì hình ảnh nước Việt Nam còn tồn tại mãi trong tâm hồn chúng. Con cái quý vị sẽ hạnh diện là người Việt Nam ở hải ngoại này và chúng sẽ không mất gốc, quên mất cội nguồn.

Hình trên : Nhi-dồng Đào-Trọng-Vũ, cháu nội Trưởng Lão Đào-Trọng-Cương, đứng hát trong buổi họp mặt của Gia-đình Hương-Đạo vùng Thủ-Đô Ottawa, nhân dịp Lễ Giáng Sinh và Tất Niên 1994.

NGÀY VUI CỦA LIÊN ĐOÀN (Kỷ niệm 15 năm thành lập Liên Đoàn Hương Đạo Việt Nam Montreal tại Canada)

Mười lăm năm thoáng như bay,
Liên Đoàn Hương Đạo vui say linh đình.
Hợp quần Bấy-Thiếu-Tráng sinh,
Trường Niên góp mặt gia đình phúc duyên.
Bước đầu vấp ngã triển miên,
Gian lao khổ ải, ưu phiền xiết bao.
Huynh Trưởng chẳng nề công lao,
Một lòng một dạ, sung vào việc chung.
BiPi tôn chỉ soi cùng,
Nêu lên ngọn đuốc người hùng chí cao.
Một đời lý tưởng tự hào,
Tình thương “Sắp Sẵn” giúp nhau tươi cười.
Cứu đoàn rồi phải trợ người,
Không lùi một bước, tiến mười thành công.
Ghi sâu công sức hết lòng,
Phụ huynh hỗ trợ, dày công không lường.
Tinh thần nâng đỡ mọi phương,
Tài chánh cung cấp mới vươn kịp thời.
Nêu cao gương sáng khắp nơi,
Quyết làm nên việc, xẻ đôi nỗi niềm :
Bên là ruộng phước tặng thêm,
Bên là diu đất con em trưởng thành.
Đêm nay, yến tiệc riêng dành,
Liên Đoàn Hương Đạo bốn ngành chung vui.
Hân hoan cảm xúc bồi ngùi,
Siết dây thân ái, chẳng lùi bước thang.
“Sắp-Sẵn” hồ lớn hiền ngang,
Từ trong tâm não dậy vang vòm Trời.

Montréal, 27-10-1995

*Việt-Nước Vui-Về
(Lời Trường Niên Montréal)*

Bài không tên không số

Thân gửi Anh Nguyễn-trung-Thoại

(Cò Hấp tấp L.N.B.)

T huở xưa, thời Tiền Hán, Hậu Lê, thuộc miền Viễn Tây, có tên là CÁ-LA-TÀI Quốc. Trong nước, có một phú ông, họ MỘ DUNG, người CÔ TÔ chuyên lo về võ thuật. Lúc đó, loạn lạc xảy ra khắp nơi. Phú ông cho đón thầy giỏi về trau dồi võ thuật cho công tử. Mỗi khi công tử tinh thông một môn nào rồi, Phú Ông lại cho đón một võ sư của một môn phái khác về truyền dạy các tuyệt kỹ của môn phái đó. Cứ như thế, chỉ trong ít lâu, công tử đã tinh thông võ nghệ của tất cả các môn phái và còn tìm cách khắc chế lại nữa. Do đó, mỗi khi gặp địch thủ, công tử lấy ngay võ thuật của chính môn phái đó ra mà khắc chế. Chỉ trong ít lâu, khắp vùng CÔ-TÔ đã nổi danh môn GẬY ÔNG ĐẬP LŨNG ÔNG của nhà MỘ DUNG.

Cũng thời đó, Nước Nam Bán Cầu có một Viên ngoại, nghe tiếng công tử MỘ DUNG CÔ TÔ thông hiểu tất cả võ thuật của các môn phái, bèn tỏ vẻ nghi ngờ. Ông không tin rằng môn võ gia truyền của nhà ĐẠI THỦ lại có người đối địch được. Và ông vác bị gậy sang nước CÁ LA TÀI. Ai ngờ ngay thế đầu tiên, môn võ ĐẠI THỦ đã bị MỘ DUNG Công tử dùng thế khắc tinh của ĐẠI THỦ làm cho Viên Ngoại nước NAM BÁN CẦU vác gậy chạy dài. Chạy đã khá xa, Viên ngoại mới đứng lại mà than rằng: "Đúng là Gậy Ông lại Đập Lũng Ông!" Thôi từ nay ta không dám đề nghị ai viết lách làm gì nữa! Than xong, lắc đầu ba lần, đấm ngực bốn cái và thở dài thêm 5 lần nữa rồi về nhà lấy giấy bút ra viết lại một câu chuyện chứng tỏ một cái đại của kẻ hay hấp tấp. Chuyện đó như sau:

"Trong những anh gia nhập Tráng Đoàn LÊ VĂN DUYỆT, người nổi tiếng nhất là Anh LÊ VĂN XUÂN. Anh nổi tiếng là vì Tráng Đoàn gồm toàn người Việt nhưng lại có anh là...Tây. Không phải một ông Tây tầm thường mà là một Công chức Cao Cấp của sở Mật Thám. Người Pháp mà là Ông Đội Xếp đã oai danh, đảng này anh lại còn trên các vị Đội Xếp rất nhiều bậc. Anh là Commissaire de la Sureté, người Việt mình gọi

là Ông CÒ XUÂN. Lên chức Cò, bắt buộc phải có quốc tịch Pháp nên người Việt khó lòng mà được làm ông CÒ. Thế mà Tráng Đoàn lại có một ông CÒ là anh em trong nhà làm sao tiếng tăm anh không vang dội? Có anh XUÂN là ông CÒ, người Hưởng đạo V.N. nào đi đâu cũng không sợ ai coi thường nữa. "Anh em nhà ông CÒ, tốt nhất là đừng có chắm vào!"

Hồi cuối 1945, quân đội Pháp trở lại cai trị miền Nam. Không còn Tráng Đoàn, không còn Hưởng Đạo nữa. Anh em tản mát đi kháng chiến. Sau vài ngày hỗn quan, hỗn quân, mấy anh trong Tráng Đoàn lại tìm thấy nhau nên sinh hoạt chung một chỗ trong vùng Trung-Chánh, Hanh-Thông-Tây. Đó là những anh: Kế, Thắng, Hồng, Thực, Long. Những anh khác, chưa tìm thấy. Vì chưa có tổ chức nên cứ anh nào có súng lục thì làm Đoàn Trưởng, có súng dài thì làm phụ-tá. LONG, (sau này Trung Tá V.N.C.H. rồi mất ngày sau 30-4-75) đưa cho tôi một khẩu súng lục mà bảo: Mày (anh em thân chỉ xưng hô mày tao) giữ lấy để làm Đoàn Trưởng, tụi tao vào trong nhóm của mày. Làm Đoàn Trưởng có hai cái lợi: Không phải đi gác mỗi đêm và ngày nào cũng được chia một miếng thịt bò và một ít rau như đậu que hay mướp. Chỗ rau đó đem xào nấu ăn chung. Anh Đoàn Trưởng còn nhiệm vụ huấn luyện (nói cho oai) các binh sĩ (?) và lo việc tiếp tế (nhà nào có rau đậu trong vườn tự động đem đến trụ sở Ủy Ban Kháng Chiến) còn trâu bò ai sợ không giữ được có thể giết thịt bán, phần nhiều đều giữ lại một phần biểu Ủy Ban Kháng Chiến.

Một hôm, tôi cử Phạm-văn-Long đi quên gạo và thịt khô vùng Saigon-Cholon. Long mới đi được hai ngày thì có tin đã bị bắt. Tin cũng cho biết là Long bị Công-An của Cò XUÂN nhốt ở khám Catinat (cạnh Bưu Điện Saigon). Tôi gửi gắm qua loa các anh em rồi vội vã ra đi. Anh em hỏi đi đâu? Tôi nói tưởng ai bắt chứ Cò XUÂN thì chắc anh ấy không biết anh Long nên bắt nhầm. Tôi về Saigon nói với anh Xuân thì Long sẽ được tha ngay chứ có gì đâu? Thế rồi tôi băng theo các con đường đất để đi từ Trung-Chánh về đến Saigon. Vừa đi tôi vừa nhớ lại hình ảnh một người ai cũng sợ như cọp mà trái lại rất dễ

thương với anh em Hưởng-Đạo. Anh Xuân cao chừng 170cm, nặng quăng 75 kilô. Da anh đen như "chà-và", gần như không nói được tiếng Việt. Tưởng anh đi đứng đúng là có oai, giọng nói vang vang như...Tây. Anh em thích trêu anh nên có việc gì trái với địa vị một ông Cò, như quét đường, đổ rác thì thế nào chúng tôi cũng chỉ đích tên anh, rồi thấy anh lúng túng không biết từ chối ra thế nào thì cũng cười âm lên cho anh càng thêm lúng túng. Tiếng anh có quốc tịch Pháp nhưng anh vẫn giữ tinh thần Việt-Nam và rất ghét những "ông Cẩm Tây" hay bắt nạt người dân Việt. Anh mà chứng kiến những vụ hống hách đó là thế nào anh cũng trừng trị thích đáng... Ra đi từ sớm tinh mơ, tôi về đến Saigon quăng 4 giờ chiều. Tôi đến ngay Bót Catinat, vào đảng cổng sau. Tôi biết anh ngồi ở phòng thứ hai, bên trái.

Tôi ngang nhiên qua cổng có lính gác. Chắc thấy bộ điệu của tôi có cái gì làm cho họ tin tưởng nên người lính gác không cản tôi. Tôi vào ngay Phòng số 2. Tôi muốn tìm một câu gì để không tỏ ra là mình lợi dụng nhà chức trách. Tôi bước đến cửa. Ngoài cửa có bảng đề: Commissaire XUÂN. Tôi yên trí bước vào, sửa soạn sẵn một nụ cười. Cuối phòng có một người ngồi ở bàn giấy, đang lúi húi tìm một cái gì. Nghe tiếng tôi vào, người đó ngẩng đầu lên mà quát: Mày vào đây làm gì? Tôi đứng khựng lại nhìn. Đó là một người trắng trẻo, tầm thước, không mập như Lê-văn-Xuân. Khi đi từ Trung-Chánh về Saigon, tôi chỉ mặc có một cái áo sơ-mi và nhiều miếng và một cái quần cụt khá bẩn. Tôi bèn lấp bắp trong miệng: Bẩm quan lớn, con vào quét dọn! Ông Cò Xuân, vâng chính ông đó cũng là ông Cò Xuân, vừa mới thăng chức Commissaire sau khi Pháp tái chiếm Saigon. Ông Xuân này là Mai-Hữu-Xuân, về sau gia nhập quân đội VNCH lên đến chức Trung-Tướng.

Thấy bộ dạng tôi gầy, bẩn, hèn hạ, Ông Cò XUÂN chỉ quát: Đi ra! Tao đang làm việc mà quét dọn cái gì!

Tôi vội vàng lấp bắp cúi chào và lui ngay ra cửa. Tên Công-An đứng gác, thấy tôi vừa vào, nay lại đi ra, không thêm hỏi một tiếng. Ra khỏi cổng, tìm tôi còn đập thình thình và tôi đi một nước về Trung-Chánh, đi cả đêm không muốn ngừng lại. Về đến trụ sở, anh em bu lại hỏi, tôi

nằm vật ra giường và kể lại câu đờc câu mắt. Anh em cho là một chuyện hết sức thú vị nên bỏ ra cười. Một anh cười ngặt nghẽo: Có thể mới đúng là hấp tấp chứ! Vừa hỏi xong là hấp tấp đi. Đi rồi hấp tấp về! Tồn đến già chưa? Hay còn hấp tấp nữa?

Anh MỘ DUNG nhà CÔ TÔ của tôi ơi!

Môn GÂY ÔNG LẠI ĐẬP LÙNG ÔNG của anh làm tôi không biết đảng nào mà dỡ nữa nên đành chấp vá chuyện nọ dọ sang chuyện kia để viết một chút về hình ảnh các anh em xưa cũ.

Anh LÊ-VĂN-XUÂN thì hồi kháng chiến và sau này, không ai nghe nói về anh nữa. Nhưng anh em cũ khác đề cập tới trong bài này như: Kế thì nay còn ở Saigon, anh Thắng đã đền nợ nước, anh Hồng bị tra tấn chết trong Bót Catinat, anh Thực đã đi Pháp ngay từ năm 1945, anh Long mất vì bệnh năm 1975.

Tôi đã lợi dụng dịp này để tự tố cáo bản tính hay hấp tấp trong mọi hành động kém suy nghĩ. Nhưng tôi thiết nghĩ: "*Hấp tấp là một tính bẩm sinh thì nay, có muốn "tồn đến già" chỉ trừ phi tránh đụng độ với các cao thủ nhà MỘ DUNG thì mới không bị GÂY ÔNG LẠI ĐẬP LÙNG ÔNG nữa.*"

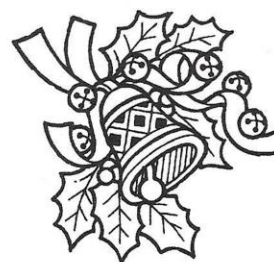
Thân ái thăm Anh và Chị BÈ Trên.

* **Lời bàn của Mã...Tôn Cương:** Ông Anh họ Lê đã dạy quá lời. Tiểu Mã đâu dám "Giương mắt bé diều oai linh rừng thẳm"...Sự thể đã như vậy rồi, chỉ còn nước dấm ngực mà than= "Lỗi tại Ta, tại Ta mọi đảng" và tự nhủ thầm: Trời ơi! Ngài đã sinh ra Viên-ngoại họ Lê mà còn sinh ra Ta làm gì nữa! Hỏi Trời!

Rất mong sớm qua điện-kiến Bạc Đàn Anh để sụp lại hai lạy xin tha tội cho vì đã quá...dại ngôn.

Thiện tai! Thiện tai!

N.T.T.

Tìm hiểu Đông Y và Tây Y (Bài thứ 2)

Cành Nam

Khí Âm, Khí Dương

Từ lúc khai thiên lập địa, vũ trụ được điều hành bởi Khí. Từ đó về sau, vũ trụ hoạt động và biến chuyển cũng do Khí. Khí chỉ là một nhưng tác dụng dưới 2 hình thức khác nhau : Khí âm và Khí dương; cũng như Chúa Trời chỉ là một nhưng có 2 dạng khác nhau = Chúa Jêsus và Chúa Thánh Thần.

Khí Dương là khí linh hoạt, hướng về động lực. Về sau nói rộng ra, Khí Dương chỉ những ánh sáng, sự vật cứng rắn, động tác . . . Như vậy : mặt trời, ngày, người đàn ông, đời sống, nhiệt độ, phía cao, phía ngoài vân vân . . . đều thuộc về Dương.

Khí Âm là Khí trầm tĩnh, hướng về yên lặng, nghỉ ngơi. Về sau nói rộng ra, Khí âm chỉ sự mềm mỏng, bóng tối, sự yên nghỉ. Như vậy mặt trăng, trái đất, đàn bà, yên tĩnh, sự chết, hơi lạnh, phía thấp, phía trong v.v... đều thuộc về Âm.

Khí Âm và Khí Dương có những đặc tính riêng biệt :

1- **Âm Dương đối nghịch nhau** như Trời với Đất, ngày với đêm, đàn ông với đàn bà, ánh sáng với bóng tối, sống với chết v.v. . .

2- **Âm Dương bổ túc cho nhau.** Sự đối nghịch của Âm với Dương không hoàn toàn tuyệt đối, mà chỉ là tương đối.

Âm không có Dương không tồn tại được. Ngược lại cũng vậy. Tuy đối nghịch nhưng Âm rất cần Dương và Dương rất cần Âm : Âm ở trong có nhiệm vụ nuôi Dương và Dương ở ngoài có nhiệm vụ bảo vệ Âm. Âm Dương bổ túc cho nhau.

Đặc tính thứ 2 này đưa ta đến kết luận là không có gì tuyệt đối; Tất cả chỉ là tương đối.

Một thí dụ : ban đêm là Thái âm; đến 3 giờ sáng thì Khí Âm hết dần và trong Khí Âm đã bắt đầu có Khí Dương. Đến 6 giờ sáng Khí Âm hết và Khí

Dương tăng mạnh đến 12 giờ trưa, thành Thái Dương. Đến 3 giờ chiều, Khí Dương bắt đầu đi xuống và Khí Âm bắt đầu hiện ra. Đến 6 giờ chiều, Dương hết và Âm tăng mạnh cho đến nửa đêm. 12 giờ là giờ của Thái Âm.

Và chu kỳ Âm Dương mỗi ngày cứ thế lặp lại sau 24 giờ. Vậy ta thấy có những lúc trong Âm đã có Dương và trong Dương đã có Âm. Không có gì tuyệt đối. Tất cả chỉ là tương đối.

Trong cơ thể người ta các tạng như gan, phổi, tim thận đều vừa có âm vừa có dương.

3- **Đặc điểm thứ 3 là sự biến chuyển của Âm Dương** khi Khí Dương lên đến tột đỉnh thì bắt đầu yếu đi và chuyển thành Khí Âm. Khí Âm cũng vậy, khi xuống đến cùng cực thì biến thành Khí Dương.

Một thí dụ điển hình là đời sống của một thuyền nhân. Khi còn ở Việt Nam thì đầy Khí Dương = làm việc, nhà cửa, tiền bạc . . . Khi bỏ nhà bước lên thuyền để di tản, Khí Âm bắt đầu = Không công ăn việc làm, không nhà không cửa, không tiền bạc, ngủ đất nằm sương.

Khi được 1 nước nhận thì khí dương bắt đầu đi lên : có quần áo để mặc, có nhà để ở, có công việc, có tiền bạc v.v. . . và đời sống càng ngày càng tươi đẹp.

Như vậy trong một thời gian - lâu hay chóng, dương đã chuyển sang âm và âm lại biến thành dương.

Từ đặc điểm thứ 3 này ta rút được kinh nghiệm sau đây :

a) Không có gì vững vàng, không bao giờ thay đổi = Đó là luật vô thường. Không biết luật vô thường thì cứ tưởng ta trẻ đẹp hoài, không bao giờ có vết rạn, không bao giờ tóc bạc, không bao giờ rụng răng, lãng tai. Nỗi khổ của loài người là cố nắm giữ tiền bạc, của cải, tuổi tác để cho không mất đi, già đi,

mà không sao được. Vì vậy, ta phải chấp nhận luật vô thường và tập thích hợp hóa với mọi sự thay đổi.

b) Khí luôn luôn biến chuyển. Khí Dương nhiều chừng có tự mãn; có ngày Dương sẽ biến thành Âm. Khí Âm nhiều chừng có thất vọng, có ngày Âm sẽ chuyển sang Dương.

Trong xã hội Âu Mỹ không có thiếu những trường hợp rơi rớt từ tột đỉnh vinh quang xuống đến nợ nần nghèo khổ, tình trạng ông Trump chẳng hạn. Ông Trump là một tỷ phú. Địa bàn hoạt động củ ông là Atlantic City. Ông làm chủ khách sạn huy hoàng, chủ Casino to lớn, tiền vào như nước tưởng không bao giờ ngừng. Ông còn viết sách dạy đời cách làm giàu. Nhưng ông không học đến luật vô thường và chỉ trong vòng 10 năm tiền vào thấy càng ngày càng hiếm, nợ nần không trả nổi và, bị chủ nợ, nhà băng siết hết cả khách sạn và casino. Hết luôn cả bạn. Vợ cũng đòi ly dị.

Ở Québec có ông Campeau, mua rất nhiều bất động sản bên Mỹ luôn cả Bloomingdale = 1 cửa hàng ở New York bán các đồ quý, rất đắt tiền, cả thế giới đều biết. Vậy mà sau ít năm ông phá sản và tay trắng lại hoàn tay trắng. Hiện nay ông được xếp vào loại dân nghèo ở Québec.

Theo luật vô thường và luật biến chuyển của Âm Dương, một ngày sắp đến, xã hội Cộng Sản của Việt Nam sẽ phá sản và Việt Nam sẽ bước sang một giai đoạn mới tươi sáng hơn.

Nói tóm lại, Khí điều hành vũ trụ dưới 2 dạng Âm Dương.

Âm Dương đối nghịch nhưng bổ túc cho nhau.

Sự biến chuyển của Âm Dương là nguồn gốc của mọi đời sống.

Phảnh Nam.

(Thuộc Xóm Trường Niên Montréal)

Góp vui

Được Hồng-thiếp của Anh Chị Đinh-Hồng-Phong sẽ làm lễ thành-hôn cho Trưởng-nam là :

Đinh-Hồng-Thư

đẹp duyên cùng giai-nhân : Phạm-Thị Kim-Dung, thữ-nữ của Ông Bà Phạm-Hữu-Thường.

Hôn-lễ cử-hành ngày 14-10-1995 tại Thánh-Đường Saint Peter and Saint Paul, Wilmington, California .

Như đã được ghi vào Thiếp Hồng :

« Sự gì Thiên-Chúa đã kết-hợp

Loài người không được phân-ly »

Anh em trong Ban Phụ-trách Báo Liên-Lạc xin thành-thật mừng A.C. Đinh-Hồng-Phong và chúc hai cháu BẢO và DUNG thật nhiều Hạnh-phúc.

LIÊN-LẠC

và gia-đình Nguyễn-Trung-Thoại

TIN MỪNG

Vừa được tin vui đặc biệt :

Trưởng L.M. Nguyễn-Xuyên vừa được nhậm-chức Chánh-Xứ (Trước đây, Cha chỉ mới là Phụ-Tá ở Marchienne au Pont).

Trưởng cũng nên nhắc lại : Cha Nguyễn-Xuyên là Trưởng Chi-Nhánh HDVN ở Vương-Quốc Bỉ, người đã từng làm Quản-trò Lửa trại ở Trại Hạp Bạ Thăng-Tiến II (Toronto), người đã vác kèn đồng cứu nguy Vương-quốc này ở đêm lửa trại Thăng-tiến 4 (Pháp).

Nhân dịp này, làng Bách-Hợp và Bản tin Liên-lạc xin kính mừng Cha trong chúc-vụ mới và rất mong được tái-ngộ Cha ở Sydney ngày Hạp Bạ Thăng-Tiến V sắp tới.

Liên-lạc

ĂN UỐNG và SỨC KHỎE

(tiếp theo và hết)

Bác-sĩ Tony định bỏ máy xuống thì người đàn ông kia nói tiếp một cách hăng say:

- Xin ông hãy nghe, cách dưỡng sinh đó thực sự có hiệu quả tốt. Khi nhà tôi đang ăn như vậy thì tôi thấy có triệu chứng tốt đẹp. Nhưng bà ấy không chịu kiên tâm theo đuổi. Bà ấy chán ghét các thực phẩm đó.!

- Ông có nghĩ tôi nên thử xem? Tôi bị bệnh ung thư gần chết đây.

- Nhất định là nên chứ !

Đó là bước thứ nhì. Câu chuyện còn dài, nhưng đoạn kết thật là phấn khởi, Bác-sĩ Tony không chết vì bệnh ung thư ! Ông đã sống lại.

Bác-sĩ Robert Haas (môn dinh-dưỡng) không nói nhiều chi tiết về bệnh trạng của ông, ta chỉ biết vừa tốt nghiệp ở trường ra, mới 20 tuổi, ông đã bị huyết áp rất cao 170/110, rất nguy hiểm, rất dễ chết vì động kinh và cơn đau tim. Y-sĩ của ông bảo ông suốt đời phải uống thuốc mà uống thuốc thì phải chịu nhiều hiệu quả phụ cũng khó chịu vô cùng. Ông phải kiếm cách khác, lần mò vào các tiệm sách kiểm đọc các sách dưỡng sinh của Đông Phương mà ông cho là thường ra bên lề của khoa học thực sự, vì ông đã học về Hoá học ! Nhưng ông biết rõ chỉ có môn thực phẩm là đúng, là chữa được bệnh của ông. Ông trở lại trường học các môn khoa học cấp cao, và tự dùng mình làm thí nghiệm. Ông không tả chi tiết các thí nghiệm từng bước của ông. Nhưng kết quả ông đã khỏi, huyết áp xuống trung bình 110/60, cholesterol=125, cân nặng 140lbs (sụt xuống hẳn 50lbs); ông vốn là một lực sĩ thể thao. Rồi ta sẽ xem môn dưỡng sinh của ông gồm những gì

Sự ăn uống của người nông dân

Việt-Nam trước năm 1954

Tôi còn nhớ khoảng 45 năm trước, những dịp nghỉ hè và nghỉ lễ, tôi thường về quê chơi.. Làng tôi là một làng chiều dài khoảng 7 km, chiều rộng 3 km, ở giữa con đê và sông Hồng, cách tỉnh lỵ Nam-Định chừng 5 km. Vì vị trí ngoại-đê đó, làng tôi bị cái bất tiện là mỗi năm cứ tháng 8,9 DL là bị nạn nước lớn tràn vào ngập vườn ruộng, vào cả nhà, ngắn thì 3,4 ngày lâu thì vài ba tuần. Đổ lại, khi nước lũ rút ra thì vườn ruộng lại lấp một lớp bùn dày cả tấc tây, còn tốt hơn cả phân bón, làm cho rau cỏ tốt tươi, hoa trái đầy vườn, cá tôm rất nhiều trong các ao và ruộng sâu. Những ngày cấy gặt, trong nhà lục đục dậy từ khi

chưa tờ mờ sáng. Vài người tá điền lực lưỡng đã sửa soạn nấu nồi 30 cơm gạo lức đỏ. Hầu hết thực phẩm đều là thổ-sản của nhà: lúa ở ruộng nhà gặt, rau dưa sẵn trong ao vườn. Vừa tờ mờ sáng, một người chạy vội ra ao hái một rổ rau muống lớn đem về bếp để luộc. Một người chạy ra đậu cạnh vườn bếp hái một rổ lá chè tươi về đun nước chè xanh. Ai nấy nhón nhíp làm việc và cười nói riu rít. Chừng dạp bã trầu (nói theo kiểu các bà già nhai trầu bồm bồm), tức 15-20 phút là đông đủ bạn điền đến. Hai mâm gỗ bày ra trên bếp, trên đó chỉ có một rổ rau muống luộc, một bát tương lớn, nồi nước canh rau, một bát cà muối, đôi khi còn có một tô mắm tép. hoặc một nồi đậu hũ kho tương hoặc một nồi tép cá vụn kho mặn. Bạn điền ào ào kéo nhau vào ngồi xôm quanh hai mâm cơm, ăn uống xì-xụp, khua đũa khua bát, một chốc hết nhẩn. Mỗi người lấy một cái bát sành rót đầy một bát trà tươi xanh ngắt bốc khói. Ai nấy đều uống nóng một cách khoan khoái, xong rồi chuyền tay nhau ống điếu cây rít một hơi thuốc lào dài phun khói ra như mây mắt lim dim ngật ngà ngật ngưỡng vài ba phút vì say khói thuốc. Bữa ăn kéo dài 20 phút thì trời hừng sáng hơn chút ít. Mọi người đứng dậy với cây đòn sóc, cái hái đeo vai, lục tục đi vội ra ngoài cổng. Bữa cơm trưa cũng bằng từng ấy thứ được mấy bà gánh ra ruộng cho thợ bạn lên bờ ngồi ăn.

Khi tắt mặt trời trong nhá nhem, thợ gánh lúa về xếp đầy sân gạch rộng 20m x 20m, đoạn kéo nhau ra ao tắm rửa. Trở vào, họ được đãi một bữa khoai, dong luộc đào lấy trong vườn hoặc một nồi cơm nếp mới chấm muối vừng (mè).

Quanh năm suốt tháng, ngày nào cũng như ngày nấy, cơm nước bình thường đạm bạc như vậy. Vì làng tôi gồm nhiều đất vườn, nên ngày nào cũng phải thuê thêm người làm= khi thì cấy ruộng, tát nước làm cỏ, khi thì cuốc đất làm luống trồng rau, phát bờ phát bụi, thu lượm, thu lượm hái quýt, cam, ổi, nhãn, măng cầu, hồng bưởi, rau đậu, dong sắn, bắp gừng, chuối măng, lúc lại tát nước bắt cá, đắp lại be bờ. không có ngày nào nghỉ rỗi. Đó là chưa kể trái dâu nuôi tằm, thật là một công nghiệp chạy vã mồ hôi hột.

Người nông dân làm việc nặng nhọc, ăn uống thô sơ như vậy, mà họ thật là khoẻ mạnh ít khi bệnh tật. Có phải là cách dinh dưỡng đó nếu không cho là lý tưởng thì cũng có thể nói là khá bổ dưỡng cho huyết khí, nếu họ cứ được ăn một bữa bầy tám bát cơm gạo lức đây? Họ có đủ sức làm việc từ sáng sớm cho đến tối mịt có khi đến khuya, 12/13 giờ đồng hồ

đổ đồng ít nhất là 9 giờ mỗi ngày, 7 ngày một tuần. Bảo rằng họ khoẻ vì họ lao động nên bắp thịt nở nang, cái đó cũng có, nhưng nếu thực phẩm họ ăn vào không bồi bổ nhiệt lực đã dùng để làm việc thì họ không thể sống quá vài năm. Bây giờ chúng ta hãy phân tích các chất bổ dưỡng theo khoa học phân tích ngày nay xem:

Gạo lức nấu thành cơm, mỗi người thợ phải ăn 400gr mỗi ngày.

Theo tài liệu của bộ Nông-Nghiệp Hoa-Kỳ, 1 "cup" gạo lức (chứa được 8 ounces) gồm: nặng 195g, 70% nước, 230 calo, đản bạch 5gr, mỡ 1gr, át-xít mỡ đặc (saturated) 0g3, nhẹ (monounsaturated) 0g3, nhẹ đa (polyunsaturated) 0g4, cholesterol 0, hợp chất thán thủy 50g, vôi 23milig., Fốt-fo 142milg, sắt 1milig, Bô-tạt 137 milig, Sodium 0, sinh-tố A 0, Thiamin 0.18milig., Roboflavin 0milig04, Niacin 2.7 milig. Sinh-tố C 0.

Trong sách "Bản Thảo Cương Mục" của Lý-Thời-Trần, gạo lức được sắp dưới mục "NGẠNH", chủ trị: Ích khí, làm hết phiền, hết khát, hết tiết tả, làm ấm giữa thân, hòa vị khí, lớn bắp thịt, bổ trung, mạnh xương khớp, tốt cho trường vị, chữa đau tim, hết khát, dứt nhiệt độc, đi ly; hợp với khiếm thực để nấu cháo ăn thì thêm tinh mạnh chí, thông tai, sáng mắt, thông huyết mạch, hòa ngũ tạng, đẹp nhan sắc. Mỗi tính chất chủ trị đều có một nghĩa bao quát rộng rãi theo nguyên tắc trị liệu của Đông Phương mà chi tiết xin được trình bày sau.

Bộ "Trung Dược Đại Từ Điển" sắp dưới mục "NGẠNH BỈ KHANG" (cám gạo tẻ) <Oryza sativa L.>, kể những chất tìm thấy trong cám: ba thứ dầu Triterpene alcohol ferulate, thông thường gọi là Oryzanol bao gồm các chất Hoàn-Mộc-Balasi thuần (Cycloartenol 24), 24-Methylcycloartanol, Cycloartanol vv...

Các khoa -học-gia Trung-Hoa và Nhật đã đi trước trong việc phân chất chi-li của gạo lức, cộng với kinh nghiệm muôn đời cổ xưa đã hấp dẫn một sự tiếp tay đổi mới của Âu Mỹ, cái mà người ta gọi là Cách mạng trong phong trào thực phẩm thiên nhiên nhằm phá bí trong sự điều trị bệnh ung thư tàn hại, đang gia tăng khủng khiếp vì các chất độc tràn trề ô nhiễm từ ngoại cảnh xâm nhập cơ thể con người.

Trong cuốn "The Food Pharmacy" tác giả Jean Carper viết rằng: "Gạo lức có một lịch sử dài điều trị bệnh huyết áp cao, các bệnh thận và đái đường, ngăn chặn sự gia tăng cholesterol, và giữ mức insulin và đường ở mức vừa đúng. Bác-sĩ Walter Kampurer (những năm 1940) thuộc Trung Tâm Y-Tế của Viện Đại-Học Duke,

là người đã đi trước dùng môn dưỡng sinh bằng gạo lức để trị các bệnh huyết áp cao và bệnh thận, và cách đó chứng tỏ rất hữu hiệu... Bác-sĩ này còn nói không biết nhờ "nguyên tắc sinh động" nào".

Bảo Nguyên

TIN BUỒN

Được tin buồn Làng H.Đ. Trưởng-niên Florida cho biết : Chị NGUYỄN-THỊ-NGA, pháp-danh Quảng-Nguyên là hiền-thê của Tr. Tống-Phước-Ái, đã từ-trần ngày 13-9-95 vừa qua, sau một thời-gian lâm bệnh.

Nhân dịp đau buồn này, xin thay mặt các H.Đ. Trưởng-niên Làng Bách-Hợp xin thành-thật san-sẻ sự mất mát lớn lao này cùng Tr. Tống-Phước-Ái và cầu chúc Hương-Linh Chị Ai sớm về nơi Bồng-Lai Tiên-cảnh.

Được biết thêm là một số lớn anh chị em trong Làng H.Đ. Florida đã đến thăm viếng, phúng-điếu, tiễn đưa và dự lễ Cầu-siêu cho Hương-linh Chị Ai tại Chùa Long-Vân ngày 29-10-95.

Làng H.Đ.T.N. Bách-Hợp
và anh em trong Nhóm Liên-Lạc

**Đất chẳng phải chồng đem gửi thịt xương sao dặng,
Trời mà chết vợ thử xem gan ruột mẫn rặng !**

(Tam-nguyên Yên- Đổ)

Thư Bạn

Theo lời yêu cầu của một số Trường, Bản tin Liên Lạc xin trích đăng một số thư của quý Trường gửi đến để biết tin tức với nhau, trong tinh thần huynh đệ Hướng-Đạo để cùng thương lắm, không ngoài mục đích lưỡng nhớ đến nhau. *Ngựa C.K.*

(Xếp theo thứ tự thời gian nhận được).

✱ **Anh Lê-Cao-Phan** .- Tôi nhận thư Anh 2 tuần sau khi Anh gửi, như vậy cũng không chậm lắm đối với thư nước ngoài. Tôi cũng có nhận được thư Tr. Nguyễn-Xuân-Linh, thấy nói đạo này cũng khá bận theo việc làm ăn với con cái. Tôi cũng rất vui mừng nhận được báo Liên Lạc sáng nay. Trước tiên xin có một đề-nghị, mong được “thanh niên hóa” là Anh chờ phong cho tôi lên chức “Cụ” ngoài phong-bì thư-từ liên lạc, vào thời đại thiên hạ sống trên một trăm tuổi là thường thì lớp cỡ như tôi “hy vọng” chỉ mới đi được 2/3 chứ không phải 3/4 lộ-trình cuộc sống. Phải không Anh Thoại ? (thông qua 34 giông).

Đối với Anh là người giữ trách nhiệm chính về tờ Liên Lạc, tôi luôn luôn phục Anh có tài “xào nấu” với nét văn phong ví von, trẻ trung, dễ mến, rất ư là . . . Hướng Đạo. Quả là một “Ngựa Chịu Khó” với mã lực thứ thiệt (horse power !!) trên trường đồ, vì người ta thường nói câu chữ Hán “ Trường đồ tri mã lực”, có đi đường xa mới biết sức ngựa. (thông qua nửa trang thư nói về các giao dịch).

Còn việc giáo-sư Nguyễn-Văn-Phú, hậu-duệ của Cụ Nguyễn-Trãi hỏi thì nhờ Anh cho ông ta biết là tôi dịch “Úc- trai thi-tập”, thơ chữ Hán gồm 105 bài, sang thơ Việt-Anh-Pháp, dĩ nhiên là dựa vào một số bản dịch Việt và phải tra cứu lại về Hán-văn vì bản thân tôi ít học. Cũng chỉ nhằm góp công phổ biến thêm phương danh của Úc Trai Tiên sinh ra quốc-tế thôi. Lúc rời Calgary đã đánh máy “mổ cò” được 85%, thế nhưng gần 4 tháng nay chưa có thì giờ để chép lại chữ Hán rõ hơn. Riêng về thơ, xin nhớ là Cụ Nguyễn Trãi thuộc thế kỷ 14 - 15, còn Cụ Nguyễn-Du thuộc thế kỷ 18-19 nên viết văn nôm hán có khác nhau. (thông qua 1 trang nói về văn-chương và giao-tế).

Thôi, để hẹn thư khác, anh em chúng ta còn chuyện . . . đời dài dài khi đang cùng còn hơi thở . . .

Liên Lạc : *Đọc thư bậc đàn Anh phương xa, được biết sức làm việc của ông Anh còn “sung” lắm. Ngày nào còn thở thì còn làm, miễn là làm việc hữu-ích, như việc làm văn-hóa của Anh hiện tại là tuyệt vời, vì ở vào tuổi Anh mà trí óc và bàn tay còn tinh tường như vậy, khó có ai bì. Đó là nói thiệt với Anh đó, vì em ở ngoài nhìn rõ, không như Anh quá khiêm-nhường mà phóng bút đề thơ :*

*. . . Giấy thông-hành “chuyển vùng” như đã sẵn
Nhìn xuống cuộc đời từ tám chục cái xuân cao
Tự cách ly mình như mùa dịch tế năm nào
Gặm thời gian và chịu thời gian gặm nhấm . .*

Xin cảm ơn Anh đã quá khen anh em trong báo Liên Lạc, nhờ có sự cảm-thông nhau, đồng lòng đem tinh thần Hướng-Đạo - mà mình đã có may mắn thu nhận được - đem trải dài tâm tình, kể lể với nhau những kỷ niệm của buổi thiếu thời, kết hợp lại tình anh em (dù có hay chưa) quen biết, trước hết là để biết tin tức lẫn nhau, sau là để nhắc nhở cho đàn em biết là các anh các chị Hướng Đạo chúng ta đã sống như thế nào . . . Nhận được thư Anh, đã viết thư ngay cho Tr. Vĩnh-Đào biết địa-chỉ của người mà Tr. Vĩnh Đào cần biết, Cảm ơn Anh.

Tôi có liên lạc với Quan Tu-Đồ và A, Lê-Văn-Thọ rồi. Anh Thọ có gửi tôi 3 cuốn Kiều và hỏi địa-chỉ Anh Lê-Hữu-Mục để trao sách. (Có dịp, tôi sẽ gửi đến Anh số tiền 3 cuốn sách).

✱ **Tr. Nguyễn-Văn-Thơ (Texas) :** Nằm nhà thương và liệt giường từ 19 Aout đến nay vì chứng

bệnh gan và mật (do sự dùng thuốc Tegretol quá lâu từ trên 15 năm nay.

Được thư của Trường và đều đặn các báo Liên Lạc đã thực hiện, rất đáng khuyến khích.

Nhờ Liên Lạc phổ biến giùm tôi bức thư gửi các quý Trường và các Anh Chị Em H.Đ.V.N, nhân dịp Giáng Sinh, Trại HỌp Bạn Thăng Tiến 5 và Tết Nguyên-đán, vì lòng tôi luôn luôn tưởng nhớ đến các Anh Chị Em.

Dù sao, chúng tôi vẫn theo dõi những diễn tiến ở Úc-châu và cầu chúc Thăng Tiến 5 thành-công (Ký tên: Nguyễn-Văn-Thơ)

(Sau đây là mấy hàng phụ diễn của chị Thơ):

Kỳ này Anh Thơ đau nhiều nên gia-đình chúng tôi lo lắng. Tuy vậy Anh Thơ vẫn nhắc đến Anh và các bạn Hương-đạo luôn, nhất là thường hồi hân đến kỳ HỌp Bạn ở Sydney sắp tới. Mến chúc Anh Chị Thoại và các Bạn bên ấy sức khỏe và vui tươi luôn. Đính kèm 50 \$ để phụ vào Liên Lạc và cảm ơn Anh nhiều (Ký tên: P.N.Minh)

Liên Lạc : Anh đang lúc dưỡng sức (sau khi ở bệnh-viện về) mà đã nghĩ đến Anh Chị Em Hương Đạo. Rứa là kỳ HỌp Bạn Thăng Tiến 5 này Anh Chị không đến nhìn cuộc vui của Anh em khắp nơi, nhất là Úc-Châu, vì đã qua 4 Trại HỌp Bạn đâu có nhiều anh em ở Úc để tham-dự. Cảm ơn quà của Anh Chị gửi cho Liên Lạc.

Chị "Trăng Sáng Vườn Chè" ơi ! Ở Mỹ, hễ đã đau thì có nhà thương lo, mắc mới chi mà chị lo, chị cứ "cười tình" với ông Anh hoài là bệnh Anh Thơ sẽ khỏi ngay. Làm thủ đi thì biết ! Kỳ trại ở Úc-châu này thiếu Anh Chị, nhưng không thiếu lòng Anh Chị tưởng nhớ đến Anh Chị Em về dự cuộc vui chung.

Kính chúc Anh Chị được đầy đủ sức khỏe, nhất là Anh Thơ mong cho cái bệnh gan và mật sẽ biến mất !

(Nói nhỏ với anh Thơ : Ai bảo Anh dám to gan lớn mật "cung thỉnh" một đấng bề trên vĩ-dại như rứa ! nên giờ đây gan và mật của Anh mới . . . tọa hạ như ri !).

* **Tr. Phạm-Quang-Lộc (Portland).** Em đã nhận được thư và các số báo Liên Lạc (trước đây). Xin thành thật cảm ơn Trường nhiều lắm và đứng ra em phải hồi âm Trường ngay nhưng vì lu-bu công chuyện, thứ nhất là đời nhà. Từ nay xin Trường gửi thư và Liên Lạc qua địa-chỉ mới :

10441 NE. BRAZEE ST., PORTLAND, OR. 97220 . U.S.A.

Thứ hai là song song với việc dọn nhà, em đã tổ chức một khóa trại Huấn Luyện Dự-bị Bằng Rừng Hối-Nguyên tại Portland cho các Trường của 2 Tiểu bang Oregon và Washington. Tổng số trại-sinh ghi danh là 33, số trại-sinh tham dự là 28 (2 dự thính và 26 chính thức). Số trại-sinh qua-trại (trúng cách) là 20.

Thành phần Ban Huấn Luyện gồm có :

Trại Trường : Tr. Bùi-Văn-Giải

Khóa Trường : Tr. Phạm-Quang-Lộc

Ban Huấn Luyện : Tr. Trịnh-Văn-Toàn

Tr. Nguyễn Quý

Tr. Bạch-Văn-Nghĩa

Tr. Ngô Tường

Tr. Châu-Thị-Minh

và 6 Trường Huấn-luyện-viên người Mỹ do Hội B.S.A. tại Oregon đề cử đến giảng khóa.

Trước khi mở trại, có một số Trường tại Portland phối hợp với M.S. Nguyễn-Quang-Minh chống đối việc mở trại này. Nhưng đường ta, ta cứ đi, và kết quả ? Trại thành công. Không biết những người dèm pha chống đối với sự dõ dàu của M.S. nghĩ thế nào khi khóa trại kết quả thành công !!! Nếu là em, chắc em "độn thổ" . . . Còn kỳ trại HỌp Bạn Thăng Tiến V, chắc em không đi được. Trước đây dự-định dõn phép, nay thì chức bị sạt-nghiệp, bán công-ty lại cho chủ mới nên vấn đề phép tắc hơi khó khăn. May ra sang năm 1996, Trại Tùng-Nguyên III mở tại Gilwell (Anh-quốc) thì em có thể đi được. Xin Trường gửi cho em địa-chỉ của Tr. Vũ-Công-Cường ở Hòa-Lan và xin Trường gửi báo Liên Lạc cho Tr. Nguyễn-Thị-Quý (có ghi địa-chỉ) mới từ Việt-Nam qua định-cư tại Portland được 2 tuần nay.

Kính thăm . . .

Liên Lạc : Rất thông cảm những khó khăn mà Trường đang gặp. Dù sao việc đã thành và như ý muốn của đa số anh em. Đó là điểm mừng hơn cả, còn các việc lật vặt, dèm pha, phá đám, xin hãy xem như gặp cơn bão chướng, như Trường đã nói : đường ta, ta cứ đi. Vừa mới nhận thêm thư của Trường (đề ngày 12.10.95) nói đến nỗi buồn do anh em ta "chơi ép". Đành để bụng chứ biết làm sao. Đừng nên có lời (không đẹp) qua lại. Tốt nhất là hẹn cùng "gặp nhau" để giải bày thẳng thắn, trong tinh thần Hương-đạo, nếu không xong, sau đó sẽ tính lại. Không nên vội vàng vì rất dễ ngộ-nhận. Mỗi người đều có lẽ phải

riêng. Người ta thường hay lý sự với nhau về lẽ phải, nhưng ít ai biết được rằng lẽ phải lớn nhất là "hiểu nhau". Nhìn xa, mình thấy như vậy, có lẽ người trong cuộc (như Trường) chắc có cái nhìn khác mình. Mong cho mưa thuận gió hòa. Còn chuyện "Anh Cu-Em" thì khỏi nói. Đó là Phạm-Nhan của Hương-đạo đó ! Có thư riêng về việc này.

Lộc ơi ! Mình với Lộc cũng cùng trang lứa, trong tinh thần Hương Đạo, mình nói câu này. Mình biết Lộc là người thuần thành công-giáo, nhưng trong đạo Phật có nói về chữ "nhẫn" như sau : " Cừ để cho người khác hiểu lầm mình, không cần giải-thích, vì sự hiểu lầm của người khác đối với ta sẽ giúp ta tôi luyện thêm nghị-lực". Lộc ơi ! nếu câu ghi trên làm Lộc bực mình, xin Lộc thương Ngựa này, bỏ qua đi, xem như không có. Biết như vậy nhưng Ngựa này vẫn nói, vì đã thân nhau mà không nói hết là bất tín, dù làm người nghe không vui, nhưng trong lòng mình đã nói ra lời thành thật.

Còn chú Văn-Thư dọn nhà đi đâu mất mà Liên Lạc số 16 bị phát hoàn ? Chú này vốn là người hăng say lắm, nhưng có lẽ nhắm mắt húc tới, ôm đồm nhiều việc nên húc nhầm tường bê tông ! Anh em nên tìm cách, lựa lời thoa dầu, dấm bóp và ủy lạo để Văn Thư đứng dậy cùng chung vui với anh em. Đã ghi địa-chỉ mới để gửi Liên Lạc rồi.

✱ **Tr. Nghiêm-Văn-Thạch (Pháp) :** Gửi Anh lá thư này để Anh rõ công tác Hương Đạo Trường Niên bên này. Anh L. Cựu T.U.V. bất ngờ được phép qua Pháp (anh có con trai là Bằng ở Lyon, sinh hoạt Tráng). A. Vinh-Đào và tôi dẫn qua Hòa-Lan thăm Họp-Bạn Thế-Giới. Nhân thế mới có quyết định chung họp mặt ngày 16 và 17/9/95.

Cơ hội tốt để tôi hỏi thêm tình hình bên nhà. (thông qua 12 giòng) A. Thuát lại có thư thúc tôi qua Úc. Đi thì muốn rồi, nhưng vay nợ mà đi thì ngại thôi. A. Ngân mất, thật buồn. May là kỳ trại Tùng-Nguyên, tôi xuống thăm anh khi Anh còn tỉnh (nhưng không rõ có nhớ ra không) A. Thao về Việt Nam chờ ngày ra đi đấy. Nghe anh L. nói thì sức khỏe tôi tệ hơn, chưa biết lúc nào (thông qua 12 giòng về H.Đ. Trường Niên). Anh L. vẫn còn khỏe, vẫn tếu như xưa.

Tin chót : Tôi sẽ qua Úc.

Liên Lạc : A ! Rứa là Hương Đạo Trường Niên đã thấp thoáng ở Âu-Châu rồi. Các cây đại-thụ đều ở bên nó cả mà ! Nào là Cụ Cung, Cụ Hy (hai vị Nhất Phẩm Triều Đình Hương Đạo ngày xưa) Chắc chắn phải vững chắc. Nghĩ đến Anh Bờ Lờ làm đầu cầu

làng Nam-Hải rất hay. Tôi đã đem dự-kiến mời một vị đồng Tiên Chỉ Làng Bách Hợp, các anh đều cho là phải. Đạo này Anh Thọ hoạt động hăng lắm, nhất là Hương Đạo Trường Niên, Anh giúp cho Bản Tin Liên Lạc nhiều việc lắm. Riêng Colonel đạo này bệnh cũ tái phát nên sức khỏe hơi yếu, đã uống hơn 100 thang thuốc Bắc mới cầm cự được. Anh có hỏi Xóm T.N. Canada khi nào đi Úc ? Xin thưa là ngày 24-12-95 chúng tôi (8 mạng) sẽ rời Montréal đi, ở Úc 3 tuần xong rồi về ngay. Muốn họp G4 thì khi mô cũng được cả vì trong nhóm cũng đã có từ-cường rồi ! Có thư riêng gửi Anh. Cầu chúc Làng Âu-châu được sớm thành hình, có chí Anh Thạch cho tôi biết để phổ biến trên Liên Lạc và để mừng Anh Em. Không biết Thăng Tiến 6 sẽ ở đâu ? Sau khi ở Sydney trở về Pháp, Anh có ghé tham-quan Montréal không ? Mong lắm đấy ! Nhất là Cụ Duyên ở Brossard đang chờ Anh đó !

✱ **Tr. Nguyễn-Văn-Thuật (Úc-châu) :** Em gửi kèm theo đây P.S. và Bản Tin T.T.5 số mới, để Trường và quý Trường, Anh Chị thuộc phái đoàn Liên Lạc được rõ. Kính nhờ Trường phổ biến rộng rãi như từ trước tới nay.

Như trong các thư trước đã trình bày, kính nhờ Trường cho vài ý kiến về tập tài liệu "Kỷ yếu 65 năm Hương Đạo Việt Nam" và đề nghị vài bài đăng vào đó. Ngoài ra, cũng kính nhờ Trường giúp trông nom tiểu trại Hương Đạo Trường Niên, Cựu Trường. Tất cả độ 25 đến 40 các Cựu Trường, Cựu H.Đ.S.. Có thể có người phối ngẫu hoặc bạn bè, và phần đông đều lớn tuổi. Căn cứ vào chương-trình chung của Trại, Tiểu-trại H.Đ. Trường Niên có những sinh hoạt riêng trong các giờ các em khác chơi trò chơi lớn, bơi thuyền . . . Nếu Trường có đề nghị ai sẽ phụ giúp thì xin Trường cho biết để chính Trường mời hoặc Trại mời. Ở Úc có lẽ các Trường sau đây sẽ phụ vào : Lê-Thị-Trúc, Hoàng-Hội, Trường-Văn-Thanh, Vũ-Đức-Thông . . .

Nếu Trường cần Trại hỗ-trợ gì thì xin cho biết để tui em lo sẵn. Em tạm nghĩ là Tiểu-trại, ngoài các giờ nói chuyện thân mật, có thể có Hội-luận, thăm viếng, đóng góp vào tiết mục vào văn-nghệ chung (Đại Hội Văn Nghệ Dân Tộc tối 29-12-95) cung cấp giám khảo chấm thi cho các Tiểu trại khác (đó vui để học, văn nghệ v. v. . .)

Xin Trường và quý Trường trong phái đoàn Liên Lạc cho thêm ý kiến, em cũng sẽ suy nghĩ thêm.

Em hy vọng Trường sẽ sẵn lòng giúp và rất mong được sớm hồi âm của Trường. Kính chúc . . .

Lien Lạc : Sự nỗ lực phi thường của Trường và anh chị em bên nó làm cho nhóm Liên Lạc (Canada) vô cùng cảm phục. Xin trả lời từng điểm để Trường rõ :

1.- Việc phổ biến rộng rãi là bốn phận của Liên Lạc, báo này ra đầu tháng 12/95 chắc các nơi đều đã biết trước cả rồi, vì tất cả các báo Hướng Đạo đã la làng la xóm hơn 1 năm rồi.

2.- Thú thật, mình chịu lỗi với Trường, chưa đóng góp gì cho Tập Kỷ Yếu cả, phần thì lo cho Liên Lạc xong xuôi trước khi mang ba-lô đi dự Họp Bạn. Tiếp đến là tình hình chia rẽ ở Canada, kéo cờ Độc-lập. Đến ngày 30-10-95 thì rõ đen trắng (khi viết đến đây là ngày 26-10), trong đó mình có tiếp tay giúp 1 tổ-chức “chống” lại việc ly khai đó. Thôi bỏ qua chuyện này đi, chính-trị mệt lắm !. Tưởng là về hưu sẽ rảnh rang, té ra thiên hạ cứ vin vào đó, dè mình ra để ... sai vật !

3.- Việc trông nom tiểu trại Hướng-Đạo Trường Niên ở Trại Họp Bạn. Việc này, Trường không nhờ, Ngựa này cũng lần xả vào mà xin gánh vác. Với sự góp sức, góp ý các Trường ở Úc-châu. thêm vào là nhóm Hướng-Đạo Trường Niên từ phương xa đến, việc này coi như Ngựa này “đầu thầu trúng”, nếu có ai cạnh tranh, Ngựa này xin nhường ngay, cam đoan không phá hoại như như . . . tình đời !

4.- Trường nhắc tôi cần gì thì cho biết. Riêng tôi nghĩ : Có cần chi thì có các đàn anh, đàn chị bên nó lo cho cả rồi, chắc khỏi phải mời, vì là công việc chung, ai cũng lo, vì đã . . . trên 18 tuổi cả rồi. Tất cả đều xăng tay áo, lo chi mà việc không xong !

5.- Anh chị em trong nhóm Liên Lạc, ít nhất là có 2 hay 3 vị có thể xung vào Ban Giám Khảo. Canada sẽ tặng 1 coupe thật lớn, 2 coupe vừa vừa, và một số cờ danh dự (5) cho các trò chơi. Hướng Đạo Trường Niên có trình-diễn 1 màn ảo-thuật, một màn đọc thơ.

6.- Có thư riêng gửi Trường.

Chúc thành-công lớn. Xong Trại, mời Trường (và phu nhân) đi nghỉ xả-hơi cho khỏe, nếu cần thì qua Canada ngắm tuyết rơi cho bù lại cái nắng tàn canh của xứ Úc..

✱ **Tr. Nguyễn Đức Phúc (Ottawa) :** Anh Thoại ơi! Cảm ơn Anh đã cho địa chỉ của “Chị” T.V. trong Liên Lạc số 16. Xin Anh vui lòng chuyển đến Chị lòng quý mến chân-thành của tôi. Chúc Chị khỏe mạnh, sống lâu để - thưa Chị - chăm lo cho con ngựa “ của Anh Chị Em Hướng Đạo chân cứng đá mềm mà bao lâu nay, hằng mấy thập niên rồi. Chắc Chị cũng ấy này vì anh Thoại của chúng tôi vắng nhà luôn,

nhưng xin Chị yên chí vì anh em H.Đ. chúng tôi rất trung thành với các Bê trên.

Anh có cho biết “nhóc” Sói Con hồi nào, nay đã vợ con đẻ-huê. Thế là Anh Chị đã làm xong một bốn phận mà các bậc cha mẹ phải lo cho con cái, và cho tôi gửi lời chúc tiểu gia-đình ấy mọi sự tốt lành nghe.

Xin tin Anh biết thêm là trong buổi họp hàng tháng ngày 10-9-95 của Xóm H.Đ. Trường Niên Ottawa là các anh em sẽ tổ chức trong dịp Tất Niên 1995 và cũng là ngày gia-đình H.Đ. Ottawa sẽ làm theo như năm ngoái, do anh Dương Ngọc Hương ngỏ ý. Sẽ có thư mời Xóm Trường Niên Montréal cùng lên tham dự cho vui đình vui đám. Ngày đó là ngày Chủ-nhật 10-12-95 trước khi các CỤ đi Úc Châu dự Trại Họp Bạn. Sẽ nhờ CỤ Thường thăm dò bên Montréal trước. Biết đầu năm 1996 sẽ là năm Montréal sẽ làm !! rồi lần lượt sẽ lan tới các nơi khác, những nơi có tổ chức H.Đ. Trường Niên ra đời.

Thân chúc

Liên Lạc : Anh Phúc ơi, dạo này Bê Trên của Ngựa lên điểm quá. Trước đây có 2 Bà Chị Sói Mông Tai và Sói Yêu Rừng cho lên mây, nay Anh lại cho lên thượng tầng không khí, làm Ngựa này . . . hơi nực dấy, làm rãnh mà chạy theo cho kịp. Đọc đoạn thư của Anh “bên vực” và tự khen “anh em chúng tôi rất trung-thành với các bê trên”. Có lần Nàng Vy hỏi khéo Ngựa này : Có chi không mà mấy Anh “che” cho nhau dữ rứa ? Ngựa này bèn đáp : Anh Phúc chỉ nhắc lại một sự thật hiển nhiên mà thôi :

Đầu lên rừng tìm hổ

Hay xuống biển kiếm rồng

Trước sau giữ vẹn một lòng

Đi Nam về Bắc, anh cũng một lòng thương em !

Thủy chung như rứa là tuyệt vời quá, còn chi hơn nữa, Anh Phúc ơi ! Có người đã nói rằng : nhân loại đã đồng-ý với nhau rằng : Một cặp vợ chồng êm ấm thường có nghĩa là, trong hai người phải có một người hèn; mà cái người hèn ấy thường là người . . . chồng ! Từ đó mới có câu : “Ở hèn gặp lành” rồi sợ con cháu chê cười, các CỤ mới đọc lịch đi thành “ Ở hiền gặp lành” cho đỡ nguơng.

Kỳ họp Xóm Trường Niên Ottawa trong dịp gặp mặt gia-đình Hướng Đạo Ottawa, Xóm Montréal sẽ lên cùng vui chung. Anh Thường có ngỏ ý, một số anh chị em ở Montréal sẽ xin đáp ứng.

Ngựa này có trao thư của Anh cho thằng Sói (quái-tử của Ngựa) xem, nó cười và lắc đầu nói với

Bố nó : "Ba ơi ! nếu cho làm lại cuộc đời thì con sẽ xin đừng có vợ". Khiếp thật ! Hậu sinh khả úy. Nó dám phát ngôn một câu mà Bố nó không bao giờ dám ... hé môi ! Trần-Vĩnh-Phổ có mấy câu thơ :

... Và Thượng-đế đã tạo ra Đàn-Bà
Không phải để làm nô lệ cho đàn ông đâu
Nô lệ gì mà má hồng môi đỏ,
Nô lệ gì mà thơm quá là thơm,
Nô lệ gì mà ... đòi này đòi nọ ...
Ngược lại thì có !!!!

Sau khi nghe quái-tử nói, Ngựa này khêu nó mà dặn nhỏ rằng : Ừ thì "mai sau" đừng có lấy vợ nữa, mà kinh nghiệm cho thấy rằng : Trong tình yêu, nên lấy người yêu mình, chớ đừng có dại lấy người mình yêu. Có thân. rắng mà giữ lấy con ạ !

Anh Phúc ơi, hôm nay (29-10) nghe anh Cáo Đổ Mặt điện thoại cho hay Anh làm thầy cò để dò ... các bài vở của Liên Lạc mà anh Cáo đánh máy xong phải không ? Hoan hô Anh Phúc. Nay, Anh Cáo cứ dục Ngựa gửi bài lên "ta đánh cho", nhưng anh Cáo ơi, đàn em này đang ... rặn, hứng đi đâu mất tiêu, hẹn Anh cuối tuần sẽ gửi lên Anh, để Anh và anh Phúc khởi than thất nghiệp dài dài. Tội nghiệp quá ! À Anh Phúc có Job mới, nhớ khao đi nhé !

*** Tr. Đinh-Hồng-Phong (Salem) :** Xin chân thành cảm tạ anh chị và quý Trường đã chúc mừng cho hai Họ và cách riêng cho 2 cháu Vĩnh Trường Sơn và Đinh Khánh Phụng trong dịp hôn lễ 19-8-95 vừa qua. Xin ơn trên trả ơn anh chị + quý Trường thay chúng tôi và các cháu.

Nay lại thêm một trụ nữa, tuổi Cọp là con thứ 4 nhưng là Trường Nam của gia-đình, giục già mãi mới dứt khoát bỏ đường Tu Cha để theo Đạo Thờ Bà ... Bê Trên, vì thấy Bố và các Bác, các Chú được các Bà ... hành hạ khéo léo quá, nên cũng yếu lòng xin qui y vào ngày 14-10-95. Vậy xin kính gửi đến Anh Chị Thiệp Báo Hỷ (chứ không dám kèm thiệp mời, vì có mời các Bác cũng không thể phóng ngựa qua California được) để xin Anh Chị giúp lời cầu cho các cháu được bền duyên cầm sắt + thương yêu nhau trọn đời là quý.

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ Anh Chị và xin riêng kính chúc Ngựa Chậu Khó được dai sức + dai phong, đừng bao giờ mỏi gối chồn chân, vì Trường đồ tri mã lực. Đích điểm sắp tới rồi : 1996 + 97 thôi . Kính ...

Liên Lạc : Tài thật ! Trong vòng một năm mà Anh Chị tuyển một lúc 2 nàng dâu về nhà họ Đinh. Cô dâu

nào cũng đẹp. Anh chị Nguyễn-Xuân-Linh (Calgary), năm nay cũng chiêu nạp được một giai nhân cho chủ-lực-quân của anh chị ấy (chỉ có chú này là chủ-lực, còn lại toàn là nghĩa-quân cả)

Này nói nhỏ với Sóc Kinh Bắc : Ai cho phép Chú nói là : thấy các Bác, các Chú (sừ là có cả Bố) được các Bà. ... hành hạ khéo léo quá ? Nên biết rằng có nhiều người không được hành hạ thì hối tiếc lắm sao ? Hãy nghe Phùng-Nhân :

Muốn Hạnh-phúc Anh sợ Em một chút,
Mình sợ vợ mình - chứ sợ vợ ai !
Nhưng sợ quá rồi đâm ra tự-ái,
Anh với Em cứ hậm-hực nhau hoài.

(Rồi 2 người giận nhau, xa nhau)

... . Giờ, muốn sợ vợ nhưng không sợ được,
Đêm ngẩn ngơ nằm hối cái một mình !

(Thấy đã tội nghiệp chưa ?)

Anh Phong ơi, tháng trước có A. Nguyễn-Thế-Xương (Tuyên Huấn cũ) qua đây chơi, nhắc lại chuyện 30 năm về trước. Nay tóc đã bạc, hiện ở New-York, nhắc đến Võ-Tứ-Cầu (vừa qua được 2 năm) và một số anh em TN ngày trước, vui thật là vui.

Anh nói : Đích Điểm sắp tới rồi, 1996-97 thôi ! Nghe Anh nói thì vui mừng. Nhưng Janvier 1996 Ngựa này ở Úc-châu, gần quê hương biết mấy, mà làm sao mà về thăm được ! Buồn chi lạ ! Quê hương mình khổ khổ triển-miền, biết bao giờ cho đồng bào ở nông-thôn được no ấm và tìm được những nụ cười hồn nhiên ở các trẻ thơ. Nhìn đời sống (quá xa xỉ) ở xứ người mà ngậm ngùi cho quê ta.

Vạn-Lam có dịch 2 câu thơ Đường của Trần-Tử-Ngang thiệt hay :

Ô hay trời rộng đất xa quá !
Riêng một mình ta hứng lệ sầu.

(nguyên tác của Trần-Tử-Ngang :

Niệm thiên địa chi du du,
Độc sáng nhiên nhi thế hạ).

Này anh Phong, nay con cái đã lớn cả, tính chuyện qua Canada chơi một chuyến cho vui, nếu không gì trở ngại thì Hè (1996) Ngựa này sẽ trở lại Calgary, Vancouver rong chơi thêm một lần nữa . Nếu Anh qua Calgary thăm A, Linh thì hay biết mấy ! Trông thay.

*** Tr. Trần-Văn-Phúc (Charlotte) :** Do sự giới-thiệu của Ông Trà-Lũ : Ở bên Canada có tờ báo "Liên Lạc" do các cựu Trường Hương-Đạo viết, nên tôi vội vàng gửi thư này tới tay Trường, nếu không có gì trở ngại, xin Trường vui lòng cho tôi biết thể-lệ

mua báo như thế nào để có trong tay tờ báo Liên Lạc mà đọc .

Lý do là tôi rất thích Hướng Đạo và muốn biết tin tức sinh-hoạt của các anh em H.Đ.V.N. trên toàn thế giới.

Thành thật cảm ơn Trường trước, Kính chúc gia-đình Trường và toàn thể các Huynh-trưởng cũng như tất cả H.Đ.V.N, nhiều sức khỏe và thành-công.

Liên Lạc : Một sự bất ngờ lý thú được một người biết và thích Hướng Đạo hỏi thăm đến các sinh-hoạt Hướng-Đạo khắp nơi và muốn nhận "Liên Lạc" để đọc. Bắt đầu từ số 17 này trở đi, Trường sẽ nhận đều đều để đọc. Mỗi năm phát-hành 4 số (Xuân, Hạ, Thu, Đông, mỗi số 36 trang, duy số Giáng Sinh, và Tết thì gấp đôi), đến nay đã bước sang ngưỡng cửa năm thứ 5 rồi. Báo Liên Lạc không bán, không đăng quảng cáo. Ai muốn đọc thì cho biết và có ngay Liên Lạc. Liên Lạc sống nhờ tình anh chị em Hướng Đạo và thân hữu (mà Tr. Lê Cao-Phan gọi là Bạn Đoàn). Ai muốn gửi bao nhiêu cũng được, không gửi cũng được. Khi hết vốn thì :

... Nhưng trong khoảnh khắc thờ-ơ ấy,
Thấy cả muốn đời hận biệt ly.

(Giây phút chạnh lòng - Thơ Thế-Lữ)

Đến đây, nhớ đến Sói Con Đã Già (Trà-Lữ) đã thương mến anh em Hướng Đạo nên quảng-bá đến tận người bạn "Thích Hướng Đạo" (Xin nói trước : Thích đây là ưa, mến, chứ không phải chữ đứng đầu của các Thương-tọa, Đại-dức đâu nhé !!).

..... Nhấn với với Sói Con Đã Già : Đạo này lơ là
gởi bài cho Liên Lạc. Có người nhắc đó ! hay là quia
bận với Bà Già và các em trong sở nên quên hết mọi
chuyện trên trần gian ?

✳ **Tr. Trần-Thị-Cảnh (V.N.)** Em đã nhận được thư của Anh Chị, vì bận nuôi cháu sanh nên chưa kịp viết thư đến Anh Chị, xin Anh Chị thứ lỗi cho. Em đã nhận được số tiền . . . do Saigon gởi express đến. Em đoán là của Anh Chị và của Sói cho em. Thành thật cảm ơn Anh Chị và Sói, nhất là cảm tình của Sói dành cho em, làm em cảm tiền mà nước mắt rưng rưng . . . Em không thể diễn tả nỗi cảm xúc này. Xa xôi quá, chỉ nói được : "Cảm ơn Anh Chị và vợ chồng Sói "

Trường Thìn ra Nha Trang chơi, em có nói gửi địa-chỉ chị Khanh cho Anh Chị như lời Chị dặn.

Anh Thao về VN, tụi em có ghé thăm. Ngày giỗ giáp năm Chị Thao, tụi em cũng ghé lại với anh

Thao. (Thông qua 27 giòng). Báo chí (như Liên Lạc) thì tụi em rất thích, nhưng nhận khó quá vì . . .

Vài hàng kính thăm . . .

Liên Lạc : Cảm ơn những cảm tình Chị đã dành cho chúng tôi và Sói của Chị ngày xưa. Theo địa-chỉ của Chị ghi, Báo Liên Lạc sẽ gửi đến Tr. Thìn để nơi ấy các anh em (Mạnh, Thủy, Đen, Ngũ v.v...) biết tin nhau, Nếu Chị ngại lời thôi, Chị có thể đọc Liên Lạc nơi Anh Thao để biết tin chung, vì Liên Lạc có gửi thẳng đến anh Thao.

Chú Thư (C,S, Y-tế P.Rg) hiện ở Seattle, lúc đầu chán nản, tiếp đó rất hăng say, nay nghe nói đã . . . hơi xiu ! Chị còn nhớ Thư chứ, anh chàng có nước da ngăm đen, hàm răng đều và trắng đó ! Mới qua Mỹ được 3 năm, người rất có tình anh em, nhưng đôi khi hơi . . . bốc đồng !

Kỳ qua Orlando vừa qua, có gặp Tr. Nguyễn-Mậu-Hung (trước là bác-sĩ B.V. Phan Rang). và ở Montréal có anh Đào-Trọng-Cần (trước là dược-sĩ ở Ty Y-tế Phan Rang). Cả 2 vị đều là độc giả Liên Lạc.

Thăm Chị và chúc toàn thể gia-đình mọi điều như ý.

✳ **Xóm Chuối Merkel (TX.)** Em vừa nhận được Liên Lạc số 16 lại kèm theo cái note màu vàng " Bờ Xóm Mít", Xin cảm ơn Anh nhiều. Nhưng hơi có chút "théc méc" xin phép hỏi Anh có được không ?

Số là năm đó dưới ni được các anh trên nờ đặt tên cho là Xóm Chuối vì các Anh nghĩ dưới nờ mần rãng mà biết xấy chuối ngon quá xá hề. Thôi, gọi hấn là Xóm Chuối cho tiện việc sổ sách, nay lại được lệnh kêu là Xóm Mít, vậy thì tên nào đúng hả Anh ?

Tụi em tiếc quá Anh Chị à, hình như cái xứ Kangaroo này không có duyên với tụi em sao ấy, bao nhiêu lần dự trù đi mà lần nào cũng hỏng cả, không vì chuyện nọ thì chuyện kia. Kỳ trước Anh Thủy nói là sẽ đi, làm em cũng nôn nóng theo (vì khi nhà em mà nói có thể đi được thì mới chắc chứ em muốn đi mà nhà em không nghĩ được thì cũng chịu thôi), thế rồi cái anh B.S. đối trực với nhà em lại đỡ chứng kêu là năm nay sẽ về quê Phi-Luật-Tân ăn Tết (Phi họ ăn Tết tây anh ạ, họ không có Tết riêng như mình) thế là em lại phèo rồi. Buồn năm phút Anh Chị ạ. Kỳ này không được đi, em lại phải chờ kỳ tới, 2 năm nữa lâu quá, nhưng biết làm sao đây.

Thắng Tiến 6 sẽ được tổ-chức ở đâu hờ Anh ? Anh cho em biết nhé để lại bắt đầu ôm mộng từ đây, lại mơ sẽ có ngày về trại để được sống lại quãng thời niên-thiếu xa xưa. Các Anh là sướng nhất, muốn đi đâu, làm gì là làm được ngay, còn như bọn em phải lệ thuộc vào nhiều vấn-đề quá. Hy vọng 7 năm nữa sẽ theo được gót anh chị (lúc đó chàng của em sẽ về hưu đấy Anh ạ, đó là em hy vọng thế, vì chàng đủ 65 ấy mà).

Anh Chị đi chơi vui nghe và nếu Anh Chị có gặp Nguyễn-Văn-Phi (Thiếu trưởng của Đạo Tân-Bình cũ) hẳn ở bên nớ chắc phải đến Trại, Anh cho chúng em gửi lời thăm và Anh Chị nhớ đem quà về nghe . . . Anh nói hộ em với Chị Tý là đừng leo trèo quá mà ngã thì mệt lắm đấy !

Thôi . . . (Ký tên: Hải Ly Nhanh Nhẹn : Ngọc-Ly).

Liên Lạc : *Lỗi tại tôi, tại tôi mọi đàng !*

Vì sơ-suất ghi lộn tên xóm, vì tháng trước đây có 1 xóm viên đem tặng MÍT khô (có dặn : cấm không được nói ầm lên báo) nên sự nhầm lẫn của kẻ háo ăn là bậy như rùa !

Kèm theo đây huy hiệu làm sẵn, do anh Cáo Đồ Mặt thực hiện, để xóm Chuối đi dự trại Hợp Bạn Thắng Tiến 5, nay bên nớ không đi nữa, buồn năm phút ! Thắng Tiến 6 sẽ tổ chức ở Canada hay Mỹ. Nhớ ghi tên tham dự, giữ lời hứa nghe. Vắng mặt thì không được mô đó ! Xóm Chuối đã thành lập 3 năm rồi, có thêm xóm viên nào nữa không ? Các nhóc con đã lớn chưa ? Cho biết tin để vui chung.

Hải Ly có nhắn chị Tý đừng leo trèo quá, nhỡ ngã thì mệt lắm đó ! Lâm to, Có Thánh mới cần nỡ Bà Triệu Tý này (họ Triệu vì là giòng giõi Bà Triệu-Ấu). Bà này mà thấy cái gì khó khăn, không ai dám làm là, a-lê hấp bà nhảy đại làm ngay, thích thú như Lân thấy Pháo vậy ! Dù đã thất tuần mà Bà coi mọi việc như nơ-pa cả. Không có trại Hợp Bạn nào mà thiếu Bà này, Rất vui tính, xa-xuôi như Úc-châu Bà cũng đi, đâu có ngán. Hỏi Chị ấy ngày nào trở về, Bà đáp : Khi nào các Anh Chị về thì tôi về, hết vui là về, còn vui thì còn ở chơi. Ai rảnh tôi rứa. Khiếp chưa ? Thăm người viết thư, thăm Lang Tây và các Xóm viên tương lai.

* **Tr. Lý-Nhật-Hương (Cali)** Trước hết xin cảm ơn Trường đã gửi cho "Liên Lạc". Người mà Trường đề cập không phải là tôi. Tờ Liên Lạc đầu tiên Trường gửi đến, gặp lúc tôi đang dọn về chỗ ở mới. Gia đình tôi qua ở với gia-đình đứa con trai đầu

gần 5 năm, giờ phải move đi vì gia-đình càng ngày càng đông. Chỉ có một điều rất buồn là tôi bị bệnh Parkison 2 năm nay. Tay mặt và chân mặt bị run, viết rất khó khăn. Nợ thư các Trường bên nhà rất nhiều. Tôi chỉ gửi thư chung. Có một điều tin Trường mừng là bệnh tôi đã có tiến bộ rất nhiều.

Tiện đây, Trường cho tôi gửi \$ để trả cước phí. Tôi biết Trường ở Huế, nhưng đặc biệt gặp Trường 2 lần ở Quảng-Trị.

Thăm . . . (Đà điều điều độ)

Liên Lạc : *Một sự bất ngờ lý thú ! Vác cần đi câu cá rồ, lại câu được cá bóng. Sướng vô cùng, Nhìn thấy tên Trường trong số anh em tính lập Nhóm thân hữu Cựu Trường (họp ở Cali năm ngoai) trong bụng yên chí là chú Lý-Nhật-Hui, một H.D.S. ở Phan Rang cũ, kỳ họp Trường ở Costa Mesa năm 1983, L.N. Hui có đến họp, tìm đến gặp em, dẫn cả các anh chị em trong gia-đình đến nói chuyện với em, sau đó có thư từ liên lạc nhau một thời gian, có lần thư gửi đi, bị trả về, từ đó : biệt tin. Chú L.N. Hui ơi ! Bi giờ chú ở mô ? cho anh biết tin.*

Bây giờ xin trở lại Trường. Xin cảm ơn Trường đã (vội vàng) lo xăng nhớt cho Liên Lạc, độc giả Liên Lạc nếu là 75% như Trường thì dư sức phát hành gấp đôi số (hiện nay chỉ 4 mùa thôi), vì bài vở các Trường gửi về thì không thiếu (nhất định không nhận quảng cáo, mặc dù có nhiều nơi gợi ý).

Mừng là bệnh của Trường đã thuyên giảm, xin chúc Trường sớm hồi-phục. Trường có nói đã gặp Ngựa tôi 2 lần ở Quảng Trị, nếu thấy không bất tiện, xin Trường vui lòng nhắc lại, vì dân Quảng Trị ở hải-ngoại cũng có một số Trường, mà Tr, Nguyễn-Đức-Phúc là một đó. Mong được tiếp tục liên-lạc với nhau.

* **Tr. Hoàng-Hội (Úc-châu) :** Trước hết xin Anh cho tôi được xưng hô như trên để được thân mật hơn vì lẽ "đi lâu mới biết đường dài, ở lâu mới biết con người có nhân".

Nhận được Liên Lạc số 16, kèm theo mảnh giấy tuy nhỏ xíu nhưng lại chứa chan tình cảm và đôi lời khen làm tôi nghĩ đến hai câu ca-đạo đầy màu sắc dân tộc mà gia-đình Hương-đạo chúng ta đã thấm nhuần : "Đầu tôm nấu với ruột bầu

Vợ chan chồng húp gật đầu khen ngon."

Nhân tiện tôi xin sửa lại cho đúng cái post-code là . . . Vì ghi sai post-code nên mấy số Liên Lạc trước phải đến trễ.

Qua Bản Tin Liên Lạc được biết Anh đã về nghỉ hưu, nhưng lại càng bận rộn thêm về công việc

Hương-Đạo, âu cũng là điều đáng mừng cho phong trào H.Đ.V.N.. Tôi xin mượn lời của André Maurois để tặng Anh câu này : “ Đối với một người đã chơi một canh bạc lớn thì sự rút lui về nghỉ ngơi là một điều gần như chịu không nổi. Người ta đó đã ghiền một thứ là hoạt-động (Hương-đạo) không thể tự tẩy độc được nữa”.

Thân ái

Liên Lạc : Được Anh mở lời, Ngựa tui “bắt cái rụp” liền và theo niên-tuế, kể từ giờ phút này, Ngựa tui là “Em” đấy nhé ! Cả hai phía đều vui và cái vui thành thật của Hương-đạo. Các bài Anh viết đều thâm-thúy cả, xin được lần lượt đăng ở Liên Lạc. Em đã lưu ý Anh Thiên-Nga (Giám-đốc Bưu-điện của Liên Lạc) sửa lại post-code của Anh rồi, hy vọng Liên Lạc sẽ đến tay Anh đúng kỳ hạn. Mùa Hè vừa rồi, anh Tôn-Thất-Ký có qua chơi Montréal, có nói nhiều về Anh, dù sao thì đến Giáng Sinh này sẽ được gặp Anh. Em đã nhận lời với anh Thuất để phụ-trách các buổi sinh hoạt Trường Niên, trong đó chắc chắn em phải nhờ các tay gao cội miền Úc-châu chung sức, như Anh là một và các Anh chị khác nữa. Được như vậy, lo gì mà không xong. Trả lời thư những anh chị khác, em hay xen thơ và ca-dao vào, với Anh thì em không dám “diễn oai linh rừng thẳm !” (vừa nói vậy mà ngựa miêng vẫn còn xen vào mấy chữ của Thế-Lữ, bậy quá !). Anh nói rất đúng, vì chơi bạc ra sao thì em không biết, chứ chơi Hương Đạo rồi là say sưa ghê lắm. May mà em có một người Bạn Đời thông-cảm và chịu đựng những cái “khó chịu” (2 chữ này do B.N.Phán và N.M.Hùng âu-yếm tặng cho) của em, riết thành quen và trở nên . . .”Nghiện” cái khó chịu ấy. Các chị Xuân-Lan, chị Trúc, chị Ba . . . có viết thư khen nàng (nhưng em lờ đi), vì trong đại gia-đình Hương Đạo có biết bao nhiêu Nàng (vợ) Hương-Đạo có tấm lòng rất là Hương-Đạo, những người mà em biết như chị Phan-Như-Ngân, chị Lê-Văn-Ba, chị Đoàn-Mộng-Ngô v.v... và trẻ hơn nữa như chị Nguyễn-Trọng-Phu: lừng xăng suốt cả trại Thăng Tiến 2 ở Toronto; chị Vinh-Đào, chị Mai-Quốc-Tuấn : bận rộn thời gian trước và sau Trại Thăng Tiến 4 ở Pháp, và bây giờ Chị Nguyễn-Văn-Thuất đang lặn lội theo chồng ở Trại Thăng Tiến 5 và còn vô số Nàng ẩn danh khác đã và đang :

Chàng đi cho thiếp đi cùng

Đói no thiếp chịu, lạnh lùng thiếp cam !

(ca dao)

(Lại tái phạm nữa rồi !). Xin phép Anh cho em ngưng ngang đây, càng viết nữa lại càng phạm tội lộng ngôn đối với Anh.

✱ **Tr. Tôn-Thất-Đông (Việt-Nam) :** Tôi đã nhận được tờ Liên Lạc số 16 của Anh gửi cho tôi, xin chân thành cảm ơn Anh đã nghĩ đến tôi nhiều. Nhờ tờ Liên Lạc ấy, tôi được biết tin tức của nhiều bạn.

Tôi rất tán thành chủ trương giữ chặt mối giây giữa anh em Hương-Đạo hải-ngoại cũng như anh em Hương-Đạo trong nước.

Chúng ta nên gác một bên những di-biệt nhỏ, để cùng nhau đoàn kết tiến đến những mục-tiêu lớn của Phong-trào Hương-đạo.

Tôi cũng xin đồng ý với quý Anh, trong tình thế hiện giờ, anh chị em ở Hải-ngoại chỉ nên chuẩn bị tinh thần, sẵn-sàng nhiệt tình giúp đỡ anh chị em trong nước về mọi mặt khi phong-trào Hương-Đạo được sinh hoạt lại chính-thức, nhưng hiện giờ , thì tránh không đả động gì đến, cứ để cho anh em trong nước tự lo liệu lấy thì hơn. Kính chúc . . . và mong sớm có ngày gặp lại nhau ở quê nhà.

Liên Lạc : Nhận được thư Anh, nhìn lại nét chữ của Anh, em thấy nét chữ vẫn còn quắc thước, không khác gì cách đây hơn 40 năm (1951) lúc còn cùng làm chung ở Sở Thanh Niên TV. Đạo ấy có cả Anh Nguyễn-Thúc-Toản, Anh T.T. Dương Văn cùng làm chung. Mỗi tháng có họp Đạo, họp Châu, phần nhiều là tại nhà A. Lê-Cảnh-Đạm (Châu-trưởng Hải-Trung) có thêm A. Trần-Song-Hòe, A. Lê-Văn-Ngoạn, thỉnh thoảng có A. Trần-Điền đến. Các Trưởng ấy cùng trang lứa với Anh, nếu tất cả còn sống thì đã vào tuổi Thương-Thọ cả rồi, chỉ có em là bé bỏng (đạo ấy) được các anh cho ngồi cùng chiếu để . . . sai vật !

Như Anh nói tờ Liên Lạc này chỉ nhằm mục-dịch “giữ chặt mối giây”, cố hết sức để khỏi có sự hiểu lầm, tuy vậy cũng khó tránh khỏi nhiều sơ suất ngoài ý muốn. Các Anh P.K.P., T.V.L. cũng đồng ý kiến với Anh là ở bên ngoài đừng tạo thêm khó khăn cho anh em ở trong nước.

Em cũng có gửi Liên Lạc cho Sam ở Dalat, và chỉ gửi cho những anh em “muốn nhận” mà thôi, vì sợ anh em gặp khó khăn.

Anh Lê-Cảnh-Đạm cũng ở Cali, Anh Lê-Xuân-Đằng mới cho em biết địa-chỉ (sau khi đăng báo tìm nhiều lần)

Bây giờ tuổi hạc Anh đã cao, xin Anh nghỉ ngơi cho khỏe, nếu được, Anh viết lại cuộc đời Hương Đạo của Anh, để Liên Lạc đăng dành cho các đàn em biết thêm về cây Đại-Thụ Miền Trung.

Sau này có dịp, xin Anh cho em biết tin và địa-chỉ A. Đoàn-Lai (Đội-trưởng đội Gà ngày xưa của em đó).

Em Không bao giờ quên những Trưởng ngày xưa, những người đã "khai tâm" cho em biết thế nào là Hưởng Đạo, Anh Đoàn-Lai là người dắt tay em dẫn đến con đường, con đường mà bây giờ em đang tiếp tục bước :

Đò ơi, đò ơi ! đò dọc đò ngang,
 Ơi đò, hãy ghé bến đò, đò ơi !
 (Thơ Cung-Giữ-Nguyên)

Kính chúc Anh tâm-trí được an-lạc, sức khỏe đầy đủ và cũng xin nhắc lại lời Anh : "Mong sớm có ngày gặp lại nhau ở quê nhà ".

Xin ghi thêm : Hôm 27-10-95 lái xe đưa chị Lâm Tô Bông đi ngâm thơ giúp vui Liên Đoàn Hưởng Đạo Montréal, Chị rất vui mừng nghe em nói Anh vẫn khỏe và ở Huế. Chị Bông nói ngày xưa Anh có dạy học chung với anh Bông ở Phan Thiết và cả anh Trần-Văn-Sừng nữa. Chị Bông có nhắc lại những kỷ niệm xa xưa gần 50 năm về trước. Nay Anh Bông đã ra người Thiên-Cổ. Anh thì còn thiết tha với phong-trào Hưởng-đạo. Còn anh Sừng nay ở đâu !

Báo LIÊN-LẠC bị trả lui !

Cầm vàng mà lợi sang sông,
 Vàng trôi không tiếc, tiếc công cầm vàng !
 (Ca-đao)

1. Tr. Nguyễn-Kim-Sơn
 4318 South Taylor Av. ,Milwauree,
 WI.53207,USA.(Return to sender)
2. Tr. Nguyễn-văn-Hưng
 887 Rich Dr. ,# 202, DEARFIELD Beach,
 FL. 33441,USA (Attempted,not known !)
3. Tr. Nguyễn-văn-Thư
 19002 #1 1, 1088th.ave.SE
 RENTON, WA. 98005, USA
4. Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy
 3410 Mount Mc Donald,
 San Jose, CA. 95111, USA
5. Tr. Nguyễn-đình-Tuấn
 C/o 1900 Mc Cathy Blvd. # 410
 Milpitas, CA. 94089, USA

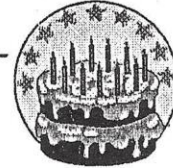
LIÊN-LẠC : Xin các Trưởng muốn tiếp-tục nhận báo L.L. thì xin cho biết địa-chỉ mới để tiện gửi số kế tiếp. Cảm ơn.

MỪNG SANH NHẬT

Những ngày này, mấy chục năm về trước, đã có các Trưởng sau đây ra đời.. Các Trưởng này đã góp sức làm cho Phong-trào Hưởng-đạo thêm tiếng vui ca, tạo cho cuộc đời thêm phần ý-nghĩa. :

- Tr. Lê-Ngọc-Diệp	10-10
- Tr. Mục-sư Lê-Hựu	20-10
- Tr. Chung-Thế-Hùng	31-10
- Tr. Trịnh-vũ-Điệp	02-11
- Tr. Nguyễn-Trác-Hiếu	06-11
- Tr. Lê-huy-Khánh	10-11
- Tr. Ngô-kim-Lân	12-11
- Tr. Nguyễn-đức-Linh	20-11
- Tr. Trần-văn-Thao	07-12
- Tr. Nguyễn-Minh-Phúc	19-12
- Tr. Phạm-văn-Thiết	25-11

LIÊN-LẠC : Xin ghi theo ngày và tháng, không có năm, vì trong chúng ta không có ai « Già » cả. Liên-Lạc xin kính chúc Quý Trưởng nêu trên được nhiều sức khoẻ, yêu đời và ... GIỮ CHẶT MỐI GIẤY .

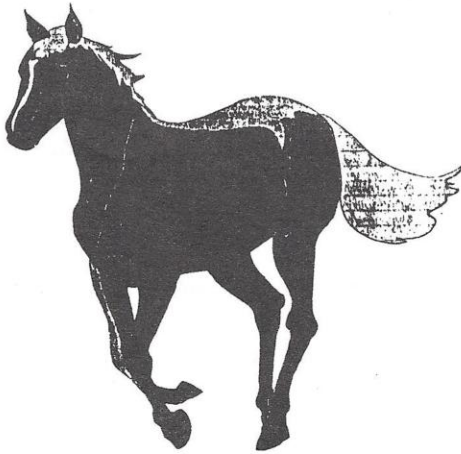

SỐ VÀNG

1. Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu	20 Mỹ-kim
2. Tr. Phạm-quang-Lộc	10 -
3. Tr. Nguyễn-văn-Thơ	50 -
4. Tr. Lý-Nhật-Hương	20 -
5. Tr. Trần-văn-Thông	20 -
6. Tr. Đoàn-Mộng-Ngô (Chị)	50 -
7. Tr. Mai-Xuân-Tý (Chị)	50 Gia-kim
8. Tr. Lâm-Tô-Bông (Chị)	30 -
9. Tr. Lê-Thọ	100 -
10.Tr. Nguyễn-Trung-Thoại	100 -
11.Tr. Trần-Minh-Thường	50 -
12.Tr. Phạm-Văn-Thiết	50 -
13.Tr. Dương-Ngọc-Hương	50 -
14.Xóm Trưởng-niên Ottawa	100 -
15.Tr. Đào-Trọng-Cần	20 -
16.Tr. Phan-Hữu-Khả	20 -
17.Tr. Phạm-Quý-Minh	20 -
18.Tr. Phạm-Hữu-Vinh	20 -
19.Tr. Nguyễn-Văn-Sơn	10 -
20.Tr. Trương-Quý-Trụ *	26 -
21.Tr. Trần-Kinh-Thành *	52 -
22 Tr. Nguyễn-văn-Tuấn	30 -

* Số 20 & 21 được đổi ra từ 300FF.
 + Thủ-quỹ khoá sổ thu ngày 20-11-95+
 LIÊN-LẠC xin cảm ơn các Trưởng đã gửi quà cho trò chơi chung của chúng ta để cuộc chơi còn tiếp-diễn.

Mã Thư

Ngựa C.K. Phụ Trách

Liên Lạc : Mục Mã Thư dành cho Ngựa C.K. trả lời thư hoặc lời nhắn tin của các Trường, không muốn đăng hoặc trích nội dung lên mặt báo tin như ở phần "Thư Bạn" mà một số Trường cho là mục "Đọc Thư Quốc Tế". Cũng nhờ mục này mà nhiều Trường biết thêm tin tức lẫn nhau, đúng với thiên chức của Liên Lạc.

Một điều cần xin thưa là phần trả lời ở hai mục Mã Thư và Thư Bạn, Ngựa tôi rất vụng về, kiến thức hẹp, kinh nghiệm còn non dại, xin quý Trường và bạn-đoàn độc giả miễn thứ cho và rất cảm ơn nếu nhận được lời bày vẽ

Ngựa C.K.

❖ Cu Nguyễn-Nhật-Tân (Weston Toronto)

Cám ơn Cụ đã thương đám hậu-sinh. Do đó, phần chúng tôi cũng xin lãnh nhận 1 hình đầu ngựa, vì tên rừng của chúng tôi là Ngựa (chị khó) mà Cụ sẽ thấy tên xuất hiện ở trong bản tin Liên Lạc này. Nhân đây, nhóm Tinh-Thần Baden Powell xin kính gửi Cụ Liên Lạc số Tết (và Giáng Sinh và cả Hạp Bạn) để Cụ xem cho vui. Cụ đã đáp lời xin của toán Bạch-Mã, như vậy là Cụ đã rất có tinh thần B.P. rồi đó, và sau này, nếu tiện, kính mời Cụ góp sức với anh em chúng tôi "... để làm

cho thế-gian này tốt hơn lúc chúng ta chưa sinh ra
" (Lời B.P.)

❖ Tr. Trần -Văn-Thông (San Jose) :

Xin thành thật cảm ơn Trường đã lưu ý đến Liên Lạc. Ước mong Xóm Trường Niên San Jose được đông đúc và sinh hoạt đều. Nhờ Trường nhắc chú Lữ-Hùng gỡ mớ la làng lên, kéo để lâu xôi thịt hồng cả. Đã gần năm nay vắng tin Xóm, nhờ Trường lên tiếng cho.

❖ Tr. Nguyễn-Văn-Thuất (Úc Châu) :

Đã nhận thư đề ngày 11 Oct. 95 của Trường. Vì nhiều chuyện phải nói nên có thư riêng. Thân.

Lại nhận tiếp thư đề ngày 11-10-95, sẽ lại trả lời thư riêng. Rất phục sự tháo vát và tài tổ chức của ...Ngôi sao đang lên (và sẽ còn lên nữa)

❖ Nhà thơ Tuấn-Việt (Seattle) :

Chờ mãi không thấy thư và thơ, tưởng đàn Anh bỏ rơi Ngựa rồi, may quá, hôm nay (24-10) mới nhận được "Dự Cuộc Chơi", vì bữa ni cần phải hoàn tất các mục để đi nhờ đánh máy cho kịp phát hành đầu tháng 12-1995. Định bụng ghi vào mục Nhắn Tin, nhưng nay thì mô đã vào nấy rồi ! Kính . .

❖ Chị Lê-Thị-Trúc (Úc Châu) :

Nhận được thư Chị (đề ngày 12-8-95) Có dặn đừng có hời hợt Bách nữa, vì Chị đã cho biết bụng dạ ông Anh trẻ trung này. Ngựa này xin cảm ơn Chị đã mách nước, như rứa là cứ ... đi tới không rãng mô (như chị dặn). Trong thư lại gửi kèm mấy tấm hình, đúng là hình đi dự Đại Hội : Đẹp chi lạ ! Rứa rồi ngày 13-9-95 nhận thêm bưu-thiếp chị gửi, trong đó chị cho biết đã thay địa chỉ mới : 1071 Little Cavendish Rd., Mt. Gravatt, Q. 4122, Australia. Ngoài ra H.Đ. Ba rọi Lữ-Hùng ở San Jose muốn tìm Tr. Nguyễn-Đình-Tiến ở Úc thì xin liên lạc Bà Ngọc-Trần (Phone: (W) 07-3844 3005.

Nhân dịp này, xin Chị cho nhắn với qua Chị Sói Mông Tai biết rằng : Chị Sói Yêu Rừng rất xông pha lo Trại Hạp Bạn Thăng Tiến chăm viết thư, rứa mà S.M.T. dám nói : Bà Trúc (nào đó) ít viết thư lắm, 3, 4 tháng mới trả lời ! Trật lất cả chị S.M.T. ơi ! Trong thư chị Trúc gửi, đã cho biết lời phê của Tr. Bách, không biết ngày qua Úc-châu sắp tới phải đem lễ-vật gì qua đây để ra mắt Cụ Tiên-chí. Chị mách nước cho với, Chị Trúc ơi ! Nhóm Hương-Đạo Trường Niên Canada kỳ này qua dự trại 8 mạng : (4 nữ, 4 nam) đề-huê và rất

bình-dẳng. Ngày khởi hành ở Canada là ngày 24-12-95 : dự lễ Giáng-Sinh ở trên Trời, gần Thượng-đế hơn cả, rất dễ dàng kính cẩn bắt-tay-trái . . . Chúa mới ra đời.

❖ **Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu (Texas) :**

Chữ nghĩa cất vô mô mà hà tiện rứa ? Còn câu : Không biết nói gì hơn ngoài tâm tình anh em Hướng-Đạo. Đâu có được ! Tâm-tình phải nói ra cho thiên hạ biết chứ ? Hay nhiều hay hay ít đâu quan-trọng. Cái quan trọng là cùng tham-dự cuộc chơi. Rất cảm ơn quà Trưởng gửi cho Liên Lạc.

❖ **Chi Dương-Thị-Kim-Sôn (Toronto) :**

Đã làm các việc chị dặn. Đã có thư riêng gửi Chị và cả địa-chỉ của xóm Trưởng Niên Calgary. Cố gắng sắp xếp cho Phái-đoàn Canada Nam nữ Bình Quyền, sướng chưa ? Phái-đoàn Canada sẽ có đem quà tặng Ban Tổ-chức. Riêng Hướng-Đạo Trưởng Niên có quà tặng các đơn vị. Nè, dặn riêng Chị Sơn, đừng bao giờ gọi là Hướng Đạo Lão-niên, gọi là Trưởng Niên mới đúng, vì đã là Hướng Đạo không ai già cả, không tin hỏi Tr. Bách, bên Úc-châu thì biết. Đã dặn trước rồi đó, qua bên nớ, khi vào Trại lờ mờ miệng gọi là các "Trưởng Lão" thì bẻ mạc cuộc đời đấy ! Tr. Bách sẽ tịch-thu vé máy bay hết đường về Canada cho mà xem ! Liệu hồn.

❖ **Tr. Lê-Nguyên-Bách (Úc-Châu) :**

Cám ơn thư và những bài Anh viết cho Liên Lạc. Xin lần lượt đăng hết, vì bài mô cũng hấp-dẫn cả. Thưa "nhỏ nhỏ" với Anh : Nếu đọc đoạn trên (nói về Chị D.T.K.Son) thì chỉ xin đọc lướt qua thôi nhé. Xin phép Anh ghi lại mấy lời dặn trước khi qua Úc, để các Anh chị em khỏi bỡ ngỡ khi đến đất lạ : Quốc ca Úc (Advance Australia Fair) chỉ có 10% dân Úc biết hát. Nhưng 100% đều biết bài Waltzing Mathilda. Dân Úc mê bài này quá đòi lấy làm Quốc-Ca. Cuối cùng Chính phủ Úc phải cho giải thích bài Mathilda ca ngợi thành ăn trộm, ăn cắp, bị cảnh sát đuổi, túng thế phải nhảy xuống cái đầm để tự-vấn. Tuy đã biết ý nghĩa Mathilda không thể làm quốc-ca được, dân Úc vẫn thích hát bài đó hơn là bản quốc ca !

-Dân Úc xưa kia đi đào mỏ vàng để sống, nên gọi là digger. Về sau hết đào mỏ rồi, gọi digger là . . . anh lính Úc (Soldier)

-Dinkum : đích thực. Dinkum Australian = đích thực là dân Úc.

Từ Australian đổi dần Aussie, ngày nay biến thành OZ !

-Blue blood = nhà quý phái.

-Blue = đánh nhau, cãi nhau.

-True blue = người tốt, trung thành

-That did it = Chịu không nổi nữa.

-Giọng Úc nói thật khó nghe.Tuy cũng tiếng Ăng-le nhưng là dân nhà quê vùng Queen's nói. Hãy thử bịt mũi cho tiếng nghẹn đi rồi nói "ghét ai, máy" chính là good day ! mate !

Tất cả âm của "AO" đều đổi thành "EO" : Như How are you = "Heo a riu"

-Dân Tân Tây lan cũng như Úc, như đếm 4, 5, 6 thì 4, 5, . . . SEX.

-Tân Tây Lan gọi nhà tù giam người là Digger. Quái đản thật ! Cả hai đều nói DAY (ngày) là ĐAI (chết).

Thôi nhé ! Cạn chữ rồi !

❖ **Tr. Trần-Văn-Đường (Cali) :**

Nhận bưu-thiếp của Anh gửi từ V.N. (đề ngày 1-9-95). Tuy không ký tên nhưng nhìn nét chữ và câu " Thăm Bà Chị trước rồi mới tới Ông ". Rõ ràng là luận-điệu của . . . Cự Đường (Có đủ dấu đấy nhé !). Phục Đàn Anh hiểu người hiểu việc thật ! Vì : Một người đàn bà ngu nhất, có thể điều khiển một người đàn ông khôn ngoan. Nhưng cần phải có một người đàn bà thật khôn ngoan mới điều khiển được một người đàn ông ngu ngốc (như Ngựa này) ! Làm Liên Bà sướng thật, qua mặt đàn ông cái vèo ! Cũng tại Anh Đường cả.

Anh Đường ơi ! Đàn ông mất giá lắm cũng bởi vì Anh đã góp phần vào trong đó, nói chi mô xa, nội chuyện tui tui thì rõ, Anh bênh vực Bê trên của Ngựa quá, đúng khen đã đành, trật cũng bênh ! Hèn chi mà "Họ" xem nhẹ thể đấng nam nhi quá :

Ba đồng một mớ liền ông,

Chị bỏ vào lồng chị xách đi chơi !

Anh có qua Úc Châu kỳ Trại Họp Bạn Thăng Tiến 5 không ? Nhập bọn với Xóm Canada cho vui. Thông tin Anh.

❖ **Cô Bé Bình Minh (Pháp) :**

Nhận được "chèque Retraite" do Cô Bé Bình Minh gửi. Rất cảm ơn nhiều lòng sốt sáng của đảng ấy. Nghe đầu kỳ này là Cô Tú rồi phải không ? Sao không ăn khao ? Những giòng chữ Bình Minh ghi trong Carte rất hay ho, không "quê một cục" đâu mà ngại. Đã chuyển Carte Bình Minh gửi cho Trần

Minh Thường “Tiền Bối”. Tất cả các . . . tiên-bối và Mã hậu-bối đều khen lời của Bình Minh viết rất hồn nhiên. Được khen rồi đấy nhé ! Ráng viết một bài về Kỷ-niệm Hương-Đạo của Cô Tú đi cho thiên hạ đọc với. Chúc thành công và đỗ đạt cao. Sướng chưa ?

Bình-Minh tiểu-tử thương yêu,

Ta đây là Cáo Đổ Mặt, thợ sắp chữ cho báo Liên Lạc, nay được Mã đại-nhân cho phép viết 20 giòng gửi sang Phú-Lãng-Xa cho cô Bé mà ta quý mến từ hồi Đại-Hội quần hùng trên núi Le Breuil. Gần 3 năm xa cách, ta không ngờ Cô Bé Tí Tẹo hồi ấy nay đã là Cô Tú. Mừng thay !

Ta cũng có một đứa cháu nội gái vừa hoàn tất chương trình Trung Học năm nay (bên này không phải thi Tú Tài) Nhưng thua xa Bình Minh, vì nó không viết được tiếng Việt. Mã đại-nhân nói phải đấy, Bình Minh nên viết cho Liên Lạc đi, làm gương cho tuổi trẻ Việt nam sống ở xứ ngoài mà không quên tiếng mẹ đẻ.

Ta đang sửa soạn hành trang để đi dự Trại Thăng Tiến 5, nhưng đi lần này không biết có được gặp một Bình Minh như Trại lần trước không ?

Khi về, ta sẽ gửi thư riêng và quà cho Bình Minh, vì hạn 20 giòng đến đây là hết.

Thương nhớ

❖ **Tr. Nguyễn-Mâu-Hưng (Florida) :**

Đã nhận bài ghi lại cuộc gặp gỡ hè vừa qua. Tuy hơi chậm, nhưng có. Rứa là quý lắm rồi. Trường còn dặn đừng mách Cụ B.P.. Không mách Cụ cũng biết, vì tám hình lớn (B.P.) Trường tặng tôi hôm ấy luôn ở cạnh mình, Cụ biết là “cái chắc”. Câu chót có ghi : Kính thăm Trường, Trường Bà và Từ “Trường Bà” nghe lạ tai ghê ! Quen dùng lắm há ! Hèn chi !

❖ **Tr. Dương-Văn-Hóa (Toronto) :**

Cám ơn Anh đã giúp Làng Bách-Hợp đã cùng với Anh Phụ tuyển mộ dân làng. Anh nói : vẫn chưa có ai cả ! Trật rồi ông Anh ơi ! Ít nhất là đã có 2 dân làng gương mẫu. Chắc Anh còn nhớ bài hát : . . . “Một người cũng phải vui !” chứ !! Anh xem xóm Mít ở Texas có từ 3 năm nay, vẫn chỉ 2 xóm viên, đang chờ bầy con lớn để nhập dân làng cho rậm đám. Dù sao, có Anh, Anh Phụ và các anh chị em khác, Xóm Toronto sẽ có cơ phát ở Kỳ Hợp Bạn Thăng Tiến . . . 6 sắp tới ở Bắc Mỹ.

❖ **Tr. Phan-Thanh-Hy (Pháp) :**

Anh em đã đọc bài “Luật Hương-đạo và Lời Hứa” do Trường gửi riêng cho Liên Lạc. Xin chân thành cảm ơn lòng ưu-ái của Cụ Hội-Trưởng. Giọng văn đúng của nhà làm luật, chắc nịch ! Người đọc không có ý bảo Trường “quá lẩn thẩn” như Trường suy đoán, trái lại là đáng khác. Bài “Lời Hứa và Lời Thề” Trường đã viết rất khúc triết, phân tích tỉ-mỉ sự khác biệt, người đọc rất đồng ý với những nhận xét của tác-giả (tiếc là đã có báo khác đăng rồi nên Liên Lạc đành cắt vào hồ- sơ lưu-trữ !)

❖ **Tr. Võ-Văn-Hơn (Montréal) :**

Đọc thư Trường gửi, đàn em này hơi thẹn, vì thật ra chưa xứng đáng với những lời khen ấy. Trường viết “Được đọc trước bài phỏng vấn của đệ (trước khi đi in báo), tôi xác định được tên rừng của đệ và hình dung trước mặt một văn-tài trong Reader’s Digest Selection đã tóm lược cuộc đời Hương-Đạo của huynh, như một hồi-ký Hương-Đạo một ngày, Hương-Đạo trọn đời của huynh “.

Còn Trường có dặn khi nào rảnh, tới nhà huynh để nghe phác họa vài màn kịch là thực hiện ngay, không phải tập dượt gì, vì kịch Hương-Đạo diễn cũng đơn giản và ý-nghĩa, không đòi hỏi thời-gian. Huynh có hỏi : Tết này báo Liên Lạc có đặc-san không ? Xin thưa Có, Liên Lạc số Giáng-Sinh, Trại Hợp Bạn và Tết Bính Tý sẽ phát hành đầu tháng 12/1995, trước khi anh chị em rời Canada để đi Sydney.

Trường cũng đã có nói Hạnh-Phúc là ở nơi mình. Nhưng Trường ơi ! Người ta thường lý sự với nhau về hạnh-phúc, nhưng ít ai hiểu được rằng Hạnh-Phúc lớn nhất là “hiếu nhau”.

❖ **Tr. Lê-Xuân-Đăng (Cali) :**

Cám ơn Trường đã cho biết địa-chỉ của Tr. Lê-Cánh-Đạm (Cựu Châu-Trưởng Châu Hải-Trung). Liên Lạc sẽ gửi tới Tr. Đạm ở địa-chỉ San Jose. Trường đã cho Ngựa này là “Ngựa Trăm”, đúng quá, vì chỉ liên-lạc với nhau mà thôi. Liên Lạc số 17 này và sau này sẽ gửi đến Trường ở địa-chỉ Milpitas, vì nhà cũ bị mất trộm, nên chề không ở nữa. Mất đồ đạc và máy móc, tiếc thật, nhưng bọn trộm chưa đụng đến thân thể của Anh là quý rồi !

Chúc Anh Chị sức khỏe và gặp nhiều may mắn hơn.

❖ **Chị Lâm-Tô-Bông (Montréal) :**

Bài thơ Chị làm để đọc trong dịp Kỷ niệm Liên-Đoàn Hướng-Đạo được 15 năm, rất hay. Đọc mấy giòng Chị viết cho Ngựa, em thấy Chị quá lo xa và quá khiêm nhường. Chị viết : Tôi được chỉ thị của Anh, “đạ đạ” mà trong bụng run ! Lại phải lúc công việc lu-bu, nếu tôi hện e sợ quên nên tôi lo nạp bài càng sớm càng tốt . . . Để chi ? Để Anh có thì giờ sửa chữa giùm tôi. Tôi đã đọc Liên Lạc số 16 : hay và vui lắm. Tôi rất mừng thấy rõ tình chân thật của Anh Chị Em Hướng-Đạo mình. Đa tạ Anh và Anh Cáo Đồ Mặt cứ nhắc “Cơm vắt sườn nướng” món ăn nhà quê của tôi mãi. (Ký tên Vịt Nước).

Chị Bông ơi ! ai mà không biết Chị bận rộn ! Nào là sinh-hoạt trong nhóm “Văn-Lâm Thi Xã”, nào là dạy nấu ăn V.N. cho người bản xứ, mỗi tuần mấy ngày giúp địa-phương hướng-dẫn những trẻ em khuyết tật đi chơi cho giải-trí v.v... Em còn nhớ Không bao giờ Anh (lúc còn sinh tiền) và Chị từ-chối một “tiếng hú” nào của thằng em này cả.

Có lần đứa em này có nói với Vy : Trái tim chị Bông đẹp như trái lựu, có nhiều ngăn. Một ngăn yêu thơ văn, một ngăn cho đạo Phật, một ngăn cho quá khứ, một ngăn dành cho những người kém may mắn, một ngăn dành cho gia-đình và một ngăn trong góc dành cho Hướng-Đạo ! Thật là một người đàn bà tuyệt vời, Vy ráng mà bắt chước Chị Bông. Đúng lắm Chị ơi. Nói thiệt mà ! (Câu chót này bắt chước style của Tr. Nguyễn-Đức-Diên).

❖ Tr. Mai-Quốc-Tuấn (Pháp)

Đã nhận đủ những tài-liệu Trưởng gửi (World Scouting News, kế hoạch phát triển và tăng cường hoạt động của Hội-Đông Trung Ương và thư đề ngày 21-9-95. Những điểm Trưởng đã nêu ra, đầy đủ lắm, có vài chi tiết có thể bàn với nhau khi đến Sydney (trước khi họp). Chị Tuấn có tháp-tùng Anh không ? Nghe nói Anh Thạch và Anh Đào sẽ đến Sydney sáng 19-12. Nhóm Canada sẽ đến Sydney ngày 26/12. Thấy Anh Chị Em Úc-châu lo lắng cho Trại Họp Bạn thấy mà thương, vì rứa mà Xóm Montréal-Ottawa, mặc dù đều 70, 80 tuổi cũng vác cơm gạo sang chung vui. Kỳ Đại-Hội-Đông này, chắc sẽ tái-nhiệm Ban Thường-Vụ thêm một nhiệm kỳ nữa, biết là sẽ rất (hay là quá) vất vả cho Tr. Vinh-Đào và cả cho Trưởng nữa ; đành rằng người gánh vác việc chung là người có khả năng, có thì giờ (mà lúc này, ai cũng bận cả), có nhiều Tuệ và rất nhiều Tâm. Đặc biệt hơn hết là phải có một

người Bạn Đồi thật hiểu mình và san sẻ với mình mọi chuyện. Phải rứa không Anh Tuấn ?

❖ Chị Hồ-Thị-X.V. (Pháp)

Chị dặn Liên Lạc đừng nêu tên và đừng trích thư của Chị lên mặt báo, rứa thì đọc giả làm rãng mà biết Chị théc-méc cái gì mà đáp lời Chị được. Chị cũng còn cho biết thêm là đã có cháu nội, cháu ngoại, đã như vậy còn hỏi (hay thăm dò) ý của Ngựa này làm chi nữa, để rút kinh nghiệm khuyên dạy con cháu (gái) hay hỏi khéo T. Vy (qua Ngựa) ?. Đây là ý kiến riêng của Ngựa, còn T.Vy chắc chắn không nêu ý kiến (dù có đọc thư Chị), vì sợ “lộ tẩy” cho Ngựa biết thì còn chi là vốn liếng nữa !

Này, Xin Chị nghe đây : Muốn cho người đàn ông chú ý đến mình nhiều là người phụ-nữ phải biết làm cho người đàn ông “ Khó hiểu “, là lâu lâu nên tỏ ra mình có vẻ “ chướng “, phải biết giận hờn, tỏ thái độ “nghiêm”, “ buồn” và đượm một chút “xa vắng” . . . Cái chướng trong phạm vi vô tội lỗi dễ thương của phái nữ, nó chỉ gọi lên cái nũng nịu, cái dễ thương, sự thay đổi vô tội vạ. Có người đã nói : Muốn cho gia-đình linh-động hẳn lên, thỉnh thoảng người đàn bà nên có sự đổi thay vô tội vạ, cái “chướng dễ thương” mà người bạn đời không có thì giờ để chán mình. Cái ấy dễ quá mà, phải không Chị ?

Xin cảm ơn những lời hỏi thăm và khen ngợi của Chị đối với Anh Em trong Ban phụ trách bản tin Liên Lạc. Chị có thắc mắc là tại sao trong nhóm thực hiện Liên Lạc không có nữ-giới ? Chị cho là “kỳ thị”. Vậy thì xin mời Chị tham gia vào đi. Trông tin Chị đó. Bên Mỹ có Cụ Mai-Liêu, một cây đại-thụ Hướng-Đạo cũng thường hay “ Chỉnh” Ngựa về tội không nói đến Chị Em mà chỉ nói là Anh Em thôi. Nhìn xem Quốc-Huy của nước Pháp là : Liberté, Egalité và Fraternité. (Fraternité là kỳ thị rõ ràng), mà nào có ai kiện cáo chi mô ! Bà Jeanne d’Arc có sống dậy cũng hoan hô Vive la France mà thôi.

Còn Chị có nói liền bà các Chị là “Chung thủy” hơn đàn ông của đám tui. Chị có nhắc đến các nhạc-sĩ, như Lê Thương đặt 3 bài hát Hòn Vọng Phu, nhạc-sĩ Thẩm-Oánh đặt ra bài hát Thiếu Phụ Nam Xương, còn có ai ca ngợi đấng Trượng-phu nào “Thờ vợ nuôi con” hay “Hòn Vọng Thê” đâu ? Chị lắm rồi Chị ơi ! Phạm-Duy một nhạc-sĩ nổi tiếng đặt bài “ Mùa Thu Chết “ rất tuyệt vời và nhớ thương da diết, Chị hãy nghe :

... Ôi ! ngát hương thời-gian mùi thạch-thảo,
Em nhớ cho : người ta vẫn chờ em !
Vẫn chờ em, vẫn đợi em !

Trong đoạn chót của bức thư, Chị có . . .
“khen sơ sơ “ Ngựa tôi chắc là “vui tánh” lắm. Xin
cám ơnChị. Nhưng chỉ vui với những người biết vui
mà thôi. Trong suốt 45 năm nghề-nghiệp, rất
nhiều năm vui không được Chị ơi ! Khi nhìn sự
lầm than khổ sở của đồng bào, nhiều năm làm
“công bộc chi dân” phải nghiêm chỉnh. Nhưng khi
về nhà với gia-đình, sinh-hoạt với anh em Hương-
Đạo lại vui ngay. Có những phút giây thoải mái
như rửa mới thăng bằng con người Chị ơi, do đó
khi Anh Em giao cho Ngựa mục Thư Tín nên Ngựa
hay pha chế nhiều câu đùa cho mọi người đều vui.
Chị biết không, người ta chịu Hồ-Xuân-Hương ở
chỗ bà luôn thất bại ở trong cuộc đời mà vẫn thăng
bằng, mà vẫn không có cảm giác thua cuộc. Bà có
cái Dũng hơn nhiều người. Trong cõi nhân-gian tất
cả mọi sự nghiêm chỉnh cũng là khôì hài, nên có
cơ hội, tội chi mà không vui cười cho sướng ! Không
tin, Chị hỏi Ô. Trà-Lũ thì biết. Thôi, rửa đủ rồi,
qua mặt Chị, các bà Chị độc-giả và múa rìu vù vù
qua mặt cả bề trên của tui ! Lạy Chúa ! Mô Phật
!!!

❖ Chị Phan-Thi-Huê (Connecticut).

Đọc Liên Lạc ngẫu nhiên như Chị thì còn niềm
an ủi nào hơn cho anh em trong nhóm thực-hiện.
Thành thật cám ơn Chị. Chị lại còn cám ơn người
giới thiệu báo Liên Lạc cho Chị (Anh Trần-trung-
Hợp) không quên các bạn cũ ở toán Thanh-Quan và
đoàn Phong-Châu ở Saigon ngày trước, lại quà cáp
hậu-hĩ cho Liên Lạc, đúng là “Hạc Đứng Mục”.
Nhân dịp này, Liên Lạc xin thay lời Chị Huê nhắn
lại các bạn cũ ở Thanh-Quan và Phong Châu hãy
nối lại mối giây để ôn lại những kỷ niệm sinh-
hoạt ngày trước ở quê nhà. Thân chúc Chị mọi sự
an vui và như ý.

❖ Tr. Nguyễn Trác Hiếu (Florida).

Từ 3 năm nay, lần đầu tiên, được thư (rất ngắn : 7
giờng) của Trưởng, và tấm hình Trưởng chụp
chung hôm gặp nhau hè vừa qua ở Orlando, mấy
anh em trong nhóm Liên Lạc, rất ngạc nhiên, vì từ
gần 3 năm nay mới thấy nét chữ của Trưởng,
Trưởng muốn biết các vị trong H.Đ.T.Ú./H.Đ.V.N.
xin đợi đến kỳ Họp Bạn Thăng Tiến 5 sẽ biết, vì
sẽ có sự thay đổi, và xin đọc kỹ Liên Lạc (vì qua
điện đàm vừa rồi, Trưởng không biết V.Đ. là ai, tức

là Trưởng không có đọc báo Liên Lạc). Nhưng dù
sao, cũng xin cám ơn tấm hình Trưởng gửi tặng.

❖ Tr. Nguyễn Đức Diên (Seattle).

Trong hai bài thơ Trưởng gửi, có bài “Tin thăm
trại từ tỉnh Thừa Thiên” không đăng được vì 2 lẽ :
Thứ nhất là có đụng chạm đến tôn-giáo, điều mà
Liên Lạc “ tối kỵ “, thứ hai là đã có một báo H.Đ.
đăng bài tương tự 90% (không chạm đến ai) từ
trước khi Trưởng rời V.N. qua Mỹ.

Trưởng đừng đợi Liên Lạc làm chi, đúng
kỳ hạn thì báo đến tay. Khi nào hết xăng chạy thì
sẽ có đăng “ Cáo Phó “ Sayonara bạn đọc hàng
hoàng, rất thủy-chung chứ không tháo chạy bất
thình lình mô !

Này, nhiều người khen bài thơ “Nhớ quá đi
thôi” của Trưởng lắm đó. Sướng chưa ?

Sinh hoạt Hương Đạo Trưởng Niên và việc
Huấn Luyện đạo này ở vùng Trưởng khá náo nhiệt,
chuyện đó không có gì lạ, vì là đất địa-linh anh
kiệt mà. Đọc đến đoạn “ Chúng em vẫn hăng say,
năng nổ “ ai cũng cười. Có Trưởng ít theo dõi các
danh-từ thời-thượng nên không hiểu rõ “năng nổ”
là gì. Bèn có màn giải-thích. Cũng vui !

Yên-chí là báo Liên Lạc vẫn còn sống và
vẫn gửi đều đặn đến Trưởng.

❖ Chị Đoàn-Mộng-Ngô (Oak Ridge).

Nhận thư Chị ngày 2/10, Ngựa tui đọc rất kỹ, đã
cẩn thận chuyển cho bề trên (tui) xem. Nàng phán
: Anh phải trả lời liền đi, Chị X.L. trách đó, khi
mô viết xong, cho em kè vài hàng để “ vớt vát “
cho Anh. Ngựa tui liền làm một màn “ Năm gửi
Mười thưa “ để trả lời thư Chị và sẽ đăng vào Liên
Lạc . . . Nàng Vy của tui xem bài xong, nói rằng
giọng trả lời của Anh có vẻ điều-hâu, hiểu-chiến
quá. Gửi qua Chị X.L. xem thì dặng, còn đăng vào
Liên Lạc thì Khuyên Anh Không Nên (trừ khi có
sự đồng ý của chị Xuân Lan).

Tiếp đến, nhận được thư đề ngày 26/19 của
Chị, Nàng Vy của Ngựa “phổng mũi “ vì được bay
bồng như hồn bướm mơ tiên. Nàng nghe Chị cũng
Úc-du, vui lắm vì có thêm đồng-minh. Bây giờ (xê
nàng ra) xin nói chuyện về Liên Lạc. Trước hết,
xin cám ơn Chị đã “lì xì” Tết cho Liên Lạc. Xin
hoan hô Chị tham-dự Trại cùng với các Trưởng
Niên, và nhóm Canada sẽ đi ngày 24/12, cũng ở lại
3 tuần (ngày về 14-1-96). Chị nói trong thư: về
“Năm Hồi Mười Thưa” cũng kiểu trả lời như chuyện
anh Minh vậy đó ! Như rửa là kiểu chi hả Chị ?

Thôi, để đó, qua Úc-châu xin Chị giải cho ra lẽ (à, chắc là bà Chị cho là trả lời “ Kiểu cà-chớn” chứ gì ?). Tính sau (lấy tính hăm he của Chị đó) ! Chị có ghi thêm địa-chỉ mới của Chị Trúc, trước đây 2 tháng, Chị Trúc cũng có biên thư cho biết và phổ biến trong Liên Lạc số này (Bà Chị này chắc hẳn lắm, không hề dọa kiện ai).

Nhấn riêng Chị S.M.T. : 1) Mặc dù “không dặn dò” cấm trích đăng trong Liên Lạc, nhưng Ngựa tui (vì sợ bóng vía) nên cũng không dám liều mà ghi lại cho thiên-hạ xem. Sướng chưa ?

2) Ngoài bì thư : Mrs Đoàn Mộng Ngô

Chữ ký tên : Xuân Lan

Vòng đơn : Sói Mông Tai.

Không biết phải ghi rằng cho đúng, nên xin dùng cả 3 cho khỏi mất lòng, chỉ trừ “tên mới” không dám dùng : “Sói hay hù”

Sau hết, chúc Chị sức khỏe tốt, qua miền nhiệt đới Úc châu mà tấm biển thì sẽ hết thấp khớp ngay. Nói thiệt đó ! (Địa-chỉ mới của Chị Đoàn Mộng Ngô, chị Xuân Lan, chị Sói Mông Tai như sau : 88 Tempura Drive, OAK RIDGE, TN. 37830, U.S.A.)

❖ Tr. Hoàng Ngọc Châu (Orlando).

Việc Hướng Đạo Trường Niên, giải quyết như Tr. Lạc-Đà Kiên Nhẫn (Mỹ Florida) là phải và đẹp, nhất là trong việc lo lắng mời các anh chị em Hướng Đạo Trường Niên đến san sẻ chuyện buồn của Trường Ái. Đồng ý với Trường là Hướng Đạo là một trò chơi lớn. Thích chơi thì vào, không hợp thì xê ra (Ai lại như thế bao giờ, vì thường rất biết câu nói của B.P. : Hướng-đạo một ngày, Hướng-đạo suốt đời. Nhấn giùm Tr. Phụng là Ngựa gửi lời thăm và kỳ vọng nhiều vào chú này lắm. Gửi lời thăm Bà Trùm.

❖ Tr. Lê-Thị-Kim-Biên (Úc-châu).

Độc-giả Liên Lạc mà được như Chị cả thì anh em phụ trách mừng biết mấy, vì báo khỏi bị phát hoàn, khỏi tốn tiền tem gửi báo 2 lần. Đã điều-chỉnh lại địa-chỉ như thư Chị dặn. Dầu sao, cũng phải phục lương-tâm mấy ông Bưu-điện Úc-châu. Thành thật cảm ơn Chị đã lưu tâm đến Liên Lạc nhiều.

❖ Chị Lâm-Tô-Bông (Montréal)

Hôm Lễ Liên Đoàn Montréal thấy Chị mặc đồng phục của Nữ Bầy Trường lên ngắm thơ, ai cũng thấy Chị trẻ đẹp hơn là mặc thường-phục. Tiếng

đọc thơ “rang rảng” của Chị, nếu anh Bông còn sống chắc Anh sẽ cười mà nhớ lại kỷ niệm N.N.N. Chị mang nơi tay. Đêm ấy vui quá ! Mọi người đều đem sở trường của mình ra “Cây nhà lá vườn” đúng là Hướng Đạo. Chị được người ái mộ tặng :

Nếu ăn, vốn đã làm thầy, mà thơ bảy bước một bài như chơi. (Nay xin thêm) : Tâm hồn Hướng-đạo cả đời, chuyện trò cõi mở mọi người đều vui.

❖ Tr. Võ-Văn-Hơn (Hố Rung Răng)Montréal.

Đã nhận được 3 bài thơ của Trường : Vang Bóng Một Thời, Lửa Tình Thương và Xuân Mơ. Cả 3 bài làm rất công phu, tô màu đẹp, gói ghém tấm lòng của người hoài cổ. Tiếc là bài vở kỳ này đã quá nhiều, nên xin dành lại để lần lượt đăng vào các số sau, vì chắc Trường cũng biết : Đất Liên Lạc quá hẹp !

❖ Tr. Bùi-Văn-Giải (Portland).

Đã nhận được những tài liệu Trường gửi, 2 tập báo Vũng Hồng số 7, xin thành thật cảm ơn Trường.

Đọc bức thư dài Trường viết, mở đầu bằng Thân, Kính, Mến làm cho Ngựa này (xin lỗi, vì ý thế hơn Trường một tuổi) vô cùng vui sướng, vì ít nhất trên đời này có một người hiểu mình. Thiệt tai ! Trường có qua Mỹ mấy năm, niên kỷ cũng khá cao mà còn đi làm, lại dành thì giờ chơi với Hướng-đạo như vậy là một sự gắng sức phi-thường rồi đó.

Xin cảm ơn Trường đã cố-vô cho Hướng-đạo Trường Niên bên đó sinh-hoạt mạnh, với ý-chí, cùng với một số anh chị em thật lòng, có gì mà chúng ta làm không được. Chết cha Ngựa này rồi, sức nhớ lại là mình đang múa mép trước nhà giáo ! Xuyên qua tài liệu bên nhà gửi qua, riêng việc cho phép hay không cho phép Hướng-Đạo Việt Nam tái hoạt động thì chỉ “ . . . Một lần vui, vạn lần sầu” (như đường đi vào . . . tình yêu vậy).

Trường có ý-kiến gì Hướng-đạo Trường Niên không ? Xin Trường góp ý để cho tổ-chức này được hoàn-bị hơn, vì đây chỉ là mới bước khởi đầu, cần nhiều “sửa sai” lắm. Càng làm càng thấy mình trật. Ngựa tôi nghĩ rằng : Nếu một số ít người mơ làm điều ấy, thì đó chỉ là một giấc mơ thôi. Nhưng đa số anh em chúng ta đều mơ làm điều ấy thì hiển nhiên đó là một sự thật có thể thực hiện được.

Mừng báo Vũng Hồng số 7 ra lò với những bài vở rất hữu ích và mục “Nhịp Cầu Tri Âm “ rất ư là . . . nhà giáo (chả bù với mục Thư Bạn, Mã Thư của Liên Lạc quá . . . ba hoa thiên địa)

Sực nghĩ lại, thấy giạt mình !

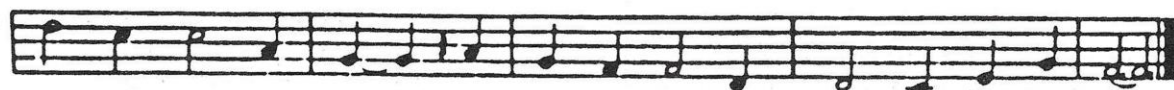
GIỮ CHẶT MỖI DÂY

Chúng ta hôm nay hiệp vỹ, cùng nhau nắm tay, nét thương yêu

nhau tỏ bày. Giữ chặt mỗi giây. Tâm trí ta chung cùng nhau, Thanh

khí ta luôn tương cầu. Chúng ta hôm nay hiệp vỹ, giữ chặt mỗi giây.

I.- Chúng ta hôm nay hiệp vỹ,

Cùng nhau nắm tay.

Nét thương yêu nhau tỏ bày,

Giữ chặt mỗi giây !

Vui sống ta chung cùng nhau,

Đau đớn ta chia mỗi sầu.

Chúng ta hôm nay hiệp vỹ,

Giữ chặt mỗi giây !

II.- Phúc thay ! Nỗi dây sum vỹ !

Cùng nhau nắm tay .

Sớm khuya không quên giờ này,

Giữ chặt mỗi giây !

Sông núi không ngăn tình thương,

Mưa gió không lay can trường.

Phúc thay, nỗi dây sum vỹ.

Giữ chặt mỗi giây !

III.- Dẫu khi xa xuôi đường dài,

Lòng ta chớ phai !

Quý nhau ta ca bài này

Giữ chặt mỗi giây !

Non nước thân yêu nghìn xa,

Tâm trí ghi sâu đậm đà,

Dẫu khi xa xuôi đường dài,

Giữ chặt mỗi giây !

Montréal XI - 95

Vit-Nước - Vui-Vẻ

(Chi Lai)

NHẮN TIN RIÊNG

1. Trưởng Nguyễn-văn-Sơn, Cây Gạo Cội của L .Đ Montréal đã nhận viết bài tường-thuật buổi Họp Mặt "Kỷ-niệm 15 năm thành-lập L.Đ. ". Phiên họp ngày 13-11-95, có nhắc lại, Trưởng hứa xin 1 tuần nữa sẽ nộp bài (1 trang rưỡi). Đến nay, đã quá hạn mà vẫn chưa thấy gì , nên L.L đành phải gửi lên Ottawa in, để phát-hành cho đúng hạn, thiếu bóng dáng bài tường-thuật ấy . Tiếc thay !

2. Liên-Lạc cần biết tin-tức Chị Thái-diên Lê-Văn-Ba. Mấy lâu nay vắng tin Chị. Các Cháu Thái-Hoà và Ngọc-Lan cho các Chú vài hàng để biết tin. Hỡi Anh Đường và anh Thiệp, có biết tin Chị Ba đi mô không ? Sức khoẻ ra sao ? Rất trông tin .

3. Cụ Phó họ Đỗ (Houston) gã con gái mà không cho anh em cùng biết để vui chung. Đã 3 năm nay lặn đâu mất tiêu . Nếu vì bận lắm vì đa đoan công-việc của H.Đ.T.Ú. hoặc đang sắp đặt "Đăng Cai" Trại Họp Bạn Thăng-Tiến VI (1998-99) ở Houston thì phe ta thông-cảm. Nhưng nếu ... lơ là với anh em thì để đó hậu xét !

4. Trâu (N.V.Thư) ở Renton, dọn nhà đi mô mà không cho LL. biết để báo phải trả lui ? Bờ các Xóm Seattle, Puyallup, Spokane, Everett, Kirland có biết chú Trâu này có đi lạc vô ruộng vườn của ai không, nhờ kéo về hộ và dặn dò :

Trâu ơi, Ta bảo Trâu này,

Trâu ra ngoài ruộng trâu cày với ta ...

Chớ đừng vội vào chuồng mà than rằng :

« Ta nằm dài trông ngày tháng dần qua » Thư ơi !

5. Nguyễn-Viết-Dũng, trước đây sinh-hoạt Ấu-Đoàn Bạch-Đằng, Đạo Phú-Xuân, Liên-Đạo Thừa-thiên cần biết tin Akéla Tống-Thị Kiều-Oanh (Nhà ở Bến-Ngự, có dạy Trưởng LêLợi Huế). Có lần nghe nói Chị ở Hawaii, nhưng không rõ địa-chỉ. Xin Trưởng Oanh cho biết tin để cùng nhắc lại những kỷ-niệm Ấu-Đoàn, hoặc ai biết, xin vui lòng mách giùm qua báo Liên-Lạc, hoặc địa-chỉ của Dũng : Nguyễn-Viết-Dũng, 4860 Bourret # 111, Montréal, H3W 1L1, Québec, Canada. Tél. (514) 344-3044 . (Cũng nhờ báo LL. mà Dũng biết Hùng và Tường hiện đang sinh-hoạt với Hướng-đạo Washington) .

Mỗi năm cứ đến ngày 23 tháng Chạp ta thì Táo Quân lại về Thiên đình để báo cáo chuyện trần gian cho Ngọc Hoàng.

Cũng theo lệ đó, năm nào cũng đúng ngày 23 tháng Chạp ta, Thủ-Quỹ Hướng-Đạo cũng về dâng sớ lên Chủ Tịch.

Thủ Quỹ không biết làm thơ, sớ được viết bằng văn xuôi.

*

Kính thưa Trưởng Chủ Tịch,

Mỗi năm, cứ đến ngày hôm nay, 23 tháng Chạp, Ông Táo lại đội mũ đi hia (chẳng mặc quần) về châu Ngọc Hoàng.

Những năm vừa qua, năm nào đến ngày này, em cũng đều đội mũ đi hia về hầu Trưởng.

Chỉ có một điểm nhỏ mà em không dám bắt chước Ông Táo, là vì nơi đây quá lạnh, em sợ em teo nên xin Trưởng bỏ qua cho. Suốt năm, em nằm trong bếp các Đội, các Đoàn, em không thấy điều chi lạ cả. Chỉ có điều là bây giờ đi trại, các em không có nhóm lửa bằng một que diêm, và chổng mông thổi như hồi em còn ở Thiếu Đoàn. Các em dùng toàn bếp điện và micro-waves cả. Còn vài điều khác em tính trình Trưởng, nhưng em muốn lạm dụng cơ-hội này để thưa Trưởng chuyện cá nhân em.

Thưa Trưởng,

Khu Bưu Chính của em là H2K 2V2 mà Trưởng vẫn thường đọc là "Hát hay Ca, Hai Vê Hai" do đó có nhiều nơi đồn âm lên là em có tới 2 Vê2.Tội nghiệp quá !

Một Vê đã thấy cuộc đời rắc rối, mà 2 Vê thì lại còn khốn nạn hơn nhiều, lại thêm một Vê nữa thì chắc là đang 4 gỗ phải lên 6 gỗ, bốn dài hai vuông.

Vậy xin Trưởng thương em. Trưởng dính chính hộ. Còn một việc nữa, đang làm cho em tủi thân vô cùng. Số là, trong thời gian gần đây. không hiểu vì Trưởng muốn hà tiện giấy hay tiết kiệm thời giờ, mà thay vì gọi em là Thủ Quỹ như ngày xưa, thì trong các văn thư, Trưởng đều viết tắt là Trưởng T.Q.

Nơi Trưởng cư ngụ, người ta nói tiếng Anh. Hai chữ T.Q. họ đọc là Ti Kiu, nghe còn tạm được. Còn nơi em ở, người ta nói tiếng Pháp, cho nên ai ai cũng gọi em là Trưởng Tê Cu. Mà như vậy thì 2 Vê 2 vào cái khổ nào?

Vậy xin Trưởng từ nay thôi viết tắt cho em nhờ. Em xin đội ơn Trưởng suốt đời không quên.

Xin bắt tay trái Trưởng một cái thật chặt và thật lâu.

Em yêu Trưởng lắm. Yêu mãi.

Bây giờ còn yêu.

Ký tên: MAI XUÂN TỴ

CHUYỆN VUI T.Q. MAI-XUÂN-TÝ

BÍ QUYẾT HÔN NHÂN

Hồi ở Sài-gòn, có một Trưởng từ Cao-Nguyên về thành để lên xe hoa về nhà vợ. Thay vì đi đăng anh em tại cao-lầu, anh kia lại đại đột tụ họp các anh em lại Hội quán Bùi-Chu để đem cô dâu “lên đường”.

Cố nhiên là khách ăn đám cưới hôm ấy toàn là Hướng-đạo.

Mà phần lớn là các anh lớn tuổi, nghĩa là thuộc vào loại nói tiếng Đức rất giỏi, và xỏ Nho cũng rất uyên thâm.

Chẳng những vậy, mà các anh lại còn có nhiều trò chơi “ác ôn” để hành tội cô Dâu chú Rể .

Màn đầu là màn cô Dâu chú Rể bị một Trưởng đưa cho một đĩa muối và một củ gừng, và bắt phải hô :

Tay cầm đĩa muối miếng gừng,

Gừng cay muối mặn xin đừng quên nhau.

Sau mỗi câu hò, phải ăn một miếng gừng chấm muối. Ăn hết củ gừng, chắc cô Dâu chú Rể hết đường động phòng hoa chúc.

Màn nhì là màn “Yêu nhau cởi áo cho nhau . . .”

Hát đến đâu, làm đến đấy. Vui thật là vui, mà mệt cũng thật là mệt. Nhưng có một đoạn hát, cô Dâu chú Rể phải bỏ cuộc, để nhường cho các Trưởng cao niên hơn, làm hộ. Câu này, ai mà dưới sáu mươi thì chắc làm không được :

Yêu nhau đưa hàm răng giả cho nhau,

Về nhà đi a rặng lừa con mà dối cháu

Qua cầu tình tình mà rụng hết răng.

Sau hai ba màn nữa, chú Rể mới sực nhớ đến cái Hạnh-phúc lứa đôi của mình, bèn hỏi một Trưởng cao niên nhất, xem làm thế nào để sống hạnh phúc bên nhau đúng một trăm năm.

Trưởng cao niên bèn truyền lại bí quyết như sau :

Trên Đường, muốn thành công, ta phải theo cho đúng một nguyên tắc căn bản. Cho nên, trước đây hơn năm chục năm, khi tôi mới cưới vợ, tôi dạy nhà tôi ngay từ lúc ban đầu. Tôi bảo rằng tôi là đàn ông, không bao giờ hèn mà sợ vợ. Cho nên tôi luôn luôn làm chủ gia-đình, và tôi luôn luôn là người quyết định tất cả mọi việc gì quan trọng. Còn những việc gì KHÔNG QUAN TRỌNG thì nhà tôi được toàn quyền định đoạt. Và hai vợ chồng lúc nào cũng làm đúng như lời tôi vừa dạy, cho nên hơn nửa thế-kỷ rồi, mà trong nhà không không bao giờ có chuyện đĩa bay.

Nghe đàn anh dạy bảo, chú Rể có vẻ khoái chí, vì đã học được bí-quyết của đàn anh, nhưng còn một chút thắc mắc, nên hỏi lại cho kỹ :

“Thưa Trưởng, xin Trưởng cho biết thế nào là việc quan trọng”

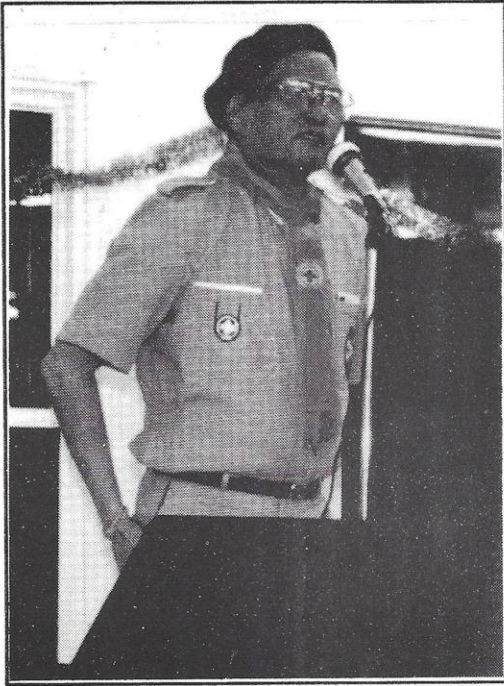
Trưởng cao niên liền gật gù, sờ cằm, chậm rãi nói rằng : “Đối với tôi, trên đời này, chẳng có việc gì quan trọng cả. Tậu nhà, mua xe ư ? Việc đó có gì quan trọng đâu, thôi thì để nhà tôi quyết định cho được việc. Về thăm cha viếng mẹ ư ? Nhảm nhòe gì ba cái lễ nghi lễ tẻ đó, để nhà tôi quyết định cho nó xong. Muốn hút thuốc hay uống cà-phê ư ? Việc ấy có cần quái gì, thì để hỏi nhà tôi xem có nên không, nếu nhà tôi bảo không nên thì mình chẳng nên vướng vào cái vụ hại sức khỏe. Và cứ như vậy, vợ chồng tôi luôn luôn đầm ấm, hạnh phúc tràn trề. Mà lại không mang tiếng sợ vợ như ai kia, phải làm cái trang tổ bố ở giữa nhà để thờ bà. Hai bên trang có hai câu đối, viết bằng chữ vàng, trên giấy đỏ :”**Kính Vợ Đắc Thọ**”, “**Nể Vợ Sống Lâu**”. Và phía dưới trang, còn viết hai câu châm ngôn bất hủ :

“Cá không ăn muối cá ươn,

Cãi lời vợ dạy, trăm đường chồng hư”

Tất cả các đấng gia trưởng nghe lời răn dạy bên trên đều được hưởng hạnh phúc đời nay và đời sau, Amen.

Mai Xuân Tý

HƯƠNG ĐẠO một ngày

*Hương - Đạo một ngày, Hương Đạo luôn,
Ai có như thế đại hay khôn ?*

*Em như ngày xưa em bé nhỏ,
Vâng lời cha mẹ "đi" Sài con
Từ đó luôn luôn em "gắng sức"
Cho nên Bầy trưởng vẫn khen ngoan.*

*Đến khi em lớn, em lên "Thiếu"
Lúc nào em cũng "Săn Sàng" luôn
Em giữ ba điều em đã hứa,
Trung, Nghĩa là điều em vẫn ôn.*

*Đến tuổi dầy thì, em vào "Trang"
Được quyền "chống gậy" được "lên đường"
Em nguyện suốt đời em phụng sự
"Thăng Tiến" không hề ngại giờ sương.*

*Cho đến ngày nay, em đã "lão"
Nhưng em vẫn thấy vẫn còn "ngon"
Vẫn còn mê mệt đi chơi trại,
Múa, hát, nô, đùa với trẻ con.*

*Có lẽ ngày xưa em chót hứa:
Hương Đạo một ngày, Hương Đạo luôn.*

NHẬP CUỘC ĐI ANH

Con mèo mày treo cây cau
Hỏi thăm Cụ Tý đi đâu vắng nhà
Cụ Tý đi chợ đường xa
Mua nghiên mua bút viết ra nỗi lòng
Chắc là Cụ viết không công
Mà sao Cụ cứ chống mông viết hoài
Viết cho lũ trẻ nó cười
Viết cho đám lớn thấy đời lên hương
Đại gì giữ mãi u buồn
Tội gì áp ủ chán chường sầu đau
Cuộc đời nào khó gì đâu
Keo này thua, gỡ keo sau lo gì
Trẻ, già hãy rủ nhau đi
Dấn thân gánh vác, thiếu gì việc chung
Gọi là đền đáp núi sông
Hơn nhau một tiếng anh hùng mà thôi
Dấu cho xứ lạ quê người
Nhưng ta vẫn chắc cuộc đời còn lên
Này này mở mắt ra xem
Đâu đâu cũng có anh em chúng mình
Cớ sao ta lại trùm mền
Hãy tung chăn dậy, vùng lên xem nào
Đừng thêm mặc cảm tuổi cao
Quyết đem dưng cảm nhảy vào cuộc chơi
Yêu nhau chỉ có mấy lời
Nôm na, xin chớ có cười nghe ta
Thơ này của lão . . . Chuột già.

Mai Xuân Tý

Mai Xuân Tý